N21
170321

உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூல்

சுண்ணகாண்டம் ௩௱

———(*)———

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்கள்

ஏட்டுப்பிரதியின்படி,

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

———

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி,

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1921. [1-8-0

...red Copy Right.

3- JAN ...

LC
N121
U70321

170341

உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுண்ணக்காண்டம் ௩௱.

காப்பு.

ஆனந்த மாய்நிறைந்த அல்லா பாதம்
அடுத்துநின்ற நபிமார்கள் பாதம்போற்றி
தானந்த மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
தாட்டிகமாய்ச் சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
வானந்த மாகவே அறுநூறாக
வகையாகப் பாடினேன் வண்மையாக
கோனந்த மெய்ப்பொருளா யின்னூல்தன்னைக்
குறிப்பாகப் பாடினேன் கூர்ந்துபாரே. (1)

நூல்தொகுப்பு.

பாரேநீ வைத்தியமெழுநூறு பாடிப்
பதிவாக சுண்ணமுந் நூறுபாடி
காரேநீ அதைக்குறுக்கி நூற்றைம்பத்தைந்தும்
கனிவாகப் பாடியே யதைக்குறுக்கி
வாரேநீ ஐந்துபத்து ஏழாய்ப்பாடி
வரிசையாய்ப் பதினாறு யிடைபாகங்கள்
தாரென்று சொல்லியே அதின்மார்க்கத்தைத்
தாட்டிகமா யாகோபு தன்மைதானே.

தன்மையா யிந்நூல் சுண்ணமெல்லாம்
தாக்கிடவே கைபாக வரிசையாக
உண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுற்றுக்கேளு
உறுதிபெறக் கைபாகம் உண்மையாக
வண்மையா யறுநூறுபார்த்துத்தேறில்
வரிசையாய்த் தொட்டதெல்லாம் பழுக்கும்பாரு
புண்மையாய்த் துரிசதனின் நீரினாலே
போக்கோடே கோடிவரை ஓடுந்தானே. (3)

ஓடுமே வாதியென்ற பேர்களுக்கு
உறுதிபெற மெஞ்ஞானம் வரவேவேணும்
பாடுமே ஆதார மறியவேணும்
பதிவான காயமதை நிறுத்தவேணும்
வாடுமே அல்லாவைத் துதிக்கவேணும்
வன்மையாய் வாதமென்ற பருவத்தைத்தான்
காடுமே நாளிக்கா வருமம்வேணும்
கண்டுகொள்ளு கைமுறையின் காதலர்மே.

காதலா யிதுவெல்லா மறியாவிட்டால்
கனமான வாதமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆதலால் வாதத்தை நிறுத்தவென்றால்
அனுப்போலே சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்
ஊதலா யதையறிய வேணும்பாரு
உற்றுணர்ந்து உப்பை நன்றாய்க்கட்டிப்பாரு
நீதமாய்ப் பூரத்தை யுப்புப்பண்ணு
நிலையாகத் தாளகத்தைச் சுண்ணம்பண்ணே.

சுண்ணமாந் தாளகத்தை நீறுபண்ணு
சுருதிபெற வங்கத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
நன்மையாய் வேதைக்குக் குருசுதன்னை
நாடியே குருப்பண்ணு நாடித்தேர்ந்து
வன்னமாம் வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
வகையாகுஞ் சுண்ணமென்ற போக்குத்தானும்
இன்னிலத்தில் ரசவாத மெல்லாமாகும்
இயல்பான யாகோபு மிதஞ்சொன்னாரே.

இதமாகச் சவுக்காரக் குருவைச்சொல்வேன்
என்றாலே யறிந்தமட்டு மின்பமாக
அதமாக உலகத்தோர் வாதிதானும்
அன்பாகச் சவுக்கார மில்லையென்று
பதமாகப் பேச்சுதன்தான் பேசித்தேர்ந்து
பாகமாய் மூலிகையா லாகுதென்பார்
விதமாக யிப்படிக்குப் பேசிப்பேசி
விருதாவாய்க் கட்டுமே அலைவார்தானே.

அலையாமற் சவுக்காரக் குருவைப்பண்ணி
அறைகிறேன் அல்லாவுக் கொப்பாய்த்தானும்
நிலையாக வென்னையதைக் கழற்றமாட்டார்
விருதாவாய்ச் சொல்லிவிட்டுப் புலம்புவார்கள்
கலையான மான்போலே துள்ளிவீழ்வார்
கருத்தறியா வாதியவர் காணமாட்டார்
உலையில்வைத்து ஊதிடவே சவுக்காரத்தை
உண்மையா யுறுகியே போகுந்தானே. (8)

போகுமே நீறுமற் றிரண்டுபோகும்
போக்கோடே யெடுத்தெரிந்து மில்லையென்பார்
வாகுபெறச் சவுரியங்கள் சொல்வார்வாதி
வகையறிய மாட்டாமற் புலம்புவார்கள்
நாகுமே யிப்படிக்குப் புலம்பச்செய்து
நலமாகப் பேசியே யில்லையென்பார்
பாகுமே பூனீறி லெல்லாமாச்சு
பருவம்வந்தப் பழச்சாற்றை அறியார்தானே. (9)

தானென்ற சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
சாற்றரிது சாற்றுகிறேன் தன்மையாக
வானென்ற சித்திரைவை காசிமாதம்
வகையாகப் பூத்துமே நிற்கும்பாரு
கோனென்ற சித்திரையா மாதந்தன்னில்
குறிப்பான பூனீறு யெடுக்கலாகா
கானென்ற பங்குனியிற் பூத்தபூவை
கருணைபெற யெடுத்திடவே கணக்குக்காணே. (10

சவுக்காரஞ்செய்ய.

காணப்பா பூனீறு யெடுக்குமர்தம்
கருணைபெறப் பங்குனியி லெடுத்துக்கேளு
வாணப்பா படிநாலு அளந்துவிட்டு
வடிவான கற்சுண்ணம் படிதான்போடு
தானப்பா கல்லுப்புப் படிதான்போடு
தகைமையா யின்னுமொரு தன்மைகேளு
பாணப்பா யெழுநாற்றி லமுரிதன்னை
பக்குவமாய் முறிக்கவே சொன்னேன்பாரே. (1]

சொன்னதொரு அமுரிபடி யெட்டுத்தானும்
சுருதியாய்ப் போட்டுமே ரிரிநாள் வைத்து
நன்னயமாய் நாலாநாள் தெளிவைவாங்கி
நலமாக அடுப்பில்வைத்து யெரிநேர்பாகம்
கன்னல்போற் குளம்பாக வருதல்கண்டு
கனக்காகப் படியறை நல்லெண்ணெவிட்டு
முன்னமே சொல்லிவிட்டாப் போலேவாரு
முக்கியமாய்த் திட்டமாய் வார்த்திடாயே. (12)

வார்த்திட்டுத் திரளவே காச்சிநீயும்
வடிவாகப் பக்குவமா யானபின்பு
எத்திட்டுப் பருவமுடன் சாம்பல்தன்னை
யிதமாக அடிதனிலே சாணுநீளம்
காத்திட்டுப் பரப்பியே அதின்மேற்கேளு
கனிவாக யிரண்டுமே சீலையிட்டு
பாத்திவிட்டு அகப்பையினாற் குளம்புதன்னை
பதியவே யெடுத்தாத்திப் பின்புகேளே. (13)

பின்புதான் அகப்பையினால் மொண்டெடுத்த
பிசகாமற் பூனீரி லிருக்கும்நீரை,
அன்பாக உண்டுவிடும் மேலேதானும்
அடைவாக முன்போலே துணியரப்பி
தென்பாகச் சாம்பலைத்தான் மேலேகொட்டி
திறமாகப் பார்க்கமேல் நீரைத்தானும்
வன்பாக உண்டுவிடு மெல்லத் தானும்
வழுவில்லா மேற்றுணியை நீக்கிப்பாரே. (14)

நீக்கியே பூனீரி லிருந்தநீரை
நிலையாகச் சாம்பலது குடித்துப்போடும்
பாக்கியமா யெடுத்துமே உண்டைபண்ணி
பதிவாக விளாங்காய்போ லுண்டைசெய்து
நோக்கியே கதிரில்வைத்துத் திரிநாளாறு
நிலையாக வைத்துமே யெடுத்துக்கொள்ளு
வாக்கிலே நிலைத்துமே சொல்லக்கேளு
வடிவாகப் பாகத்தை வழுத்தக்கேளே. (15)

சவுக்கார சுத்தி.

வழுத்தவே புதுப்பாண்டந் தனையெடுத்து
வகையாகச் சுத்திமுறை வழுத்தக்கேளு
கழுத்தவே சவுக்காரந் தனைவேசீவி
நலமான பிாக்குப்போற் சீவிப்பின்பு
நழுத்தவே நாகமல்லி உரலிலிட்டு
நலமாக யிடித்துயிடச் சாறுவீழும்
பழுக்கவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
பக்குவமாய் நாகமல்லிச் சாற்றிற்தோயே. (16)

தோய்த்துமே யேழுநாள் ரவியிற்போடு
சுகமாகக் காய்ந்தபின்பு யெடுத்துநீயும்
வாய்த்துமே வரிசையது வாகக்கேளு
வண்மையாய் நெற்பாண்டந் தன்னிலிட்டு
காய்த்துமே மல்லிகையி னிலைபரப்பி
கனிவாக அதின்பேரில் சவுக்காரம்வைத்து
பாய்த்துமே மேலுமந்த யிலைபரப்பி
பதிவாக மேலுமந்த யிலையைக்கொட்டே. (17)

கொட்டியே பானிவிட்டுப் பானைதன்னைக்
குணமாக அடுப்பில்வைத்து யெரிநேர்பாகம்
தட்டியே அவித்துயெடு கடிகைரெண்டு
துணையாகச் சென்றெடுத்துக் காயப்போடு
நட்டியே யிப்படிக்கித் திறமுமைந்து
நலமான பாகமாய்ச் செய்துநீயும்
முட்டியே பாவகமாய்ப் பண்ணிப்பின்பு
முடிவாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (18)

இளிஞ்சிநீறு.

சொல்லவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
சுகமாக மேலேதான் கவசங்கேளு
நல்கவே யேறலென்ற இளிஞ்சிதன்னை
நலமாக உவர்மண்ணு சுண்ணம்நேரே
பல்கவே பானிவிட்டு இளிஞ்சிதன்னை
பதிவாகப் போட்டுமே குழுறக்காச்சி
சல்லியா யூறிடவே நீறிப்போகும்
சரியாக அறைத்துமே தாக்கிடாயே. (19)

சவுக்கார சுண்ணம்.

தாக்கிடவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
    தடையறவே மேற்கவசம் போடக்கேளு
வாக்கிடவே சவுக்காரவில்லைக் குத்தான்
    வடிவாகக் கவசத்தைப் பலமாய்க்கட்டி
நோக்கிடவே பத்தெருவி லடுக்கிப்போடு
    நொடிக்குள்ளே சவுக்காரஞ் சுண்ணமாச்சு
பாக்கிடவே சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
    பதிவாகத் துரைக்கெல்லா மிதனையூட்டே.

கடுங்காரச்செயனீர்.

ஆட்டான சவுக்காரங் காரமெத்த
    அம்மம்மா சொல்லுகிறே னறிந்துகேளு
கூட்டான பூனீறு கல்லுச்சுண்ணம்
    குருவாக அமுரிதனை முறித்துவிட்டு
நீட்டான மூன்றுதினங் கடந்தபின்பு
    நிலவரமாய்த் தெளிவிருத்துச் சேரைரெண்டு
காட்டான பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
    கனமான பானிதனிற் போடக்கேளே.

போட்டவே அஞ்சுசுண்ணங் காசுபோடு
    பொலிவான காசிநெட்டான் வங்கச்சுண்ணம்
கூடவே வெடியுப்புச் சுண்ணம்போடு
    அடைவான சீனமொரு கர்சுபோடு
காடவே குடலுமோ காசுபோடு
    கனிவாகப் பூரமொரு காசுபோடு
தாடவே வீரமொரு காசுபோடு
    தடையறவே காபியொரு காசுபோடு.

கர்சாகுஞ் சாரமொரு காசுபோடு
    கனிவான குருவண்டு உரமுஞ்சூதம்
வாசான புழுகோடு புநுகினெச்சம்
    வடிவான குக்குட வெண்மலமுங்கூட்டு
தாசான அமுரிவிட்டு அரைநாற்சாமம்
    தாட்சியாய் அந்நீரி லரைத்துக்கொண்டு
பாசாக அண்டமது முப்பத்தொன்று
    பதிவாக வென்கருவைக் கூடவிட்டே.

விட்டுமே பெருக்கலம்பால் சேறைவிட்டு
    விதமாகக் கையாலே மத்தித்துப்பார்
நட்டுமே தெளிவித்துப் பீங்கானுக்குள்
    நலமாக முன்வைத்துத் தொழுதுபோற்றி
கட்டுமே கந்தரிகள் மிகவுமாக்கி
    கனிவாகக் கொடுத்துமே கனிந்துபின்பு
பட்டுமே மனிதனையே ஓதிப்பின்பு
    பதிவாகச் சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கே. (24)

பாரிலே முன்வைத்த சவுக்காரத்தைப்
    பதமாகத் தெளிவிலே தோய்த்துத்தோய்த்து
காரிலே கதிர்தனிற் றினமும்வைத்து
    காட்டியே போட்டுவை கருணைகூர்ந்து
நாரிலே யிப்படிக்குப் பத்துநாளும்
    நலமாக யிட்டுமே நாட்டங்கேளு
தாரிலே அங்கிதனைச் சாற்றக்கேளு
    தருந்தபடி சொல்லுகிறேன் தாக்கிடாவே. (25)

தாக்கிடவே சுண்ணம்பும் உப்புநேரே
    தடையறவே மேனியென்ற சாற்றுலாட்டி
மாக்கிடவே புடம்போட்டு யெடுத்து நீயும்
    மறவாமற் சவுக்கார மேலேகட்டி
பாக்கிடவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
    பதிவாக யெடுத்திடவே பாகமாகும்
நோக்கிடவே யிப்படிக்கு ஐந்துபோடு
    நொடிக்குமுன்னே கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சே. (26)

சுண்ணமாந் துறைக்கெல்லாங் காரமெத்த
    தொடுகுறிபோற் கடுங்கார மேறுமேறும்
சுண்ணமென்ற துறைக்கெல்லாங் கடோமாகும்
    கனலான திறவுகோ லாகும்பாரு
வண்ணமாஞ் சரக்குகள்தான் கட்டிப்போகும்
    வாட்டையிலே அறுபத்துநாலுஞ் சாகும்
தன்னிகரில் கல்லுப்பு யிதிலேசாகும்
    தனதான நவச்சாரங் கட்டிப்போமே. (27)

கட்டியே வீரமது மணிபோலாகும்
அடிக்கின் பூரமது சுண்ணமாகும்
பட்டியே தாளமுன்னாறு பத்தானாலும்
பதிவாகச் சுண்ணமாம் வேதையாகும்
நட்டியே செந்தூர முதலுமாகும்
நலமாகத் தாதுவெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
குட்டியே போட்டுவெடு நீறிப்போகும்
குணமாகச் சகலமுந்தான் சித்தியாமே. (28)

சித்தியாய் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
சீர்பெற்ற நபிமார்கள் தன்னைத்தானும்
புத்தியாய்த் தொழுதுமே வணங்கிக்கேட்டேன்
போக்கோடே சவுக்காரஞ் செய்துகாட்ட
நத்தியே நபிமாரைத் தொழுபோற்றி
நானிலத்தில் உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சவுக்காரத்தை
தாட்டிகமா யாகோபுதான் கண்டேனே. (29)

கண்டுமே சுண்ணத்தை அறுநூர் தன்னில்
கனிவாக மறைப்பெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
பண்டுமே புத்தியில்லாப் புல்லருக்கு
பதிவாகச் சுண்ணத்தைப் பார்த்துச்சொல்லு
வண்டுமேமொய்த்தது போல்வழலை மார்க்கம்
வடிவாகச் சொல்லிவைத்த ர்க்கங்கண்டு
முண்டுமிண்டு செய்யாமற் சுண்ணஞ்செய்து
முடியமட்டுஞ் சுண்ணத்தைப் பார்த்திடாயே. (30)

பார்த்திடவே நபிமாரைத் துதித்துப்போற்றி
பலனாக ஆதார மேறிப்பாரு
ஏத்திடவே வாசியைத்தான் அங்கென்றூனு
ஏழும்பாமல் மாயைதனை அறுத்துத்தள்ளு
காத்திடவே சடமெல்லாங் கற்பமுண்டு
கருதியே நிலைபதிந்து மனத்தையூனு
சேத்திடவே தேகத்தைச் சித்திபண்ணு
சித்திதருங் குருவினுட பதத்தையுன்னே. (31)

உப்புக்கட்டு சாரச்சுண்ணம்

உன்னவே உப்பினுட கட்டுக்கேளு
ஓடுகிற தாரமது உயர்வுமெத்த
பன்னவே பலநூலிலில்லை யில்லை
பாடினதாற் சித்தரெல்லாம் பகையுமானார்
கன்னவே சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கலந்துச மஞ்சாரத்தைக் கல்வத்திட்டு
பன்னவே நால்சாமம் டாபிழ்நீர்விட்டு
பக்குவமா யரைத்துருட்டிக் குகையில்வையே. (33)

வையப்பா மேற்மூடி சீலைசெய்து
வடிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
கையப்பா யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
கனிவாக முன்சொன்ன செயநீர்குத்தி
நையப்பா வெண்ணெய்போல் நெகரைத்து
நலமாக உண்டைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து
வையப்பா காடையென்ற புடத்திலிட்டு
வடிவாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (33)

சொல்லவே சாரமது சுண்ணமாச்சு
கருதிபெறச் சாக்கெல்லா மேவல்கேழ்க்கும்
நல்கவே சந்திரனிற் சிங்காளிட்டு
நலமாக வைத்திடவே செயநீராகும்
புல்லறிவா யெடுத்துமே மின்னீர்தன்னில்
புசமாக விரவிடு பின்புமேயும்
செல்லமே கல்வத்தி லிந்துப்பிட்டு
செயமாகச் சாரநீர் தன்னுலாட்டே. (34)

இந்துப்புச் சுண்ணம்.

ஆட்டியே பிருசாம மரைத்தபின்பு
அன்பாக வில்லைகட்டி கதிரில்வைத்து
கூட்டியே குக்குடத்தின் புடமுமிட்டால்
குணமான யிந்துப்புச் சுண்ணமாச்சு
தேட்டிலே யிந்துப்பு சுண்ணமானால்
செகத்குரு வென்றுவொரு பெயருமாகும்
வட்டியே பின்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
உறுதிபெற யாகூபு வோதினாரே. (35

பூரச்சுண்ணம்.

ஓதினேர் யிந்துப்பு சுண்ணத்தோடே
உத்தமமாஞ் சாரமிட்டுப் பனியில்வைக்க
ஆதியாம் ஆறுபோற் செயநீராகும்
அடுத்துநின்ற வீரத்தைப் பொடித்துத்தூவு
காதியாம் ரத்தம்போற் சிவந்துபோகும்
கணக்காகச் செயநீரு பலமேயாக்கி
சாதியா யிதற்குள்ளே பூரந்தானும்
சரியாக ஒருபலந்தான் கூடச்சேரே.

சேர்த்துஅரை யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
செழுமைபெற வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
காற்றிசையு மெய்க்கவே புடமுமிட்டு
நலமாக வெடுத்துப்பார் பூரம்நீறும்
வாழ்த்தியே யெடுத்துமே சாரமிட்டு
வகையாகப் பனிதனில்வைக்கச் செயநீருரும்
சாத்தியே பூரமது பலமேயிட்டு
சரியாக அரைத்துமே பீங்கான்வையே.

பூரஉப்பு.

வையப்பா பட்சந்தான் சென்றபின்பு
வகையாக யெடுத்துப்பார் உப்புமாகும்
செய்யப்பா சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
சிறப்பாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
தையப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
நலமாகு நலமாகும் பூரச்சுண்ணம்
கையப்பா பட்டுதென்றால் வெந்துநீறும்
கனிவாக யின்னமொரு கணக்குக்கேளே.

கணக்காக முன்சொன்ன செயநீர்தன்னில்
காரியமாய் நனைத்துமே சொல்லக்கேளு
பிணக்காக அஞ்சுகல்லைக் குகையில்வைத்து
பேசாதே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
நணக்கமாய்க் கடுஞ்சுண்ணம் பூரச்சுண்ணம்
நாட்டிகமா யொருவருடன் சொல்லவேண்டாம்
வணக்கமாய்ச் செகசால வித்தையாம்
வாதமடை சிறப்பாகும் வண்மையாமே.

வண்மையா யிச்சுண்ணந் தன்னிற்றானும்
வடிவாகச் செகசால மடங்கிப்போச்சு
தன்மையாய்ச் சுண்ணமெல்லா மிதனிற்போச்சு
தயவாகக் கரையில்லை கணக்குமில்லை
உண்மையாய லுப்பினாதான் சொல்லவென்றால்
உறுதியாய் முடியாது உண்மைசொன்னேன்
வெண்மையாய் விம்மிவிம்மி யலையவேண்டாம்
வெருளாதே பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. (40)

வீரச்சுண்ணம்.

பண்ணப்பா வீரமது பலமுந்தாக்கி
பதிவாகச் சவுக்காரச் செயநீர்விட்டு
தண்ணப்பா கல்வத்திலரை நாற்சாமம்
தனிப்பெறவே வழித்தெடுத்து வில்லையாக்கி
கண்ணப்பா ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
காசினைதான் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
விண்ணப்பா பூரமாஞ் சுண்ணமொன்று
வெங்காரஞ் சாரமொரு காசுதாக்கே. (41)

தாக்கியே கல்வத்திற் சாரநீரால்
தடியாக அரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
பாக்கியே வெண்கருவும் சுக்கான்கல்லும்
பக்குவமா யரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
தாக்கியே ரவிதனிலே காயவைத்து
சாதகமாய் சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
நீக்கியபின் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
நிர்மலமாம் வெண்ணீறாய் நிறைந்துபோமே. (42)

வெடியுப்புச் செயநீர்

போகாமல் வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
போக்கோடே வெடியுப்பு தூக்குநாலு
வாகாமல் சட்டியிட்டுப் பானிதானும்
வடிவாக ஒன்றுக்கு நாலுவிட்டு
பாகமாய்ப் பொங்காமற் காச்சுகாச்சு
பதிவாக ஓலையாலெடுத்து நீயும்
தாகமாய் நிகந்தனிலே வைத்துப்பாரு
தடையறவே துவலை போறுரையும்பாரே (43)

உறைவது போற்கண்டாக்காற் பதமாமென்று
உறுதிபெற மறுசட்டி தன்னிலிட்டு
வறையிறது கவிழ்த்துமே வைத்துப்பாரு
வடிவாகக் கம்பிபோல் விழுகும்உப்பு
நிறையாக உப்பெல்லாஞ் சுரண்டிநீயும்
நிலவரமாய்க் கத்திரிவைத்துப் பின்புநீயும்
பறையாகத் தண்ணீரு மிருக்கும்பாருப்
பற்றியதைக் காச்சிமெள்ள வைத்திடாயே

வைத்திடவே சவுட்டுப்புப் பொடியாய்விழும்
வடிவாக யெடுத்துமே அப்பால்வைத்து
கைத்திடவே முன்காய்ந்த உப்புநேரே
கனிவாகப் பானிலிட்டு ரெட்டிப்பாக
நைத்திடவே முன்போலே காச்சித்நிரு
நலமாகப் பெருங்கம் பியாகவிழும்
பைத்திடவே யென்னைகக்கும் பதிவாய்ப்பாரு
பகரினு மிப்படிக்குக் காச்சிடாயே.

காச்சிடவே ஐந்துதரங் கம்பியாகும்
கனமான கம்பியெடு தட்டிப்பாரு
ஒச்சிடவே சத்தமது கேழ்க்குங்கண்டாய்
உறுதியுள்ள கம்பியது பாகமாகும்
வாச்சுதே யிப்படிக்குச் செய்தாலுப்பு
வளமாக முறிந்துமே வடிவமெல்லாம்
தோச்சுதே யிந்தஉப்புக் கொப்பேதென்றால்
தொல்லுலகில் நபிமார்கள் தோய்ந்தஉப்பே.

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

தோய்ந்துபார் வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
சொற்பெறிய வெடியுப்பு ஐந்தாங்காச்சல்
வாய்ந்துபார் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வடிவாக முன்சொன்ன சவுடுதன்னை
ஆய்ந்துபார் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
அடைவாக எலுமிச்சம்பழச் சார்விட்டு
தாய்ந்துமே யிருசாம மரைத்துநீயும்
தடைபறவே சட்டியிட்டு உருக்கிடாயே.

உருக்கிடவே தங்கம்போ லுருகிநிற்கும்
உறுதிபெற யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
நொறுக்கிடவே பூநீறுபல மும்போடு
நாடியே சீனமது பலமும்போடு
கருக்கிடவே கல்லுப்புப் பலமும்போடு
கடிதான சூடனது பலமும்போடு
வருக்கிடவே சாரமது பலமும்போடு
வடிவாக யிதுவெல்லாம் நீத்திப்போடே. (48)

நீத்துறாய சவுக்காரச் செய்நீருலே
நிர்ணயமா யெல்லாமுங் கூட்டிநீயும்
வாத்தியே யெல்லாமுங் கல்வத்திட்டு
வளமாகப் பழச்சாறு விட்டுருட்டி
காத்தியே மூன்றுநா ளரைத்துநீயும்
கனிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நாத்திசையு மெய்க்கவே சொல்லக்கேளு
நலமான அயச்சட்டி யிட்டுக்கேளே. (49)

இட்டுமே முத்தியு மெரித்துப்பாரு
யிதமாக யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
கட்டுமே வழித்திட்டு ரிங்காளிட்டால்
கனிவாகக் கடுங்காரச் செய்நீராகும்
பட்டுமே சரக்கெல்லாம் ஆடுபோலாம்
பதிவாக வேங்கையா மிச்சுண்ணந்தான்
வட்டுமே யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
வடியாகச் செய்யுகிற வரிசைகேளே. (50)

சீனச்சுண்ணம்.

வரிசையாம் வெடியுப்பு செய்நீருலே
மகத்தான சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
உரிசையாம் வெடியுப்புச் செய்நீர்தன்னை
ஒட்டிரெட்டி ரிங்காளி யிட்டுநீயும்
பரிசையாம் வீரமிட்டுவைத்துக் கொண்டு
பக்குவமாஞ் சீனமது பலமும்பத்து
நரிசையாய்க் கல்வமிட்டு அரைத்துநீயும்
நலமாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (51)

வையப்பா வில்லைகட்டிக் காய்ந்தபின்பு
வடிவாகக் கரியில்வைத்து ஊதிப்பாரு
மெய்யப்பா கடுஞ்சுண்ணம் சீனச்சுண்ணம்
மேதினியுங் கொள்ளாது யிதனில்நாட்டு
பொய்யப்பா போகாது கல்லுப்புத்தான்
பொருமையாம் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வெய்யப்பா வெடியுப்புச் செய்நீராலே
விதமாக யிருசாமமரைத்திடாயே

கல்லுப்புச் சுன்னம்

அரைத்துமே வில்லைகட்டிச் சொல்லக்கேளு
அதைவைத்து அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலூது
வரைத்துமே கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
வாயினாற் சொல்லவே முடியாதப்பா
குரைத்துமே அப்பாலே யெடுத்துவைத்து
குணமாகச் சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு
பரைத்துமே சாரமது பலமும்நாலு
பதிவாகக் கல்வத்தி லிட்டிடாதே.

சாரச் சுன்னம்

இட்டுமே வெடியுப்புச் செயநீராலே
யிதமாகப் பனிரெண்டு சாமமாட்டி
கட்டுமேவில்லை பண்ணிக் கதிரில்வைத்து
கணக்காக அஞ்சுசுண்ணம் நடுவில்வைத்து
பட்டுமே கரியில்வைத்து ஊதநீறும்
பதிவாக யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
முட்டுமே யிச்சாரச் சுண்ணந்தன்னை
மொழியவே கணக்கிட்டு முடியாதானே.

யிந்துப்புச் சுண்ணம்

முடியாது நபிமார்கள் சாரந்தன்னை
மூவுலகு மெச்சுமே ஆடுமாட்டு
படியாது வெருதாரம் யெட்டியோடும்
பாகமாய்ச் சாரத்தி றெட்டந்நாளும்
வடிவாகயிந்துப்புப் பலமும் நாலு
வாகாகக் கல்வமிட்டுச் செயநீராலே
பிடியாக யிருசாம மரைத்துப்பின்பு
பேசாதே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே.

கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
கனதைபெற ஐந்துசுண்ணக் குகையில்வைத்து
பதிவாகக் கரியிலிட்டு ஊதிப்பாரு
பக்குவமாம் கடுஞ்சுண்ண மிந்துப்புத்தான்
விதியாக யிந்துப்புச் சுண்ணப்போக்கு
வித்தகரே சொல்லவே முடியாதப்பா
கெதிபெறவே வெண்ணைகை யிலாட்டைப்போலாம்
கெதம்பெறவே யாகோபு சொன்னவாரே.

வெங்காரச் சுண்ணம்.

சொன்னதொரு வெங்காரம் பலமுநாலு
சுகமான வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
கன்னலாய் வில்லைகட்டி ரவியிலிட்டு
கணக்காகப் புடமிட்டு யெடுக்கச்சுண்ணம்
நன்னயமாய் வெங்காரச் சுண்ணம்போலே
நாட்டிலே சொல்லவே முடியாதப்பா
இன்னிலத்திற் சுண்ணங்கள் செய்யவென்றால்
யிதமாகத் தொந்தமதைச் செய்திடாயே.

துருசுகெந்திச் சுண்ணம்.

செய்திடவே யின்னுமொரு செயலைக்கேளு
சிறப்பான துருசினுடன் கெந்திநேராம்
பைதிடவே வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
பதிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
வைதிடவே காய்ந்தபின்பு சுண்ணந்தன்னை
நலமாக மேலங்கி கட்டிநீயும்
கைதிடவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
கனிவாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரே.

ஆகுமே யிப்படிக்குச் சுண்ணமெல்லாம்
அடைவாக யெல்லாமுங் கூடச்சேர்த்து
பாகுபெற வெடியுப்புச் செயநீராலே
பதிவாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
வாகுபெறக் கதிரில்வைத்துப் பின்புநீயும்
வடிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்த்து
தாகுபெறக் கல்வமிட்டு முன்னேசொன்ன
சவுக்காரநீராலே தாக்கிப்போட்டே. (59)

ஆட்டியே யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
அதைவழித்து வில்லைகட்டிக் காயப்போடு
நீட்டியே ஐந்துசுண்ணக் குகையிலிட்டு
நேராகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
தாட்டிகமா யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலாம்
தாக்கரிது நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பூட்டிய பூட்டெல்லாமே யிதனாலாச்சு
பொல்லாதார் தங்களுக்குப் புகலார்தாமே. (60)

புகலவே யிச்சுண்ணம் யேதுக்கொப்பும்
போக்கான அல்லாவாம் பொருந்தப்பாரு
நகலவே யெல்லாமு மிதனாலாச்சு
நாடப்ரி நால்வேத மொப்பாம்பாரு
வகலவே தொட்டதெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
வடிவான யிச்சுண்ணம் வனுவாமெத்த
அகலவே யிதைவிட்டு நின்றாயானால்
அடைவான சித்தியில்லை யறிந்துபாரே. (61)

தாம்பிரச் சுண்ணம்.

அறிந்துபார் தாம்பிரத் தகடுதட்டி
அதன்மேலே சுண்ணத்தைக் கொஞ்சம்பூசி
வறிந்துமே குக்குடத்திற் போட்டுப்பாரு
வகையாகத் தந்தம்போல் நீறிப்போகும்
தெரிந்துமே ரசங்கட்டும் கெவுனமோடும்
செயமாக யெல்லாமு நீறிப்போகும்
வரிந்துமே யிதனாலே கவரோகோடி
வடிவான பொருளறிந்தால் மார்க்கமாமே. (62)

தங்கச்சுண்ணம்

மார்க்கமாய்த் தங்கத்தைத் தகடுதட்டி
மயமாகச் சுண்ணத்தை மேலேபூசி
காக்கவே கதிரில்வைத்துச் சொல்லக்கேளு
கனமாகச் சீலைசெய்து அகலிலிட்டு
ஏற்கவே பெரியபுடம் போட்டுத்தீரு
எனையாண்ட நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பார்க்கவே யெல்லாமுங் கிட்டவாகும்
பதிலாகப் பலனறிய வாதமாமே. (63)

வாதமாஞ் சுண்ணமென்ற துறைகளெல்லாம்
வடிவாக யிப்படிக்குச் செய்துகொண்டு
சேதம் வாராமலே தங்கம்நீற்றி
செயமாக நவலோகம் பழுக்கச்செய்து
வேதமே நம்புதல்போல் உண்டுதேறு
விதமான காயசித்தி கூலினத்திலாகும்
கர்தந்தான் வழிநடக்கில் கண்ணிற்றேறும்
கனியான கனியைத்தான் பார்த்திடாயே. (64)

பார்த்திடவே லோகங்க ளெல்லாம்நீற்றி
பதிவாக உண்டுடுத்து பலமுமாகும்
ஏத்திடவே மண்ணோடு லோகமெல்லாம்
வெளிதாக நீறுமந்த நீறுதன்னை
காத்திடவே லோகத்திற் கடைவிவாட்ட
கனகமயமாரு மதுகருவை கூர்ந்து
சாத்திடவே யிக்காண்டந்தன்னிற் சொன்னேன்
சரியான பாகமிது தன்மையாமே. (65)

தன்மையாய்ச் சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
தாட்டிகமாய்த் தனைமயங்கிச் சுட்டுக்கெட்டு
உண்மையா யில்லையென்று உலகத்தோடே
உறுதிபெறச் சொல்லியே புலம்பிப்பார்த்து
தன்மையாய் நான்கெட்டே னென்றுசொல்வார்
கருத்தில்லா வாதிகள்தான் கழுதைமேய்க்கிப்
பெய்யானவரைக் கண்டுமே யிச்சிப்பார்கள்
பிரட்டரவர் பொய்சொல்லும் வாதிதானே. (66)

பிரட்டாகச் சொல்லிடுவார் போக்கைத்தானும்
பிரிவமாய் நிலையையறி யாமற்றானும்
திரட்டான நூல்களையே பார்த்துத்தேறி
செப்பமா யுலகத்திற் சொல்லிச்சொல்லி
தாட்டான வழக்குத்தான் சொல்லுவார்கள்
காரியத்தை யறியாத வாதிமார்கள்
வரட்டாகப் பேசியே புலம்பியேங்கி
வடிவாக முட்டாளாய் மாள்வார்தானே. (67)

மாளாம லிருக்கவல்லோ சவுக்காரத்தை
மறைப்பாகச் சொல்லவில்லை மகிமைபாரு
கோளாகச் சொல்லாமற் பூனீர்தன்னை
கொடியதொரு வேகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
வாளாக அறுத்திடுங்காண் சவுக்காரந்தான்
வகையாகச் செவ்வையாய்ச் செய்துகொள்ளு
தாளாமற் றூய்பதத்தைக் கண்டுதேறு
தாக்கிடவே குருசுதுவுஞ் சுண்ணமாமே. (68)

மறைப்பு நாமம்

சுண்ணமாம் வழலையென்றும் பிண்டமென்றும்
சொற்பெரிய வெண்சாரை அண்டமென்றும்
தன்னமா யெல்லாமும் பூனீருச்சு
கருத்தறியார் பூனீற்றைத் தள்ளுவார்கள்
நன்னயமாய் சவுக்கார வர்மங்காணார்
நாட்டிலே வாதந்தானில்லையென்பார்
சொன்னபடி செய்யாமல் ஞானமார்க்கங்கள்
சொற்பெரிய பாகமது தோய்ந்துபாரே. (69)

தோய்ந்துபார் சவுக்கார மில்லாக்கட்டு
சொற்பெரிய வாறுகோற் கட்டுமாகும்
பாய்ந்துமே வெடியுப்புச் செயநீரில்லா
பதிவாகச் சவுக்காரஞ் சுண்ணமாகா
வாய்ந்துமே உப்பில்லாக் கட்டுவெல்லாம்
வாறுகோல் கட்டாகும் வன்மைபாரு
சாய்ந்துமே வீரமில்லாச் சத்துவெல்லாம்
சரியான மயமில்லை வண்மையாமே. (70)

வண்மையாஞ் சவுக்கார வர்மந்தன்னை
வகையாக யிக்காண்டம் வழியைக்காட்டி
தண்மையாய்த் தங்கமதை நீத்தச்சொல்லி
தடையறவே செம்பதனைப் பழுக்கவைத்து
உண்மையாய் ரிஷிமார்கள் சொன்னநீதி
உறுதிபெற யாகோபு யென்போரச்சு
சன்மையா யிதைச்செய்து பாடினேன்யான்
கருத்துலாத்த ரிஷிமாரைக் கண்டுதேரே. (71)

கண்டுமே பூனீற்றை முன்னெடுத்து
கருதியே சவுக்காரம் பண்ணித்தேர்ந்து
கொண்டுமே லோகமெல்லாந் தொங்கமேத்தி
குணமாகச் செம்புதனிற் கொடுத்துப்பாரு
பண்டுபோற் றங்கமது பரிவுமெத்த
பத்திமான் யாகோபு சொன்னநீதி
முண்டியே பார்த்தாக்கால் யெல்லாமாகும்
முற்றுணர்ந்தாற் பலனுரு மூர்க்கமாமே. (72)

சவுக்கார மூளை

மூர்க்கமா மின்னுமொரு சவுக்காரந்தான்
முத்திபெறச் சொல்லுகிறேன் முறைமையாக
ஏர்க்கவே பூநீறு விளையும்பூமி
யிதமாக அவிடத்திற் கெழுந்துசென்று
கார்க்கவே அவிடத்தின் அகலங்கேளு
கனிவாகப் பதினாறுதூரம் வெட்டி
பார்க்கவே அடியில்நிற்கும் கல்லுதன்னை
பதிவாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (73)

சொல்லவே பானிதனிற் கழுவிப்பின்பு
சொற்பெரிய சுத்திமுறை செய்யக்கேளு
நல்லவே உவர்மண்ணுஞ் சுண்ணாம்புந்தான்
நாடியே கரைத்தபின்பு நாட்டங்கேளு
கல்லவே கல்லிட்டுத்திரிணுள் வைத்து
கடுமைபெறக் குமுறவே காச்சிட்டாக்கால்
வெல்லவே வெள்ளைக்கல் கட்டிப்போகும்
வேதாந்தக் கல்லாகும் விளங்கிப்பாரே. (74)

விளங்கவே வெள்ளைக்கல் தன்னைநீத்த
விருப்பமாய்ச் சொல்லுகிறே மேன்மையாக
தளம்பவே சுண்ணாம்பு நீத்தினைப்போல்
தடையறவே காளவாய் தன்னிலிட்டு
உளம்பவே கரிகொட்டி விராட்டியிட்டு
உறுதிபெற நீத்தியிடு உண்மையாகும்
களம்பவே சங்குபோல் நீறிப்போகும்
கனிவான நீரெடுத்துக் கணக்குக்கேளே. (75)

கணக்காக அண்டமென்றால் மேகமாச்சு
கருகரிய கோடைகாலந் தன்னிற்பேயும்
அணக்காக அத்திக்காய் போலேவிழும்
அடைவாக அதையெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
பிணக்காக வைத்திடவே சலமுமாகும்
பேசாதே சிலந்தன்னைப் பேலிநீயும்
உனக்காக வெள்ளையென்ற சுக்கானீற்றில்
உறுதியாய் விட்டுவைக்க உண்மைதானே. (76)

உண்மையாய் விட்டுவைத்துப் பின்புநீயும்
உறுதிபெற மண்டலந்தான் கடந்தபின்பு
தண்மையாய் மேலேதானுப் புத்தானும்
தாட்டிகமாய்ப் படர்ந்துமே தயவாய்நிற்கும்
அண்மையாய்ப் படர்ந்தஉப்பு அதைவழித்து
அடைவாகப் பீங்கானி லிட்டுநீயும்
கண்மையாய்க் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கணக்காக உப்பினுட பேரைக்கேளே. (77)

போராகயிந்த உப்புவழலை யென்றும்
பேசிடுவார் அண்டமென்றும் பிண்டமென்றும்
பாராகச் சொல்லிடுவார் கல்லுப்பென்றும்
பகரிய வெள்சாரையென்றும் பேராம்
கூராகச்சில மென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
கூறினார் சித்தரவர் கொடுமையாக
காராக நஞ்சில்நின்ற கொடியோனென்றும்
காரணமாய்ச் சொல்லிடுவார் கருதிப்பாரே. (78)

கருதியே பரிபாஷை நாமமாகக்
காட்டுவார்கள் சித்தரவர் கருணையில்லார்
பருதியே யென்பேரு ராமதேவர்
பக்குவத்தில் மக்காவின் தேசமேகி
கருதியே மகமதுவின் வேதந்தன்னில்
காடியே புகுந்துமே நபிமாரோடே
வருதியே யிருந்துமே வணங்கிக்கேட்ட
வடிவான பாகமிது வண்மைதானே. (79

உலகவாதிச் செய்கை
தானென்றசவுக்கார மென்னைவாங்க
தத்தளிப்பார் புத்தியில்லார் தகைமையாகத்
ஊனென்ற கடைதனிலே பூனீர்வாங்கி
ஊகந்துமே மூத்திரத்தை விட்டுக்காய்ச்சி
நானென்று புழுத்துமே யெறிந்துபோட்டு
நான்கெட்டே னென்பார்கள் மூடர்தாமும்
வானென்ற வகையறியார் அவிமாரெல்லாம்
வாதாடிச் சண்டை செய்வார் வழக்கந்தானே. (80

வழக்காக யிப்படிக்குச் சொல்லிச்சொல்லி
வாதாடி உலகத்திற் சண்டையிட்டு
இழக்கவே சொல்லியே பேசுவார்கள்
யிதமில்லை படியாத மூடர்தாமும்
பழக்கமாய்ப் பேசியே பையப்பையப்
பதிவாகச் சவுக்காரங் கண்டோமென்பார்
தழக்கமாய் வெகுபாடு பட்டுப்பட்டு
தாட்டிகமா யுழன்றுமே தவிப்பாராமே. (81)

வழலைச்சுண்ணம்.
தவிப்பில்லா முன்வைத்த வெள்ளைக்கல்லு
தனைச்சுட்டு நீத்தும்உப்புக் கல்வத்திட்டு
கவிப்பியே வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
கடுமையாய் முன்காச்சச் சொன்னஉப்பு
பவிப்பியே பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டு
பதிவாகச் சீனமது சேருநாலு
சவிப்பாகப் புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டுச்
சாதகமாய்ப் பொறித்துமே தன்மைகேளே. (82)

சீனச்சுண்ணம்.
தன்மையாய்க் கல்வமிட்டுப் பின்புநீயும்
தாட்டிகமாய் எருக்கம்பால் சேருநன்றில்
உண்மையாய் வெண்கருவைக் கூடவிட்டு
உதிறபாய்த் திரிணுள்ளை முறிந்துநீராம்
வண்மையாய்ச் செலமாகும் சலத்தில்கல்லா
வடிவாக விறுத்துமே வகையைக்கேளு
கண்மையாய் முன்சீனம் பொறித்ததோடே
காட்டியறை யிருசாமங் கடுமையாமே. (83)

கடுமையா யிருசாம மறைத்துவில்லை
கனிவாக அரைத்துக் கதிர்காயவைத்து
தடிமையாய்க் கரியில்வைத்து காளத்தாலே
தாட்டிகமா யூதியெடு வலுவாய்த்தானும்
படிமையாய் மலர்ந்துமே தந்தம்போலாம்
பக்குவமா யூதியெடு பருவமாகும்
அடுமையா யெடுத்துமே அப்பாற்கேளு
ஆதியா யாகோபு அறைந்தார்தாமே. (84)

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

அறையுகிறேன் முன்காச்சல் வெடியுப்புத்தான்
அடைவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
பறையுகிறேன் சினமதின் சுண்ணமைந்து
பக்குவமாய் ரெண்டுமொன்றாய்க் கல்வமிட்டு
கறையுகிறேன் வைற்றிவெண் கருத்தெளிந்த
கனிவான நீர்விட்டுஅரை நால்சாமம்
உறையாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
ஒழுங்காகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே (85)

எடுத்துமே மறுபடியுஞ் சினச்சுண்ணம்
யிதமாகப் பாதியிட்டுத் தெளிந்தநீரால்
கடுத்துமே அறைத்துநீ வில்லைகட்டி
கனிவாகப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
தடுத்துமே சாரத்தை யிடையேசேர்த்து
தகைமைபெறப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
உடுத்துமே செயநீரில் வீரமிட்டால்
உறுதியாய்ச் சிவப்பாகும் உண்மைகேளே. (86)

உண்மையாய்ச் செயநீரை யிருத்துநீயும்
உணர்வாகச் சுக்கான் கல்லுப்பிலிட்டு
தண்மையா யரைத்துவில்லை கதிரிலிட்டு
தாட்டிகமா ஐந்துசுண்ணக் குகையிலிட்டு
உண்மையாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
உறுவான சுண்ணத்திற் காலாம்வீரம்
வண்மையாய்ச் சேர்த்துஅறை செயநீராலே
வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (87)

கதிரிலிட்டு காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
காரணமாயஞ்சு சுண்ணந் தன்னில்வைத்து
பதிவாகக் காயவைத்துப் புடமுமிட்டு
பக்குவமாய்ப் பிரித்துமே கல்வத்திட்டு
விதிபெறவே வீரங்காலிட்டு நீயும்
நிலையான வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
முதிரவே அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து
முடிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துவாங்கே. (88)

வாங்கியே யிப்படிக்கித் திசமுமஞ்சு
வடிவாகப்புடம் போடச்சவுக் காரந்தான்
தாங்கியே கடுஞ்சுண்ண மாகும்கையில்
தானெடுத்தால் கையதுவும் வீரிந்துபோகும்
ஏங்கியே திரியாதேசடத்திற் பட்டால்
யிதமாகவிரிந்து விடுஞ்சவுக் காரந்தான்
பாங்கியேயிச் சுண்ணமதுநமனேடொப்பாம்
பாதையிதில் வெகுபோக்கு பரிந்துபாரே. (89)

பரிந்துபார் சவுக்கார மறையாச்சு
படுமுன்னே சரக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
அரிந்துபார் லோகமெல்லா முடனேநீறும்
அதுவளவு தொட்டவுடன் செம்புநீறும்
பரிந்துமே லோகமெல்லாம் நீறிப்போகும்
பகலவன்போற் பதியாகும் பாரிலோர்க்கு
செரிந்துமே யிச்சுண்ணந் திரமதாகுஞ்
செப்பினேன் யாகோபு திறமைதானே (90)

திறமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணந்தன்னை
திரண்டகொட்டைப் பாக்களவு தானெடுத்து
வரமாகத் துரிசுபணவிடை யிற்சேர்த்தே
வடிவாக அரைத்துமே யுருசிற்பூசி
காரமாகக் காடையென்ற புடத்திலிட்டால்
கனிவாகக் கொக்கிறகு போலேதானும்
தரமாகநீறிவிடும் பணவிடை யுந்தானும்
தாக்கினார் யாகோபு தரமதாமே. (91)

தாமேதான் பணவிடையில் துரிசினாலே
தான்கோடி லட்சமது தாண்டிஓடும்
வாமேதான் சூதமது கட்டிப்போகும்
மாசற்ற தெவுனமது ஓடலாகும்
காமேதான் மண்ணோடு யிரும்புதானும்
கனமான வெகுருவோ பழுக்குங்கண்டீர்
நாமேதான் பாகத்தைக் கண்டுதேர்ந்தோம்
நாட்டிலே சொல்லாதே நயமதாமே. (92)

ரசமணி

நயமாக முன்வைத்த துருசுச் சுண்ணம்
நாடியே விருவியிலே பிடிநறுக்கிப்
பயமாக அதிலிட்டுப் பிசைந்துபாரு
பார்த்திடவே சலமாகும் பகரக்கேளு
கயமாக அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு
காரணமாய்ச் சூதமென்ற ரசாதன்னை
செயமாகக் காச்சிவிடு வெண்ணையாகும்
செய்திட்டு உருட்டியே சொல்லக்கேளே (93)

சொல்லவே மணிபோலே உருட்டிநீயும்
சுகமாயூ மத்தங்காய்க் குள்ளேவைத்து
நல்லவே அவிபுடமாய் நூறுபோடு
நாடியே யெடுத்துப்பார் மணிபோலாகும்
கல்லவே மணிநிறந்தான் வெள்ளிபோலாம்
காரணமா யிருந்துவிடும் கருதிப்பாரு
செல்லவே மணியதனைத் தொழுதுபோற்று
செயமாக மணிப்பெருமை யின்னுங்கேளே. (94)

இன்னமாம் அல்லாவின் கயற்றுருகும்
விதமாக நபிமார்கள் மேனியாகும்
நன்னயமாய் முகமதுவின் மேனியாகும்
நாடியே ஒளியாகும் ரசிதம்போலாம்
சொன்ன படியாயிருக்கு மணியினோடே
துவாரமிட்டு யிடையிலே கட்டினக்கால்
தன்னகரில் பெண்ணோடே பேசினக்கால்
தப்பாமல் மணியிருக்குந் தன்மைதானே (95)

தன்மையாய்ச் சூதமென்ற மணியைத்தானும்
தாக்கியே கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
உண்மையாய் வெள்ளிபோற் கண்விட்டோடும்
உருதிமெச்ச மணியாகும் உயரவோடும்
வண்மையாய் சித்தாதி தனக்குந்தானும்
வடிவான மணியுண்டு கொடுக்கமாட்டார்
பெண்மையாம் பாகமாய்ச் செய்து கொண்டால்
பெரிய நபியாயிருப்பார் பெருமாமே (96)

முக்கணங்கு.

போராகச் சூதமணிப்பலமும் காரு
போகாமல் கரியில்நின்று உருகும்போது
காராகத் தங்கமொன்று நாகமொன்று
கனிவாகக் கொடுத்துருக்கக் களங்கமாகும்
சீராகக் களங்கத்தை யெடுத்து வைத்து
செயமான அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
வாராக நபிமாரை வணங்கிப்போற்றி
வடிவாகக் கைதொழுது வரிசைகேளே. (97)

வரிசையாய் நவலோகந் தன்னிற்றானும்
வசைதப்பா மாற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு
உரிசையாய் வாங்கிப்பார் தங்கமாகும்
உண்மையிது சத்தியமாம் உறுதிசொன்னேன்
பரிசையாய்ச் சூதமது பட்டதெல்லாம்
பதிவாகத் தங்கமாம் பாரிலோர்க்கு
சரியானவேதையிது மார்க்கந்தன்னை
தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாறே. (98)

சொன்னதொரு அல்லாவைத் தொழுது போற்றி
சொற்பெரிய நபிமாரை வணங்கிப்போற்றி
கன்னதொரு சவுக்காரம் பண்ணிப்போம்
கனிவாகத் துருசதனை நீத்திசெய்து
இவ்விலத்தில் ரசங்கட்டிக் குளிகைசெய்து
விதமான களங்கு செந்தூரஞ்செய்து
தன்னிகரில் நவலோகம் கொடுத்துப்பாரு
தன்மைபெற யாகோபு தாக்கினேனே (99)

தாக்கியே மௌனமாயிருந்து கொண்டு
    தாட்டிகமாய் சவுக்காரச் சுண்ணம்பண்ணி
நேர்க்கியே பூரணத்தி லெட்டியோடி
    நாலுக்கரிய நபிமார்களை வணங்கியேற்றி
பாக்கியத்தைக் கண்டுமே செலவுசெய்து
    பத்தியாய் துனியாவில் நின்றுதேறு
சாக்கியே ஒருவர்கண்ணிற் காட்டிடாமல்
    சரிதையாய்க் கண்டறிந்தால் வாதியாமே (100)

ரசக்கட்டுச் செந்தூரம்

வாதியாம் சூதம்நின்ற களங்குதன்னை
    வண்மையாய்ச் செந்தூரம் பண்ணக்கேளு
சோதிபெறக் களங்கதுவும் பலமும்பத்து
    சுருதிபெறக் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு
நாதியாய் கெந்திரண்டு கல்வத்திட்டு
    நலமாகப் பொற்றலையின் சாற்றினாலே
மோதியே அரைத்திரண்டுசாமந்தானும்
    முடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே (101)

வையப்பா வில்லைதனை யெடுத்துநீயும்
    மார்க்கமாய்ப் புதுஅகலில் வைத்துமூடி
செய்யப்பா புடம்போடக் கரியதாகும்
    செப்பமாய்க் கரியெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
கையப்பா நாலிலொன்று தாளகத்தை
    நலமாகச் சேர்த்துமே கையாளினால்
பையப்பா விருசாம மறைத்துவில்லை
    பதிவாகக் கட்டியே பலனைக்கேளே (102)

பலனாக அகலிலிட்டுப் புடமுமிட்டால்
    பகாரிது செந்தூர முருக்கம்பூவாம்
கலனாக விருக்காது சிவப்புமிக்க
    கடோரமாய் நவலோகம் நீறுருக்கி
அலனாக ஒன்றிட்டால் பழுக்குந்தங்கம்
    ஆதியாம் பொருளதுவுங் கைக்குள்ளாகும்
பெலனாக அல்லாவாம் பெரியோர்சொன்ன
    பேசாத வாதத்தின் பெருமைதானே (103)

பெருமையாம் பணவிடைதான்மண்டலந்தான்
    பேசரிய செந்தூரம் உண்டுதேறு
அருமையா யுண்டிடவே சட்டைகக்கும்
    ஆனந்தம் வெகுகோடி யிருக்கலாகும்
கருமைமயிர் நரம்பிறுகும் சுற்றாறுகும்
    காதிலொலி கண்டிடுங்காண் கனிவுமெத்த
பொருமையாய்ச் செய்திடிலோ பலனுமாகும்
    புகலரிய வேதையதன் பெருமையாமே (104)

ஆமேதான் உலகத்தோர் செய்பாகங்கள்
    அடைவாகத் தவறினால் யெல்லாம்பாழாம்
நாமேதான் வேதையெல்லாம் பொய்த்துப்போகும்
    நாதாந்த யாகோபு சொன்னநீதி
காமேதான் கண்டிட்டால் பலனுமாகும்
    காணாட்டாற் சித்தியில்லை கண்டுகொள்ளு
வாமேதான் சொன்னதினாற் பலனுமில்லை
    வடிவாகத் தொழுதிடவே பலனுமாமே. (105)

பலனாகச் சுண்ணத்தை முன்னேசெய்து
    பத்திசாத் தாருசுக்கு முடித்துத்தேறு
கலனாகச் சுண்ணமென்றால் எளிதோ அல்ல
    கனிந்துரைத்த நபிமார் காலடேந்து
பிலனாக வாசியோகத்தைப் பாரு
    பேர்பெரிய சித்தியாம் பிலக்கும்வேதை
தலனாக யிருந்துவிண்டால் நன்மையாகும்
    தாட்டிகமா யாகோபு சாற்றினாரே. (106)

சாத்திட்ட சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
    சகலசித்து மாடலாம் நபிமார்சொல்வார்
கோத்திட்ட அல்லாவைக் கேட்டுக்கொண்டேன்
    குருவான வாதமெல்லாம் சொல்வார்பாரு
நாத்திட்ட மனதுதான் ஆய்ந்தாக்கால்
    நலமில்லை திட்டியே புலம்புவார்கள்
காத்திட்ட கனிபோலே குகையைப்பார்த்து
    கருணைபெற அறுதுறைக் கருதிப்பாரே. (107

கருதியே மனந்தன்னை ஆங்காரத்தால்
கடுமையாய்ப் பேசிடுவார் உலகவாதி
பருதியேபணியறியார் வாதிமார்கள்
பக்குவத்தில் பூநீற்றை அறியார்மூடர்
சுருதியைத் தான்பாராமற் சுட்டுச்சுட்டு
சூட்சமில்லை யென்பார்கள் சூதுவாதி
முருதியே பெண்போலே திரிவார்மூடர்
முத்தியில்லை யென்பார்கள் சூதுதானே

உறுதியாய்ப்பாக மதைச் செய்துநீயும்
உத்துமே பரிகரித்தால் உண்மையாகும்
பருதியே பூநீறு விளையும்பூமி
பக்குவதனிற் கண்டுமே யெடுத்துநீயும்
வருதிபட அமுரிதனை யின்னதென்று
வடிவாக அறிந்திடவே வளமைகண்டு
சுருதிதனைத் தோய்ந்துணர்ந்த நபிமார்பாதம்
சுருக்கத்திற் கண்டுமே பிடித்திடாயே.

தாளகச் சுண்ணம்

பிடித்திடவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தைப்
பிசகாமற் தாளகத்தின் மேலேகட்டு
வடித்திட்டு மண்சீலைசெய்து நீயும்
வடிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
குடித்துமே யெடுத்தப்பார் தந்தம்போலே
கொடிதான் சுண்ணமாம் குறிப்புமெத்த
தடித்துமே தாளகமுந்திற் றுனுள்
தாட்டிகமாய்ச் செம்பதுவும் நீறுந்தானே. (110)

நீறுமே தாளகத்தின் சுண்ணந்தாறு
நிறுத்துமே வீரமது ஒன்றுகூட்டி
வாறுமே அரைத்துநீ சொல்லக்கேளு
வடிவாகத் தாருவின் மேலப்பிப்போடு
காறுமே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கதிபெருகக் காடையென்ற புடமுமிட்டால்
சாறுமே நீறியது தாருகச்சுண்ணம்
சகலதிரத்துக் கோடுமது தன்மைதானே. (111)

தாமிரச் சுண்ணம்

தன்மையாய்த் தாருசாமின் நீறுதன்னைத்
தாட்டிகமாய்க் கரைந்தியது நிறுத்துக்கொண்டு
பெண்மையாய் வீரமிட்டு உழ்மிநீராலே
பேதிக்க அரைத்துமே நவலோகத்தில்
உண்மையாய்ப் பூசியே புடமும்போட
உறுதியா யெடுத்துப்பார் தாம்பிரந்தான்
வண்மையாய் நீறியது தங்கமாகும்
வடிவான கடுஞ்சுண்ண மாகுந்தானே. (112)

ஆகுமே தாம்பிரச் சுண்ணந் தன்னை
அடைவாக வாலையதின் களியிலிட்டால்
பாகுபெறக் களியதுவு மிறுகிப்போகும்
பக்குவமா யிப்படிக்குச் சோதித்தேறு
வாகுபெறத் தாமிரச் சுண்ணந்தன்னை
வடிவாக நவலோக மேலேபூசி
தாகுமே புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
தாக்கிடவே நவலோக மேமமாமே. (113)

ஏமமாம் நவலோகம் ஆற்றுக்கொன்று
யிட்டிடவே நல்லதங்கம் பத்துமாற்று
நாமமாம் புடத்துக்கும் உப்புக்குந்தான்
நலமாக யிரங்குமது நாட்டுளோர்க்கு
தாமமாந் தாமிரபற்ப முண்டால்
தடையறவே மேனியது தங்கமாகும்
வாமமாம் பதம்கரங்கள் நரம்புதானும்
வடிவாக யிறுகிவிடும் வண்மைதானே. (114)

வண்மையாய்ப் பாகமதைக் கருத்திலெண்ணி
வகையாகக் கைபாக வரிசையோடே
தன்மையாய்ச் செய்துமே புத்திதன்னில்
தான்பதித்துச் செய்திடிலோ பலனுமாகும்
கண்மையாய் ஆதாரமறிந்து செய்தால்
கருத்தாலே யோகசித்தி கெவுனமோடும்!
துண்மையாய்க் கெவுனத்திலோடும்போது
துடியான நன்மையாந் தோய்ந்துபாரே. (115)

தோய்ந்துடார் சவுக்காரங்கள் விற்றூலும்
நடியான மயக்கமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
ஆய்ந்துபார் அறிவர்க்குட் புகுந்தாலல்லோ
அடைவான சுன்னமது வெளிதிலாகும்
வாய்ந்துபார் வெளிதாகச் சொல்லவேண்டாம்
வடிவாக வெளியவனுப் திரியவேண்டாம்
தாய்ந்துமே சுன்னத்தைச் செய்துநீயும்
தடையறவே செய்தாக்காற் தன்மையாமே.

தன்மையாய் ரிஷிமார்கள் சொல்லும்நேர்மை
தடையறவே கைபாக வரிசைகண்டு
உண்மையாய் வரிசையாய்ச் செய்துகொண்டு
உறுதிபெற உற்றுமே உணர்ந்துபாரு
கண்மையாய் மயறுதனை வளர்த்துக்கொண்டு
கடிதான சுன்னத்தை வைத்துக்கொண்டு
பெண்மையாய்க் காயசித்தி பண்ணித்தேறு
பேதையா யுண்டாக்காற் பலனுமாமே

ஆமேதானடுத் தவர்கள் தன்னைத்தானும்
அடைவாக ரட்சிக்க வேணுமென்று
தாமேதான் ரிஷிமார்களாடு மாட்டு
தடையறவே நாலுந்நாளுடித் தேர்ந்து
காமேதான் காயசித்தி பண்ணித்தாயும்
கதிர்பெருகுங் காயத்தைக்கலந்தூனுக்கி
பாமேதான் யாகோபு சொன்னநீதி
பக்குவத்திற் சொல்லிடவே பாகமாமே

பாகமாய்ச் சுன்னத்தின் பயனறிந்து
பக்குவமாம் பொருளறிந்து பழக்கங்கண்டு
யோகமாம் வெள்ளைக்கல் பூநீர்கண்டு
யோக்கியமாய் அமுரியுட பலனறிந்து
சாகமாம் குருகுணத்தில் குணமறிந்து
சத்தியமாய்க் கண்டறிந்து சரிநேர்பார்த்து
வாகமாய் மனமதுவை யொக்கப்பண்ணி
வரிசையாய்ச் செய்திடவே வழக்கமாமே.

உப்புக்கட்டு.

சித்தியா யின்னமொரு கட்டுமார்க்கம்
செயம்பெறவே சொல்லுகிறேன் திட்டமாகப்
பத்தியா யுப்பேது வென்றாயானால்
பதிவாக வாரிதிக்குள் சத்திநாதம்
உத்தியாய் மலைபோலே வளர்ந்துமிற்கும்
உப்பெடுத்துப் பாக்குப்போ லுடைத்துநீயும்
சுத்தியாய்ப் பழச்சாற்றில் மூன்றுநாளும்
சுகமாக வூறவைத்துத் துவைத்துப்போடே (121)

போட்டுமே கதிரில்வைத்து யெடுக்கநீயும்
போக்கோடே உப்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சு
காட்டுமே முன்வைத்த சவுக்காரத்தைக்
கனிவாக வீரமொன்று பூரமொன்று
நாட்டுமே அரைத்துவெடி யுப்புநீரால்
நலமாகக் குளம்புபண்ணிக் கொண்டுநீயும்
தாட்டுமே கல்லுப்பைத் தேய்த்துவாட்டு
தனியாகத் தணலுக்குள்ளடர வாட்டே (122)

வாட்டிடவே குளம்புக்கு ளடரவாட்டு
வடிவாக வாட்டிடெல்லா மானபின்பு
நீட்டியே அடுக்கடுக்காய் முதிரவாட்டு
நிலையாகக் கல்லுப்புத் தெறிப்படங்கும்
மூட்டியே சுன்னாம்பு உப்புநேரே
மூளிவாக அரைத்துமே கவசங்கட்டி
நாட்டியே இளிஞ்சினீர் சரியாய்க்கூட்டி
நலமாகச் சட்டியிட்டு நல்லாய்க்கேளே (123)

நல்லாக வாட்டியதோர் கல்லுப்பைத்தான்
நடுவில்வைத்து மேலுமந்தச் சுன்னமிட்டு
அல்லாமை நினைத்துமே யெரிகால்சாமம்
அடைவாக யெரித்துமே மெல்லத்தானும்
பொல்லாமை யில்லாம லெடுத்துநீயும்
போக்கான சவுக்காரச் சுன்னங்கட்டி
கொல்லாமை பெரிடபுடம் போட்டுத்திரு
கொடிதான கட்டாகும் குணமுமாமே (124)

குணமாக வயிரம்போ லிறுகிநிற்கும்
கொள்ளையிதில் வாதமது கோடிக்கொக்கும்
தணமாக வயிரம்போல் முத்துப்போலாம்
தாட்டிகமாய் வயிரமணி போலாம்பாரு
கணமாகக் கரிதனிலே உருக்கிப்பாரு
கண்விட்டுப் பொன்போலே ஆடும்பாரு
வணமாகக் கரியதுதான் குடியாதப்பா
வடிவாகக் கரிகுடித்தால்வண்மைகேளே

வண்மையாய் முன்போலே துவைத்துவாட்டு
வடிவாகப் புடம்போட்டு உருக்கிப்பாரு
தண்மையாய் முத்துப்போ லாகும்பாரு
தனையுடைத்தால் தங்கம்போல் நிறமுமாகும்
கண்மையா யிந்தவுப்புக் கொப்பேதென்றால்
கருத்துறவே ரிஷிமாரைப் போலேயாகும்
பண்மையா யுப்பைமுந்திக் கட்டிப்பாரு
பதிவான சித்தியெல்லாம் பலனுமாமே

பலனாக உப்புத்தான் கரியில்வைத்து
பாங்காக உருக்கியே மணியதாக
தலனாகத் தாவடமாய்ப் பூண்டுகொண்டு
தருகாவில் ரிஷிபோலே செபத்தைப்பண்ணு
அலனாகத் திரியாதே கந்திரியாக்கி
அடைவாக உண்டுமே உடுத்திநீயும்
பெலனாக யிருந்துமே செபத்தைப்பண்ணு
பேர்பெரிய முன்னோர்க ளுரைத்தவாரே

உரைதப்பில் பேச்சுத்தான் தப்பிப்போனால்
உறுத்தவர் வாதிமாரறிய மாட்டார்
கரைதப்பில் வெள்ளமது பெருக்கெடுக்கும்
கைதப்பில் வாதமது கலைசிறாகும்
முரைதப்பில் சாயந்தான் பிடித்திடாது
முத்தில்லை வாதிமார் சொல்வார்நீதி
துரைதப்பித் திரிந்தவர்கள் அனேககாலம்
தொல்லுலகில் யாகோபு தோய்ந்திட்டாரே

தோய்ந்திட்ட ரிஷிமார்கள் வாதந்தன்னைத்
துணையாகச் சொல்லு வாரநேகநீதி
பாய்ந்துமே யெட்டெட்டுக் கர்மந்தன்னைப்
பதிவாகச் சொல்லிடுவார் பலனைக்கொண்டு
தாய்ந்துமே பரிகரிப்பார் தடையோயில்லை
௨௦ தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னநீதி
மாய்ந்துமே கல்மார்க்கஞ் செய்துகொள்ளு
மய்மாக வடிவமெல்லா மெய்யதாமே (126)

உப்புக்குரு

மெய்யாக உப்பினுட குருவைச்சொல்ல
விதமான சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
பையாகக் கற்பூர சுண்ணமொன்று
பதிவாக வீரத்தின் சுண்ணமொன்று
நையாகப் புழுகொன்று சினமொன்று
நலமான சவுக்காரச் செய்நீரசலே
மையாக உப்பினிட மணிக்கிப்பூசி
மாசற்ற ரவிதனிலே உலரப்போடே (130)

உலர்ந்தபின்பு சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
உத்தமனே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
அலர்ந்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
ஆதியென்ற கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
நலந்துமே குலந்தனக்கு கோடாசிதான்
நல்லதோர் சரக்குக்குக் காலன்காலன்
வலந்தனக்குக் கடுங்காரச் செயநீராகும்
வடிவாக நாளேழு உலரப்போடே (131)

உலரவே போட்டெடுத்தா லேழுநாளும்
உண்ணுமய்யா பூப்போலே பொருமிநீறும்
அலரவே பொருமினதோர் சுண்ணந்தன்னில்
அடைவாகச் சாரமது யிடையேகூட்டி
கலரவே தினமொன்று அரைத்தாயானால்
கருணைசலம் போலவே நிற்கும்பாரு
தலரவே ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
தளராமற் சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்தே (132)

குகையில்வைத்து மேல்மூடிப் புடமுமிட்டால்
குணமாகச் சங்குபோல் நீறுமாகும்
தகையாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
காட்டிகமா யிந்நீரில் வீரம்பூரம்
வகையாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமோடு
வடிவாகப் பூரத்தின் சுண்ணமோடு
பகையாக வெள்ளியாக்கும் நீற்றோடு
பதிவாகக் கலக்கியொன்றாய் மத்திச்சேரே (133

மத்திக்கப் பீங்கானில் பனியில்வைத்து
மதிமயங்கிப் போகாமல் சொல்லக்கேளு
நித்தியமாய்ப் பாசாண மறுபத்திநாலும்
நிலையான உப்புவகை யிருபத்தஞ்சும்
சித்திபெற உபரசங்க ளெல்லாந்தானும்
சிறிதான கட்டாகு மெழுகுமாகும்
பத்தியே வெகுபோக்கும் ஆகும்நல்லாய்
பாவித்தார் யாகோபு பாக்கியவானே (134)

பாக்கியவான் செயநீரில் உப்பைக்கட்டி
பதிவாகக் குகையில்நின்று உருகும்போது
நோக்கியே தங்கந்தானுமி லொன்று
நுட்பமாய் நாகமொன்று கூடவிட்டு
வாக்கியே உருக்கிவிடு களங்கமாகும்
வடிவாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
தாக்கியே கொடுத்தருக்கு வெட்டேகாலாம்
சரியான மாத்தாகுந் தன்மைபாரே (135)

தன்மைபார் தங்கத்தைக் கண்டபோதே
காட்டிகமாய்க் கெந்திக்கா தப்பாகேளு
கண்மையாய் நவிமாரைத் தினம்வணங்கி
நருமானின் பாதமதைப் போற்றிசெய்து
உண்மைபார் அன்னத்தைக் கொஞ்சமுண்டு
உலுத்தருடன் பேசாதே ஒழுங்குமாகும்
பெண்மைபார் புளியகற்றி உண்டிதேரு
பேதமையாய்த் திரியாதே யின்னங்கேளே (136)

இன்னமென்ன சொல்லுகிறேன் செந்தூரத்தை
யிதமான வாதிகள்தாம் தெரிந்துகொள்ள
நன்மையமாய்ச் சூதமொன்று நாகமொன்று
நலமாக உருக்கிவெல்லாம் பொடியதாக்கி
கன்னல்போல் வீரமொன்று சுண்ணமொன்று
கருத்தாக மத்தித்துப் பனியில்வைக்க
தன்னிலே நீராகுஞ் செயநீர்தன்னைத்
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் தன்மைகேளே (137)

தன்மையாயுப்புமணி தன்னைத்தானும்
தாட்டிகமாய் வைத்துமே பின்புநீயும்
உன்மையாய்ப பழுத்தகட்டை மேலேசுத்தி
உறவாக யிலுப்பைநெய்யில் விளக்குவைத்துப்
பன்மையாய் தாலிமையிற் றிரியைப்போட்டு
பக்குவமாய் வாங்குமட்டும் வாட்டித்திரு
பல்மையா யுட்புகுந்து பரிதானப்பா
பதிவான அருணையைப்போலாகும்பாரே (138)

ஆகுமே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
அடைவாகக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்து
வாகுபெற உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
வளமாக அருகுகட்டி யிறங்குமேரே
ஏகுபெறச் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
இனிவாகக் கோடிவரை வளருந்தேகம்
போகுமே யிந்திறுகிக் கட்டிப்போகும்
போக்கோடே உண்டிடவே சித்தியாமே (139)

சித்திதரு ஞகவென்றால் செந்தூரத்தைத்
தினமுமே மண்டலந்தா னுண்ணும்போது
பத்தியாய்த் தேகமது மின்னிநிற்கும்
பதிவான கண்களுஞ் செவ்வல்லிபோலாம்
சத்தியாய்ச் சட்டைகக்கும் சதிரமேனி
சரியான வேர்வையில்லை சொல்லக்கேளு
முத்திபெறச் சேர்த்துச்செந் தூரந்தன்னை
முக்கியமாய்ச் செய்துநீ யுண்டிடாயே (140)

உண்டிடவே கோடான கோடிதானும்
உறுதிமெத்தக் கல்த்தானும் தேகசித்தி
பண்டிடவே கோடிதான நோய்கள்போகும்
பாதையிது பெரும்பாதை பாருநேர்க்கு
வண்டிடவே பூமாலை போலேயாகும்
வடிவான யாகோபு வழக்கஞ்சொன்னார்
முண்டனாய்த் திரியாதே சுன்னந்தன்னை
முடியுமட்டுஞ் சோதித்தாற் சோதிதானே (141)

தானென்ற நரைதிரைகளகலப்போகும்
தாட்டிகமாய்ப் பச்சையுப்பைத் தின்றானால்
வானென்ற வேர்வையிலே வடிந்துபோகும்
வகையான மூத்திரத்தி லிறங்கிப்போகும்
காவென்ற சடலமெல்லா முலர்ந்துபோகும்
கருவான சடலமது நரைமேலாகி
ஊனென்ற தந்தமெல்லாங் கழன்றுபோகும்
உறுதிபெற்று யாகோபு இருந்திட்டேனே (142)

இருந்திட்டேன் சமாதியிலே அநேககாலம்
இதமான நபிமார்க ளெங்ஙனக்கண்டு
வருந்திட்டே யெனையழைத்துச் சொன்னாரப்பா
மகிழ்வான செந்தூர வகைபாகங்கள்
பொருந்தவே கைபாகம் பார்க்கும்போது
புகலரிய சுன்னங்கள் மிகவுஞ்சொன்னார்
திருந்தவே உப்புமணி ஒன்றுசொன்னார்
செப்புக கைபாக வரிசைதானே (143)

வரிசையாய் பாகந்தைக் கற்றுகொண்டேன்
வடிவாகத் தொழுதிரைஞ்சி வன்மையாக
உரிசையாய் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கண்டு
ஓதரிய கோரானை ஓதித்தேர்ந்தேன்
பரிசமது யெழுநூற்றுக் காததூரம்
பதிவான குளிகையிட்டுப் பறந்தேன்யானும்
குரிசைதர நபிமார்களுப தேசித்த
குறியான சவுக்கார மாமோட்டே (144)

ஆட்டான கேள்வியினால் வாதம்பார்த்து
அறியாமற் சுன்னமெல்லாம் பொய்யென்பார்கள்
நீட்டான குருவேனும் நூல்கள்வேணும்
நேரான கைமுறைகள் நிலைக்கவேணும்
பாட்டான பாடலைத்தா னறியவேணும்
பதிவான கணக்கினுட பாகம்வேணும்
ஊட்டான யோகசித்தி காயசித்தி
ஒழுங்காகப் பண்ணிடவே உறுதியாமே. (145)

கல்லுப்பு சுன்னம்.

உறுதியா யின்னமொரு சுன்னங்கேளு
ஒருவருடன் பேசாதே உற்றுப்பாரு
நறியதாய்க் கல்லுப்புப் பலமும்பத்து
காடியதோர் கடல்நுரையு மிடையேசேர்
அறுதியா வெடியுப்பு நீராலாட்டி
அடைவாகக் கரியில்வைத்து ஊதிப்பாரு
பெறுதியே கடுஞ்சுன்னமாகும் பாரு
பெலமாகக் கல்வமிட்டுச் சொல்லக்கேளே. (146)

சொல்லவே வெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சுருதிபெற வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நல்லவே சாயவைத்துக் கரியில்வைத்து
நாடியே ஊதிடவே நல்லசுன்னம்
வல்லவே சாரத்தை யிடையேசேர்த்து
வசமாக அரைத்துமே சொல்லக்கேளு
கல்லவே வில்லைகட்டு செய்நீராலே
கனிவாக அரைத்துமே கனக்காய்த்தானே. (147)

நாகக்கட்டு.

கனக்காகச் சேவலென்ற புடமுமிட்டு
கனிவாக யெடுத்துமே பனியில்வைத்து
தனக்காக நீராகும் நீருதன்னை
தாட்டிகமாய்ப் பிங்காலி லிட்டிறுத்து
வனக்காக நாகத்தை யிருபத்தொன்று
வன்மையாய்ச் சாய்த்துயெடு கட்டுங்கட்டும்
பிணக்காகக் கட்டிநின்ற நாகத்தோடே
பிசகாமல் சூதமிடை சேர்த்திடாயே. (148)

நாகச்செயநீர்.

சேர்த்துமே உருக்கியெடு புட்டுப்போல
செப்பமாய் வீரமது பதிசேர்த்து
காத்துமே கல்வத்தி லரைத்துப்பாரு
கருகரிய செயநீராங் கண்டுகொள்ளு
பார்த்துமே பிஞ்சானி யிட்டுநீயும்
பனியிலே நாளேழு வைத்துப்பாரு
காத்தியேல் கல்லுப்பு கட்டியாக
கனிவாகக் கடல்நுரையை வதிக்கட்டே. (149)

உப்புச்செந்தூரம்.

வதியே விழுவாகக் கட்டிமேலே
உற்றுமே பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
வதியே தெறிப்படங்கிக் கட்டிப்போகும்
மகத்தான கல்வமிட்டு மார்க்கங்கேளு
சாதியே நாகத்தின் செயநீராலே
சரியாக அரைத்துவில்லை காயப்போடு
நாதியாய்க் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
நலமாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. (150)

புடம்போட்டு நீயெடுத்து நாகச்செய்நீர்
புகலாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
அடைவாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டே
ஆதியாய் முன்போலே புடமுமிட்டு
திடமாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டுத்
திட்டமாய் நாகத்தின் செயநீராலே
படமாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
பதியவே யிப்படிக்கிப் போட்டிடாயே. (151)

போட்டிடவே உப்பதுதான் சிவக்குமட்டும்
பொலிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
நாட்டிலே சொல்லாதே சிவந்துபோகும்
நாதாக்க ளயிமார்களாடும் உப்பு
கூட்டிலே கிளியடைத்த வாறுபோலே
குணமாக நாகமது உப்பில்சேர்ந்து
தாட்டிகமாய்ச் செந்தூர மாகும்பாரு
தக்கநபி மார்சொன்ன தன்மைதானே; (152)

தன்மையாய் செம்புநா ளொன்றுருக்கி
தடையறவே செந்தூரம் ஒன்றுதாக்கு
உண்மையாய் மாத்ததுவும் பத்துமாத்து
உலகத்தோர்க் காகுமிது உற்றுப்பாரு
வண்மையாய்ப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
வடிவான காயமது மிரும்புபோலாம்
புண்மையாய் கோயெல்லாம் ஓடிப்போகும்
புகழான நரம்புகளு மிறுகும்பாரே (153)

இருகுமே செவ்வலரி போலாந்தேகம்
இருக்கவல்லோ புத்தியியல் பாகச்சொன்னேன்
பெருகவே செந்தூரந் தன்னையுண்டால்
பிலக்குமே தேகந்தா னிறுகியேதும்
கருகவே விந்திறுகும் நரையுமில்லை
காரணமாய் மலைபோலே தேகமாகும்
பருதிபோல் மேனியெல்லாஞ் சிவந்துமின்னும்
பாகமா யாகோபு பயின்றவாறே (154)

வாறேது என்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
வடிவான கல்லுப்பைச் சுண்ணம்பண்ண
காறேது சாக்கெல்லாம் நொடியிற்கட்டும்
கைமுறையாய் நாகத்தைக் கவ்விக்கொல்லும்
தாறேது சகலமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
தடையில்லை யென்றுசொன்னார் நபிமாரெல்லாம்
கூறேது வாதமெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளை
குடிபோகும் நசலெல்லாங் கூறொணாதே (155)

கூறுவே னுலகத்தில் வாதிமார்க்குக்
கொள்ளைசெய்ய வாதமது சுண்ணஞ்சொன்னேன்
நூறுக்கு ஒன்றுகொடு புழுக்கச்சொன்னேன்
நொடிக்குள்ளே தங்கம்வரும் பாகஞ்சொன்னேன்
தாரேது சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொன்னேன்
சஞ்சலங்க ளில்லாமல் தகமைகண்டு
வேரேது பேரேது உற்றோது
உற்றப்பா ரெல்லாமுஞ் சித்தியாமே (156)

சித்தியா யிருப்பதற்கு வாதம்வேணும்
செய்முறையாய்ச் செயநீருஞ் சேர்க்கவேணும்
பத்தியாய் நூலெல்லாம் படிக்கவேணும்
பலனுக்குச் சவுக்காரச் சுண்ணம்வேணும்
சுத்தியே திரிவதற்குத் தங்கம்வேணும்
ஞானசித்த நூல்களெல்லாம் காட்டவேணும்
புத்தியே யறிவுதானும் நிலைத்ததானால்
புகலரிய நபிமார்கள் தோன்றுவாரே (157)

தோன்றுவார் நபிமார்கள் சொல்லும்நேர்மை
துணையான நூலதனைப்படிக்கச் சொல்வார்
கான்றுபார் கையாக வரிசைசொல்வார்
காசினியி லிருந்துமே கருணைகூர்ந்து
வான்றுவாயுளராம லிருக்கச் சொல்வார்
வடிவான பொருளறிந்து வணங்கச்சொல்வார்
தான்றுமே சுவ்வைங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி
தடையறவே யோகமதைச் சொல்லுவாரே (158)

சொல்லுவார் உப்புக்குக் காரமெத்த
சுருதிதனை ஆராய்ந்து சுருக்குச்சொல்வார்
நல்லுவார் சவுக்கார வர்மஞ்சொல்வார்
நாடியே யென்னைதனை வாங்கச்சொல்வார்
கல்லுவார் பொருளைத்தான் காட்டுவார்கள்
கருத்திலுறை உபதேசம் கருதிச்சொல்வார்
வெல்லுவார் கோடிலெச்சம் தங்கஞ்செய்ய
விரும்பியே சொல்வார்கள் நபிமார்தாமே (159)

நபிமார்கள் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
நாடியே சவுக்காரக் குருவைச்செய்து
தூபியாகத் துருசுதனை நீத்திக்கொண்டு
துப்புரவா யிரதமணி கட்டித்தேறி
வபியாக நவலோகந் தன்னிலீய்ந்து
வடிவாகப் பொருள்தேடி உன்பாரப்பா
சபியான வின்றுமண்ணும் பொன்னேசெய்து
சுருத்தாகச் செலவுசெய்வார் கண்டபோரே (160)

கண்டபோரண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
கடந்துமே குளிகையிட்டு ஓடிச்சென்றேன்
பண்டபார் மலைதோறும் நபிமார்கோடி
பதிவான மலையருகேதைக்கால் ரெம்ப
முண்டுமே சித்துரெம்பக் கோடாகோடி
முனிவான அந்தந்த மலைகள்தோறும்
வண்டுமே நாதாக்கள் கோடாகோடி
வடிவான யாகோபு வகைசொன்னேனே (161)

வகையாகச் சாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
வடிவான சூத்திரமு மதனில்ரெட்டி
தொகையாக யெல்லாமும் சுருக்கிப்பார்த்து
துடியாகச் சுண்ணமென்ற காண்டமாக
பகையாகக் கையாக வரிசையோடே
படிப்படியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பார்த்துத்தேறி
நகையாக உப்பதுவை மறைத்துச்சொன்னார்
நாடியே வெளியாகச் சொன்னேன்பாரே (162)

பாரென்ற நூல்களெல்லாஞ் சித்தர்தானும்
பதிவாக மறைத்ததென்ன வென்றுகேளு
காரென்ற மலைதோறுஞ் சித்தராவார்
கனிவாக வென்றுமே மறைத்துப்போட்டார்
தாரென்ற யென்னூலில் சுண்ணப்போக்கு
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தன்மையாக
வாரென்ற வழலையைத்தான் மூடிப்போட்டார்
மகிழ்வாக நான்சொன்ன வகையிதாமே (163)

வகையாக சவுக்கார உண்டைசெய்து
வருதியாய்ச் சுத்திபண்ணிச் சுண்ணம்பண்ணி
நகையான கடுங்காரச் செயநீர்பண்ணு
நன்மைபெறக் கற்பூர உப்புப்பண்ணு
சிகையான வீரத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
சிறப்பாக வெடியுப்புச் செயநீர்பண்ணு
பகையான கல்லுப்புக் கட்டியாகும்
பதிவான வாதயிதி லடங்கிப்போமே (164)

உப்பு மெழுகு.

அடங்கவே உப்பினுட மெழுகைக்கேளு
அடைவான உப்பதுவும் பலமுமொன்று
துடங்கவே குகையில்நின்று உருகும்போது
துப்புரவாய்ச் சாரமது பலமுங்கால்தான்
படங்கவே நீர்சென்ற வெங்காரந்தான்
வடிவான பலங்கால்தா னிறுத்துக்கொண்டு
தடங்கவே கெந்திபல மரைதான்போடு
தடையறவே சவுக்கார நீர்தான்வாரே (165)

நீர்வார்த்துக் கலந்தரைத்து நெறியதாக
நிலவரமா யுண்டையது செய்துநீயும்
காரவே உப்புநின்று உருகும்போது
கனிவாக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்துவா நீ
பாரவே உண்டைதனைக் கொடுத்துமேதான்
பதிவாக மயினம்போல்ப் பதமாய்நிற்கும்
தாரவே நவலோகம் நாற்றுக்கொன்று
தடையறவே கொடுத்திடவே தன்மையாமே (166)

தன்மையாய்த் தசமாத்து ஆகும்பாரு
தாக்கான உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
உண்மையாய் ஓடாது புடமிறங்கும்
உறுதிபெற வெகுதூரம் எட்டியோடும்
வன்மையாய் மெழுகுதனைக் குன்றியுண்ணு
வகையாகப் பத்தியமா யுண்டுதேறு
கன்மையாய் நாற்பதுநா ளுண்டுதேறு
காரியமா யுள்ளரையில் வாழுங்காணே. (167)

காணவே யோகத்தைப் பார்த்துத்தேறு
கனிவான சட்டையொன்று தள்ளிப்போடும்
வாணவே சூரியசந்திரனை வென்பார்
வடிவான சூரியன்போல்த் திரேகமாகும்
தோணவே உலகத்தில் வாதமெய்தில்
அடியான எண்ணெயொடு பெண்ணைச்சேர்த்து
பாணவே அதரமுண்டு வருவானுகிற்
பலவினவாய்க் கவலையுற்ற பாசமாமே. (168)

பாசமாமெய்தியே காயசித்தி
படிவாக வாதமதில் பலனுமேது
நேசமாயேதியே குளிகையோடு
நிலவரமாய்ச் சுண்ணங்கள் நிலைக்கப்பண்ணி
வாசமா யின்னூலில் உலகத்தோர்க்கு
வடிவாகச் சுண்ணமது பாடினேன்யான்
காசமா யெல்லோர்க்கும் வாதஞ்சொன்னேன்
கனிவான காயசித்தி கண்டுபாரே. (169)

கண்டுபார் உப்பென்ற சுண்ணமொன்று
கதிபெறவே அரைத்திடவே யிடைநேர்சாரம்
பண்டுமே கல்வத்தி லரைநால்சாமம்
பதியான சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
வண்டுபெற வதிநல மாகத்தானும்
வகையாகக் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
துண்டுமே நாள்மூன்று மத்திச்சேதான்
துடியாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. (170)

செயநீரா மின்னீரில் பெருமைதானும்
செப்பமாய்ச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
பயநீரா மின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
பதிவாக மத்தித்துப் பலந்தான்பூரம்
நயநீராம் ஒருநாள்ப்பின் காலிற்பூரம்
நலமாகச் செயநீரை அதிலேவாரு
கயநீரை மூன்றுநாள் நிழலில்வைத்துக்
கனிவாக அஞ்சுநாள் ரவியில்போடே. (171)

போட்டுமே அரைத்துநன்றாய் வில்லைகட்டிப்
போக்கோடே சவுக்காரச் சுண்ணம்பூசி
நாட்டுமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
நலமாக வூதிடவே கடுமையாகும்
காட்டுமே நமிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
கனக்காகச் சுண்ணத்தைக் கனிந்துமேயும்
பாட்டுமே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
பதிவான பூரமது பலந்தானென்றே. (172)

பலமாகத் தெளிவான சாரமொன்று
பத்திலொடு ரெண்டுமே கல்வத்திட்டு
அலமாக வெட்டடங்க மட்டுமாட்டு
அடைவாகச் சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
கலமாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
கனிவாகப் புடம்போட வைத்துநீறும்
சலமாக ஆச்சரியம் பனியில்வைக்க
சரியான செயநீராம் தாக்கக்கேளே. (173)

தாக்கவே யின்னரிசி வீரச்சுண்ணம்
தனியாகக் கலக்கிமெள்ள வைத்துக்கொண்டு
ஏர்க்கவே சரக்கான அறுபத்துநாலும்
ஏதமாக அணைத்துமெள்ள வாட்டித்தீரு
பார்க்கவே கட்டாகு மணியுமாகும்
பதிவான உபரசங்கள் லவணமெல்லாம்
ஆக்கினதோர் சோறதுபோ லாகும்பாரு
அடைவாகச் சனத்திலே சுண்ணமாமே. (174)

சுண்ணமாம் சுண்ணாம்பாய் வெந்துநீறும்
துடியான தாம்பூரஞ் சுண்ணமாகும்
எண்ணவே தங்கமது சுண்ணமாகும்
ஏழைமுபோ யிரும்புமுதல் லோகமெல்லாம்
திண்ணமாய் நீற்றிவிடும் மெழுகுமாகும்
தேசமெல்லாம் கண்டிட்டால் நீறிப்போகும்
பண்ணவே சுதிரதுதான் கோடியாகும்
படிப்படியா யேறுமது பரிந்துதானே. (175)

பரிந்துமே வெள்ளையது நீறிப்போகும்
பதிவான தாளகந்தான் மஞ்சள்போகும்
விரிந்துமே கெந்தகந்தா னீறிப்போகும்
வேதாந்த வீரமது குருவுமாகும்
கரிந்துமே லிங்கமது கட்டும்நீறும்
கனிவான மெழுகாகும் வேதையாகும்
தரிந்துமே கல்லுப்பு மணியுமாகும்
தாக்கிடவே உபரசங்க ளியமாமே. (176)

ஈயமாந் தொடுமுன்னே சூதமாகும்
இதமாக விரைச்சுமே போகுங்கண்டீர்
காயமாச் சொன்னபடி நிமிளைவெள்ளை
நலமாக நாற்முக்கோ ஒன்றுகாட்ட
மாயமாய் வாங்கியது தங்கமாகும்
மாசற்ற லோகமெல்லா மேமமாகும்
காயமது நிலைத்துமே கல்த்தூணாகும்
கண்டுரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. (177)

கருணையாய்த் தங்கமது ஆச்சுதென்றால்
கனிவாகப்புளகிக்க வேண்டாம்பாரு
வருணையாய் நபிமாரை வணங்கியேறு
வடிவான பொருளாகும் வலுமைமெத்த
தருணையாய் மகமதுவைப் போற்றிசெய்து
நாட்டிகமாய் வழியாறு தலத்திலேறி
அருணையாய்த் தமர்வாக துள்ளேபுக்கி
அடைவாகச் செய்திடவே ஆதியாமே. (178)

ஆதியாம் பூரமென்ற நீரிலேதான்
அடைவாகத் தாளகத்தைச் சுருக்குத்தாக்கு
சோதிபெறச் சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
துடியாகப் பூரமென்ற சுண்ணமூன்றும்
ஆதியே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
அப்பியே தாளகத்தில் ரவியிற்போட்டு
சாதியாய்ச் சுண்ணாம்பாம் குகையில்வைத்து
சரியான மண்செய்து ஊதிடாயே. (179)

ஊதிடவே சுண்ணாம்பாந் தாளகந்தான்
உற்றதோர் வீரமது கூட்டியூது
நாதிடவே மத்திச்சு வங்கத்தப்பி
நலமாகச் சுண்ணமென்ற அண்டச்சுண்ணம்
கோதிடவே வங்கத்திற் கவசஞ்செய்து
குகையிலிட்டுக் காயவைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு
காதிடவே குகையில்வைத்து ஊதிநல்லாய்
கனமாக மேல்கட்டி ஊதிடாயே. (180)

ஊதிடவே வங்கமது நீறிப்போகும்
உற்றுமே கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
நாதிடவே வாதமென்ற கடைதிறக்கும்
நலமான திறவுகோ லாகும்பாரு
காதிடவே சின்னமென்ற வேங்கைபோலாம்
கனிவான ஆடுபோற் கலங்கிநிற்கும்
பாதிடவே சூதமது உண்டையாகும்
பதிவான துறையாகும் பலனுமாமே (181)

பலனாகத் துருசியது பாலாற்றக்கிப்
பக்குவமாய்ப் பூரநீர்தன்னில் தோய்த்து
செலமாக ரவிதனிலே காயப்போடு
சிறப்பாக வழுநா ளானபின்பு
கலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கனிவாக வீரமென்ற சுண்ணமொன்று
வலனாக வங்கமென்ற சுண்ணமொன்று
வகையான சினமொரு காசுதானே (182)

தானென்ற புழுகோடு உரமுங்கூட்டித்
தடையறவே கடுங்காரச் செயநீரிட்டு
வானென்ற துருசின்மேல் கவசங்கட்டி
வகையான சுண்ணம்புக் குகையில்வைத்து
கானென்ற மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
கனிவான கெசபுடத்திற் போட்டெடுத்து
பானென்ற கவசத்தை உடைத்தெடுக்கப்
பக்குவமாய்க் கடுஞ்சுண்ண மாகுந்தானே (183)

ஆகுமே துருசுமது குருவுமானால்
அண்டாண்ட கடாகமெல்லாங் கிழித்தாடும்
தாகுமே மூச்சிடுமுன் சூதங்கட்டும்
தடையறவே சவ்வீர மெழுகுமாகும்
ஏறுமே அண்டமெல்லா மெழுகுமாகும்
இதமான பாஷாணக் குலங்களெல்லாம்
ஆகமாய் பெண்ணைப்போ லாகும்பாரு
அன்பாகப் பரிநீறும் வெள்ளிநீறே (184)

வெள்ளியே நீறிடவே கவரோகோடி
வேதையிதில் அளவாகச் சொல்லப்போகா
தள்ளியே குறுக்குத்தான் அனேகங்கோடி
தயாநிதியாம் ரிஷிமார்கள் சொன்னபுத்தி
வள்ளியது கொடிபோலே படரும்பாரு
வகையான சுண்ணமென்ற குகைகளெல்லாம்
அள்ளியே உண்டதுபோல் கோடிதொந்தம்
அடைவாக யாகோபு அரைந்தார்தாமே (185)

சாரக் கட்டு

தாமேதான் சாரமொருகட்டுச்சொல்வேன்
தாட்டிகமாய்ச் சாரமொரு பலமும்பத்து
வாமேதான் சாரத்தை அண்டம்போல்
வகையாகச் சிவியே சொல்லக்கேளு
நாமேதான் அபினியோடு மின்குபூரம்
நலமாக மேனிச்சார் விட்டுஆட்டி
காமேதான் சாரத்தின் மேலேகட்டு
கனிவாக அரக்குப்போல் மிளக்கிடாயே (186)

இளக்கியே வங்கத்தைக் கனக்கவிட்டு
விதமாகக் குரட்டாலே பிடித்துநீயும்
தளக்கமா யுருகையிலே தோய்த்துவாநீ
தாட்டிகமா யேழுதரந் தோய்த்துநீயும்
வளக்கவே சாரமது சுத்தியாகும்
வகையான் சவுக்காரம் வீரத்தோடு
களக்கவே பூரமொடு மூன்றுந்தானும்
கனிவாக வெடியுப்பு நீரைவாரே (187)

வாத்துமே காறுநா ளாட்டிநீயும்
வடிவாகச் சாரத்தின் மேலேபூசி
காத்துமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
கனிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
நாத்துமே தவளம்போல் நீறுமாகும்
நாடியே கல்வமிட்டு வெடிநீராலே
பாத்துஒரு சாமம்அரை பனியில்வைக்க
பத்தியாய்க் கடுங்காரச் செயநீராமே (188)

நீராகுஞ் சரக்குகளில் கருக்குப்போட்டால்
 நினைக்குமுன்னே கட்டிவிடும் நிலைமையாகும்
ஆராகு மெழுகாகும் வேதையாகும்
 ஆசையா யென்றுநீ தப்பமுன்று
வாராகும் அருணனைப்போல் சிவப்பேயாகும்
 வடிவான காயமது கல்த்தாறுகும்
காராக மின்னிரி லனந்தங்கோடி
 காட்டுமுன்னே வேதையாங் கண்டபோரே (189)

கண்டபோர் செயநீரில் வீரச்சுண்ணம்
 சகசாமற் பூரமென்ற சுண்ணமொன்று
கண்டபோர் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
 கலந்தந்தச் செயநீரில் படிகமேலே
வண்டுமே தினந்தோறும் தோச்சுத்தோச்சு
 மகத்தான ரவிதனிலே யேழுநாளும்
தொண்டுபடப் போட்டுமே யெடுத்துநீயும்
 துலையாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பூசே (190)

பூசியே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
 போக்கோடே புடம்போடப் பொருமிநீறும்
ஆசியதைக் கடுங்கார செயநீர்குத்தி
 அப்பனே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
தேசியதைச் சரக்குகளிற் கருக்குப்போட
 செயமான மெழுகாகும் வேதையாகும்
ஆசியதை யென்றலேதப்பமுன்று
 அருணனைப்போல் சிவப்பாகும் காயந்தானே (191)

காயந்தா னுருமது செயநீர்தன்னில்
 கடிதான வீரமது சுண்ணம்போட்டு
நாயமார் சொன்னபடி பூரமொன்று
 நாடியே சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
தாயகமாய்க் கலந்தந்தச் செயநீரிற்றான்
 தடையரமே படிகையைத்தான் தோச்சப்போட
வாயகமாய்த் தினந்தோறும் தோச்சுத்தோச்சு
 வடிவான ரவிதனிலே யேழுநாளே (192)

ஏழுநாள் போட்டபின்பு யெடுத்துநீயும்
 யிதமாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பூசி
தாழுமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
 தாட்டிகமாய்ச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
காழுமே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
 கைத்துமே கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
தாழுமே சமனாகச் சாரம்சேர்த்து
 தப்பாமற் பனியில்வைக்கத் தன்மைதானே (193)

தானென்ற பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
 தனியான நீராலே பாஷாணங்கள்
வானென்ற கட்டாகு மெழுகுமாகும்
 வடிவான கரையில்லை துரையுமில்லை
பானென்ற நீரிலே வீரச்சுண்ணம்
 பதிவான பூரமென்ற சுண்ணமிட்டு
தானென்ற நீரிலே கலக்கிவைத்து
 கடுஞ்சூடன் பலமொன்றில் நீரைவாரே (194)

வாத்துமே மூன்றுநா ளிருத்துவைத்து
 வடிவான யேழுநாள் ரவியிற்போடு
காத்துமே கல்லுத்தி யிட்டுநீயும்
 கனிவாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
பாத்துமே உலரவைத்துப் பின்புநீயும்
 பதிவாகக் கல்லுப்புச் சுண்ணம்பூசி
சாத்துமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
 சாதகமாய் மூடியே புடத்தைப்போடே (195)

புடம்போடப் பூப்போலே சூடன்சுண்ணம்
 போக்கோடே மீங்காணி லெடுத்துவைத்து
அடமாகக் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
 ஆதியாம் அண்டத்தை மேலேபூசி
கடம்போடு செந்துருக்க மதுக்குள்ளிட்டு
 கனிவாக ரவியில்வைத்துப் பின்புநீயும்
கடம்போடு சேவலென்ற புட்முமிட்டால்
 நாடியே கடுமையாய் நீறிப்போமே. (196)

நீறியே போனவுடன் வீரச்சுண்ணம்
நேர்பாகச் சாரநீர் விட்டூட்டி
மாறியே நிமிளையின்மேற் கவசங்கட்டி
மகத்தான சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
காரியே புடம்போடப் பூப்போலாகும்
கனிவான கடுங்காரச் செயநீருற்றி
பாரியாம் அண்டத்தின் மேலேபூசி
பதிவாகப் புடம்போட நீறுந்தானே (197)

நீறுமே சுண்ணமதைக் கல்வமிட்டு
நிலையான வீரமொன்று சுண்ணமிட்டு
காறுமே சாரமென்ற நீர்விட்டாட்டி
கனிவான் நிமிளையின்மேல் கவசங்கட்டி
வாருமே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
வனமாகப் புடம்போடக் கடுமையாக
சாருமே பூப்போலே நிமிளைதானும்
தடையறவே நீறிடவே தன்மைதானே (198)

தன்மையாய் நிமிளையது நீறினக்கால்
சதகோடி வேதையுமாம் தாக்கிப்பாரு
வன்மையாய் நிமிளையது சுண்ணந்தன்னில்
வடிவாகப்பூரமென்ற சுண்ணமிட்டு
கன்மையாய் ரெண்டரைநாள் சாரநீரால்
கனிவாக அரைத்துமே தங்கத்தப்பி
வன்மையாய் அண்டமென்ற சுண்ணங்கட்டி
வடிவாகக் கெசபுடத்திற் போட்டிடாயே (199)

போட்டுயெடுபரிதாலுஞ் சுண்ணமாகும்
போக்கதிலே வாதமடங் கிரந்துபோகும்
காட்டுமே கைக்குள்ள குருவிபோலே
நாடியே சுத்திவிடும் வாதம்பாரு
கூட்டுமே நவலோக மெல்லாந்தானும்
கொள்ளையாய்ப் பழுத்துவிடும் குறிதானப்பா
பாட்டென்றே தங்கத்தின் சுண்ணமாகும்
பாதையிதில் செப்பவுண்டு பரிசுதானே (200)

பரிசுதான் தங்கமென்ற நீறினாலே
பாதையிது வெகுபாதை பகரப்போகா
கரிசுதான் குதமது கட்டிப்போகும்
நலமான குருசதவு நீறுமாகும்
புரிசுதான் நவலோக மெல்லாம்நீறும்
போக்கோடே செய்தாக்கால் புதுமைமெத்த
வரிசையாய்த் தேசமது கல்த்தானாகும்
வடிவான சித்திபெல்லாந் தங்கமாமே. (201)

தங்கமாந் தாயைவைத்து வாதம்பாரு
தனியாகப் பழுத்துவிடும் தன்மையுண்டாம்
பொங்கமாம் வித்துவினாற் சடமுமாச்சு
போக்கோடே பாராட்டா விருணுமாச்சு
செங்கமது புதைதனிலே யிருந்தாற்கேளு
சிறக்கவே மனிதர்க்குப் பயமுந்தோறும்
பங்கமது வாராமற் றங்கத்தாயை
பாரித்துச் செய்தாக்காற் பலனுமாமே (202)

வெங்காரக் கட்டு

பலனாக வெங்காரங் கட்டுக்கேளு
பதிவாக யிதன்பெருமை நபிமார்சொன்னார்
அலனாகச் சரக்கெல்லா மிதனாலல்லோ
ஆடவே சித்திக்கு மிதுதானாகி
யிலனாக லோகங்கள் கம்மித்தென்றால்
பிலக்கவே யிதைநீட்டக் கசடுமற்று
தலமாகக் கண்விட்டு ஆடுமாடும்
தடையறவே யெல்லாமுங் காரத்தாட்டே (203)

ஆட்டான காரத்தின் பெரியபோக்கை
அல்லாவு மகமதுவு மறிவாரப்பா
கிட்டான காரத்தைக் கைவிட்டாக்கால்
கிலேதப்புக் கசடாற நிலைக்காச்சத்து
பூட்டான பூட்டதுபோல் காரமாகும்
புகழ்பெரிய நபிமார்க ளாடுமோட்டு
நாட்டாண்மை தன்னிலே காரந்தன்னை
தாக்கியெடு பல்பத்து தன்மையாமே (204)

தன்மையாய்ப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
　　தாட்டிகமாய்ப் பலகைபோ லெடுத்துக்கொள்ளு
உண்மையாய் ஆவெருக்கின் பாலுதன்னில்
　　உறுதியாய்க் கழுவியே காயப்போடு
கண்மையாய் சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
　　கனிவான பூரமொடு மூன்றுங்கேளு
வண்மையாய்க் களஞ்சரை தான் தூக்கிக்கொண்டு
　　வடிவாக மத்திக்கச் சாரநீரே (205)

சாரமென்ற நீரிலே மத்திச்சப்பா
　　சரியாக யேழுநாள் சலியிற்போடு
பாரமாங் காரமாய் வெளுத்துநிற்கும்
　　பதிவான பூனைக்கண் ணொளிவுதோணும்
காரமாம் நாகமொன்று சூதமொன்று
　　கடிதாக உருக்கிடவே புட்டுப்போலாம்
நேரமாய் வீரத்தைப் பாதியிட்டு
　　நிலையாகக் கல்வத்தி லரைத்திடாயே (206)

அரைத்திடவே செயநீரா லித்தனை
　　அடைவாக வெங்காரந் தனிலேயிட்டு
பரைத்திடவே அரைத்துவில்லை திறிலைக்காய
　　பக்ஷமாய் மூட்டிவிட்டு எரிபுடமுமிட்டு
வரைத்திடவே யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
　　வகையாக நாகத்தின் செயநீராலே
தரைத்துமே அரைத்துவில்லை காயவைத்து
　　தாட்டிகமாய் முன்போலே புடமும்போடே (207)

போட்டுமே செந்தூர மாகுமட்டும்
　　போக்கோடே அருமைநீரப்போற் சிவந்துதானால்
நாட்டிலே சொல்லாதே செப்புநூறு
　　நலமாக உருக்கியே ஒன்றாயிய
வாட்டமுடன் தங்கமது வாகும்பாரு
　　வழியோடே தங்கமது பச்சையாகும்
தேட்டமுடன் யெடுத்துமே வித்துவியும்
　　திடமாகப் பள்ளியைத் தான்கட்டிடாயே (208)

கட்டியே அல்லாவுந் துணையேசெய்வார்
　　கசடாக யிருந்தாலோ பலித்திடாது
பட்டிவைத்த செயநீரா லனேகவித்தை
　　பாலித்தேன் யாகோபு பரிவுமெத்த
திட்டிவைத்த வாசல்போல் காணும்நேர்மை
　　செகசால மாடலாம் சுண்ணப்போக்கு
வட்டிக்கி வாங்கினது போலவாகும்
　　வன்மையா யாகோபு வழிசொன்னாரே (209)

சொன்னதொரு வெங்கார செந்தூரத்தை
　　சுயமாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
கன்னல்போல் மேனியாம் கண்டுதோணும்
　　கரும்பொன்போ லிருக்குமது கள்ளமில்லை
நன்னயமா யொருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்
　　நானிலத்தில் பகாரிது நாட்டமுள்ளோர்
இன்னதென்று அறியாத மூடருக்கு
　　யிதமாக உரைக்காதே யியல்புள்ளோரே (210)

இயல்பாகச் சாரநீர்க் குள்ளேவாவா
　　யின்பமாய்ச் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
நயல்பாக வீரமிட்டுப் பூரமிட்டு
　　கனிவாகப் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
நயமாக அண்டமது அன்பத்தொன்று
　　நாடியே மஞ்சளாங் கருவைவாங்கி
தயவாக யித்தூளைச் சட்டியிட்டு
　　தன்மையா யடுப்பேற்றி யெறித்திடாயே (211)

யெரித்துமே வருத்துயெடு கருகத்தானே
　　யியல்பாகக் கருகவே தயிலமாகும்
தரித்துமே தயிலமது படிதானென்று
　　சட்டியிலே யிலுப்பெண்ணெய் படியும்விட்டு
தரித்துமே பக்குவமா யெரித்தபின்பு
　　கனிவாக யிருத்துமே கார்ம்போட்டு
பிரித்துமே அப்பிரகம் பலந்தான்ரெண்டு
　　பிரிவான காந்தமது பலமும்ரெண்டே (212)

ரெண்டாகக் கருவளையல் பலமும்ரெண்டு
    நேராக யிதுவெல்லாங் கூடப்போட்டு
வண்டாக அண்டத்தின் தயிலங்குத்தி
    வடிவாக மண்ணாலே குகைதான்பண்ணி
துண்டாகச் சுட்டெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
    துடியான தைலத்தை உள்க்குகையில்பூசி
பண்டாக நாகமொரு பலந்தானிட்டு
    பரிவாக பெருங்குகைக்குள் ளுருக்கிடாயே. (213)

உருக்கிடவே சாரத்தின் பொடிமேல்த்தூவி
    உருகையிலே நாகமது கண்விட்டாடும்
பருக்கிடவே மருத்திட்ட குகையிலூத்து
    பதிவாக வார்க்கையிலே தயிலங்குத்தி
சுருக்கிடவே சாரத்தில் குத்திவாரு
    சுளிவான வில்லையா யிருக்கும்பாரு
முருக்கிடவே யிப்படிக்கு அம்பத்தொன்று
    முடிவாக வுருக்கியே சாய்த்திடாயே. (214)

சாய்த்திட்டுக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
    சமாசமாய்ப் புகையெல்லாங் கட்டிப்போகும்
வாய்த்திட்டு கரில்நின்று பொன்போலாடும்
    வடிவான வாதமடை நிர்க்குங்கண்டீர்
ஏய்த்திட்டுத் திரியாதே வாதமெல்லாம்
    இரைக்கிரைக்கக் கேளியோ விருக்கும்பாரு
ஆய்த்திட்டு தம்கமது எழிதிலாகும்
    ஆதிரபி தனைவணங்கி யாடிப்பாரே. (215)

ஆடியே நாகமது கட்டித்தானால்
    அண்டபா தாளமெல்லாந் தாண்டியோடும்
ஓடியே பணபேதி சனபேதிதானும்
    ஓகோகோ வெகுஆட்டம் அநேகவித்தை
பாடியே திரியாதே சொல்லக்கேளு
    பதிவான நபிமார்கள் கண்டுகொள்வார்
சூடியே திரித்தாக்கா லெல்லாமாகும்
    கூடிகையாய்க் கைமுறையைக் கண்டுபாரே. (216)

நாகச்செந்தூரம்.

கண்டுபார் கட்டினதோர் நாகந்தன்னை
    கனிவாகப் பலமுருக்கு முகத்தில்தானும்
தொண்டுமே யிடைக்கிடைதான் தங்கமீய
    துடியாகப் புட்டுப்போல் கொறுங்கிநிற்கும்
வண்டுமே ரெண்டுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு
    வடிவான சூதமொரு பலத்தையீய
பண்டுமே தூளாக உடைந்துபோகும்
    பாதையில் வெகுபோக்குப் பரிசுதானே. (217)

பரிசாகச் செல்வல்லிப்பூச்சார்விட்டு
    பாகமா யரைத்துநா ளேழுதாக
விரிவாகக் கெந்தகந்தான் பலமுமிட்டு
    விடுதிபெற அரைத்துமே சொல்லக்கேளு
சரியாகக் காசியென்ற குப்பிதன்னில்
    தலையெடுத்துப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
கரியாக யெரித்துயெடு செந்தூரமாகும்
    கனிந்துமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றே. (218)

தொழுதுமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
    தோய்வுதா நவலோகம் நாற்றுக்கொன்று
பழுதுவரா திதைக்கொடுக்க மாத்துக்கேளு
    பசுமையா யிருபத்தி அஞ்சுமாத்து
உழுதுமே நடவுநட்டாற் பலனுண்டாகும்
    உற்றுமே வெள்ளியது யிடையேசேர
அழுதுவிட்ட பிள்ளைக்கா தரவுபண்ணும்
    அழுகாத பிள்ளைகளை ஆகுந்தானே. (219)

ஆகுமே செந்தூரங் குன்றியுண்ண
    அன்பாக மண்டலத்திற் காயசித்தி
வருமே பழவினைக ளெல்லாமேகும்
    யெனையாண்ட நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
பாருபெற யிக்காண்டந் தனிலேசொன்னேன்
    பாதைக்கு வெகுபலனும் பாரிலோர்க்கு
தாருமே யெல்லாமு நாகத்தாலே
    தனியான நாகமென்ன சொர்ணந்தானே. (220)

சொர்ணமாம் நாகத்தின் பெருமைதன்னைச்
சொல்லுதற்கு நாவினால் முடியாதப்பா
வர்ணமாம் நாகமது பொன்னுக்காதி
வடிவான செயநீருக் காதியாகும்
பறணமா யாதியல்லோ செய்யவேணும்
பர்தையிதில் வெகுபோக்குப் பதிவுமாகும்
திறணமாய் வாதமது யேவல்கேட்கும்
திடமாக முப்பூவின் பொருளைக்காணே. (221)

பொருளாவ தேதென்றாற் சொல்லக்கேளு
போக்கோடே அல்லாவைத் தொழுதயிற்போர்
அருளான நபிமார்கள் பொருளுமாகும்
அடைவான முகமதுவின்பொருளுமாகும்
வருமளவும் பொருளெல்லாம் வாதமாகும்
வடிவுபெறச் சுண்ணமது பொருளுமாகும்
உருவாகச் செய்ததுவும் பொருளுமாகும்
உற்றுணர்க்க பொருளதுவும் பூநீர்தானே. (222)

தானென்று முன்சொன்ன செந்தூரத்தை
தடையறவே பனவிடைதான் மண்டலத்தில்
கானென்று உண்டுமே பாருநீயும்
கனிவான சட்டைதள்ளும் நோயும்போகும்
வானென்ற சட்டைகக்கும்பிணியெல்லாம்போம்
வடிவான காயமது யிருகியேறும்
கானென்ற சிலைபோலே தேகமாகும்
கருத்துற்று யாகோபு கருச்சொன்னேனே (223)

சொன்னதொரு சுண்ணத்தின் காண்டந்தன்னில்
சொற்பெரிய சவுக்கார சுண்ணப்போக்கு
நன்னயமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னாடித்தேர்ந்து
நலமாக நாகத்தின் ஆட்டங்கண்டு
இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டும் வாதப்போக்கை
யிருந்தயிடந் தன்னிலே யிருந்துசெய்து
முன்பின்னாய்ச் செய்திட்டால் முறிந்துபோகும்
முடியமட்டு யோசனைகள் பண்ணித்தேரே. (224)

17032

பண்ணியே செந்தூரம் உண்ணும்போது
பதிவாக ஒருவரிடம் பேசிடாதே
கண்ணியே கள்ளுடனே அபினிகஞ்சா
கனிவான சாராயம் போதையெல்லாம்
தண்ணியே நிருத்திவிட்டு உண்டுதேறு
தடையறவே சொல்லாதே தாக்கியாடு
புண்ணிலேகோல் விட்டாப்போற் சொல்லாதே
போக்கோடே தருமத்தைச் செய்திடாயே. (225)

சூதக்கட்டு.

செய்திடவே நாகமொரு பலத்தில்நீயும்
செயமாகத் தகடாக்கிப் பூசக்கேளு
கைதிடவே வீரமென்ற சுண்ணந்தன்னை
கடிதாக அரைத்துமே பூசிநீயும்
வைதிடவே அரைத்துமே பூசிப்பூசி
வளமாக ஓட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டால்
கைதிடவே சுண்ணாம்பாம் நாகந்தானும்
தடையில்லை பாஷாணஞ் சாருந்தானே. (226)

சாருமே சூதமது கட்டிப்போகும்
சமுசயங்க ளெண்ணாதே செல்லக்கேளு
வாருபெற வீரமது மணியுமாகும்
வடிவான லிங்கமது கட்டிப்போகும்
தாருபெறச் சாக்குகளிற் பூசிவாட்ட
தடையற்றுச் சாக்கெல்லா மணிபோலாகும்
பாருமே நாகத்தின் ஆட்டந்தன்னை
பதிவாக நபிமார்க்கு பழக்கினேரே. (227)

பழக்கமா யிருக்கவல்லோ சுண்ணஞ்செய்து
பாதைசெம்பப் பார்த்திடவே வேதையாகும்
இழுக்கென்று சொல்லாதே சித்திமுத்தி
யிதமாக ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
சழுக்கென்று நாய்போலே திரியவேண்டாம்
சாடியே வாதமது தங்கும்கேளு
முழுக்கமாய்த் திரியாதே கலங்கம்பாரு
முடிவாக வதின்பின்னே சுண்ணமாமே (228)

சுண்ணமா மிப்படிக்குப் பார்த்துத்தேர
தொடுகுறிபோ லெல்லாமுந் தேரானுந்தேரானும்
நன்னயமாய்த் தொட்டதெல்லாம் சித்தியாகும்
நயிமார்க ளறிந்திடுவார் வாதப்போக்கு
சன்னல் ருசிபறியாத கர்மவாதி
கனிவாக பொய்யென்று சொல்வாரப்பா
இன்னிலத்தி லிருக்குமட்டும் வாதம்பார்த்து
யிதமாக உண்டிடவே உறுதியாமே (229)

உறுதியாம் நாகம்போற் காரியத்தை
உற்றுமே செய்தெடுத்துக் களங்கம்வந்த
அறுதியா யிடந்தனிலே சேர்த்துருக்க
அடைவான செம்பதனால் பிடித்துக்கொள்ளும்
வருதிபட யில்லாதே போனாற்கேளு
வகையாக வருநாது செம்புமார்க்கம்
பருதிகண்ட பனிபோலாம் யிந்தவித்தை
பாதைக்கும் மில்லாது பரிந்துபாரே (230)

நாற்கோர்வை

பரிந்துபார் வயித்தியந்தான் யெழுநூர்தன்னில்
பதிவாகச் செம்பெடுக்கப் பதிவாய்ச்சொன்னேன்
விரிந்துமே பஞ்சமித்திர மூந்நூறுதன்னில்
விதமான காரியஞ் சொன்னேன்பாரு
முரிந்துமே போகாமல் பதினூற்தன்னில்
முடியவே யிடைபாகம் சொன்னேன்பாரு
அறிந்துமே அன்பத்து அஞ்சுதன்னை
அடைவாகச் சோதித்துக் களங்குசெய்யே (231)

செய்யவே முதல்வேலை களங்கமாகும்
செயமான ரெண்டான வேலைதானும்
பையவே சத்தாகும் சத்தைத்தானும்
பதிவாகச் செம்பெடுக்கும் பாகம்பார்த்து
கைதுமே வெள்ளியது பழுக்கச்செய்து
நாடியே வித்துமே செலவுசெய்து
ஐயவந்த கனைபோலே பின்புநீயும்
பிதமான சுண்ணத்தைப்பார்த்திடவே (232)

வங்கச் சுண்ணம்

பார்த்திடவே பலனாகும் பொருளுமாகும்
பதிவான காரியச் சுண்ணங்கேளு
நாத்திடவே காரியம் பலமும்பத்து
நலமான அயக்காண்டி தன்னிலிட்டு
ஏத்திடவே தாருந்திதனி லுருக்கிப்பாரு
யிதமாக உருகியது ஆடும்போது
வாத்திடவே வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
வகையாகப் பலம்பத்து யெடுத்துக்கொள்ளே (233)

எடுத்துமே உருக்கையிலே போட்டுப்போட்டு
யிதமாகக் கிண்டிவா சலாகையாலே
அடுத்துமே சாமத்தா னனபின்பு
அடைவாகச் சிவந்துவரு மஞ்சளாகும்
தொடுத்துமே பாகமது வழித்தெடுத்து
தோய்வுதரக் கல்வமிட்டு மஞ்சள்தன்னை
படுத்துமே யிளைத்துவிடு வங்கச்சுண்ணம்
பதிவாக மஞ்சள்தனில் போட்டுப்பாரே (234)

போட்டிடவே உண்ணிரெத்தம் போற்சிவந்தால்
பொருளான சுண்ணமாம் புவியுள்ளோர்க்கு
காட்டிடவே வங்கத்தின் சுண்ணம்நேரே
கனிவான சாரத்தை யிடையேகூட்டி
மாட்டியே அரைத்திடவே சலமதாகும்
மதியான பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
நாட்டிடவே வீரமிட்டுப் பூரமிட்டு
நலமாகச் செயநீரை அரைத்துக்கொள்ளே (235)

கொள்கவே பாஷாணமறு பத்திநாலும்
கொள்கையால் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
தள்கவே வாட்டிடநீ சரக்கெல்லாந்தான்
நாடியே கட்டிநின்று புருகியாடும்
வள்கவே ஆடினதோர் பாஷாணத்தில்
வகைவகையாய் தனித்தனியே வேதையாகும்
உள்கவே வங்கத்தின் பெருமைதன்னை
ஒருவரால் அளவிடவும் போகாதென்னே (236)

போகாது கைபாக வரிசையாக
　　போக்கோடே செய்துவரப் புகழுண்டாகும்
வாகாகச் சூதத்தைக் கட்டிப்பாரு
　　மணியான பிற்பாடு தங்கம்சேரு
ஏகாமற் சுண்ணத்தை யேத்திப்பாரு
　　பிதமாக நவலோகந் தன்னிலீய்ந்து
பாகாமல் வாதியென்ற பேரெடுக்கப்
　　பலனுகும் யிம்முறையைச் செய்துபாரே (237)

செய்துபார் புத்தியுள்ள வாதிதானும்
　　செகந்தனிலே அலையாமல் ஒருவேலைநண்டு
பைதுமே படித்திடுவார் பலனைக்காண்பார்
　　படபடப்பாய் திரியாமல் பதத்தில்நிற்பார்
நைதுமே பதமறியார் நூல்கள்காணார்
　　நலமாகக் கேட்டுமே செய்துபார்த்து
கைதவாய் தொட்டதெல்லாம் கரியாய்ப்போக
　　கணக்கன்றி சொல்லியே புலம்புவாரே (238)

புலம்பாமல் அல்லாவை மூன்றுநேரம்
　　பிரியமாய்க் கால்மடித்துத் தொழுதுநீயும்
அலம்பாமல் நினைவுதனை மேலேயேத்தி
　　அடைவாகக் கையைத்தான் மடித்துயேத்தி
குலம்பாகத் தொழுதுமே யிருந்துநீயும்
　　குணமாகப் பின்புதான் களங்கைபோற்றி
பலமாகப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
　　பதிவாகச் சித்தியாம் பயின்றிட்டேனே (239)

பயின்றிட்டேன் பாகம்வந்தால் தங்கமாகும்
　　பதிவான தங்கத்தை அல்லாவைப்போல்
நயின்றிட்டுத் தொழுதுமே போற்றிநீயும்
　　நலமாகரெம்பத்தான் செலவுசெய்யா
அயின்றிட்டுக் கணக்காகச் செய்துகொண்டு
　　ஆதிநீ யாகவே யிருந்துவாழு
குயின்றிட்டுத் திரியாதே செல்லாதென்று
　　கூறினார் யாகோபு குணமதாமே (240)

உப்புக்கட்டு.

குணமாக யின்னுமொரு உப்புக்கட்டு
　　கூறுகிறேன் நபிமார்கள் கூறக்கேட்டு
மணமாக வெருநாரம் வெட்டிறுடும்
　　வடிவான யிந்தஉப்பு உசத்திமெத்த
பணமாகப் பலனாலி யில்லையில்லை
　　பாடினதால் சித்தரென்மேல் பகையுமானார்
கணமாகச் சவுக்கார சுண்ணமொன்று
　　கலருசமன் சாரத்தைக் கல்வத்திட்டே (241)

இட்டுமே நால்சாமம் உமிழ்நீர்விட்டு
　　யிடைவிடா தரைத்துமே சொல்லக்கேளு
பட்டுமே அரைத்துருட்டிக் குகையில்வைத்து
　　பதிவாக மேற்சில்லுப் பதியமூடி
நட்டுமே சீலைசெய்து வளமாகத்தான்
　　நாடியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
கட்டுமே ஆரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
　　கனமான சுண்ணமதாம் கருதிடாயே (242)

கருதியே சாரமதில் சேர்த்துவைக்க
　　கருணைபெற பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
பருதியே தான்போன்ற செயநீர்தன்னில்
　　பாச்சிடுவாய் வீரத்தைக் கொஞ்சமிட்டு
வருதியிடு யிந்துப்புக் கல்வத்திட்டு
　　வடிவாகச் செயநீரை விட்டுஆட்டி
குருதியா யிந்துப்பு சுண்ணமாகும்
　　கொடிய தொருகாரமாம் ரவியிற்போடே (243)

போடவே தினமூன்று காயக்காயப்
　　பெர்டியாகும் பின்னெடுத்துப் பனியில் வைக்க
நீடவே செயநீரா மிதனைவாங்கி
　　நிலைத்து நிற்கும்வீரத்தைப் பொடித்துத்தூவு
ஆடவே செயநீரு ஒருபலந்தான்
　　அதற்குள்ளே பூரமொரு பலத்தைப்போடு
நாடவே மூனுநாள் மூடிவைத்து
　　நலமாக ரவியில்அஞ்சு நாள்தான்போடே (244)

போடவே பூரமது கரைந்துப்பாரும்
போக்கான சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
கூடவே மேல்மூடி சீலைசெய்து
அடைவாகப் பத்தெருவிற் புடமுமிட்டு
காடவே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
கைபட்டா லுடனேதான் வெந்துநீறும்
பாடவே முன்வைத்த செயநீர்தன்னைப்
பருவமா யூதியே வைத்திடாயே (245)

வைத்திட்ட பீங்கானை ரவியிற்போடு
வடிவான அஞ்சுநா ளான்பின்பு
உய்த்திட்டு மருகவே செயநீர்குத்தி
உறுதிபெற ஒருவருடன் சொல்லாமற்றான்
பைதிட்டுச் செகசால மதிலடங்கும்
பண்பான சுண்ணமெல்லா மிதிலேயாச்சு
நைதிட்டுக் கரையில்லை துரையுமில்லை
நயிமார்க ளாட்டெல்லா மிதனாலாட்டே. (246)

ஆட்டான வீரமோ பலந்தான்றாக்கு
அறிவான சவுக்காரச் செயநீர்குத்தி
கூட்டான கல்வத்தி லரைகால்சாமம்
குணமாக வழித்தெடுத்து வில்லையாக்கி
காட்டான கதிரில்வைத்து உலர்த்திபின்பு
காசிடைதான் சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
திட்டான பூரமாஞ் சுண்ணமொன்று
திடமான வெங்காரச் சுண்ணமொன்றே. (247)

சுண்ணமொரு காசிடைதான் சாரந்தாக்கு
சுருதிபெறக் கல்வத்திற் சாரநீரால்
நன்னயமா யரைத்துமே கவசங்கட்டி
நலமாக வெண்கருவுஞ் சுக்கான்கல்லும்
பன்னகமா யரைத்துமேற் கவசங்கட்டி
பதிவாக ரவிதனிலே உலரவைத்து
கன்னல்போற் சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
கருதியே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. (248)

வெடியுப்புச்செயநீர்.

புடம்போட்டு எடுத்துப்பார் வெண்ணீராகும்
புகலரிய வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
அடம்போடு வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
ஆகவே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
கடம்போடு பூனீறு பலமும்போடு
கசகாமல் சீனமொரு பலமும்போடு
நடம்போடு கல்லுப்புப் பலமும்போடு
நாடியே கூடவொரு காசுபோடே (249)

போடவே சாரமது காசுபோடு
போட்டெல்லாங் கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டு
ஆடவே மூன்றுநாள் கேளூட்டி
அடைவாக வழித்து அயச்சட்டியிட்டு
நாடவே நிவெரிப்பாய் நாலுசாமம்
நலமாக வழித்தொரு பீங்கானுக்குள்
சாடவே யிட்டுமே அதன்பின்கேளு
சரியான கடுகாரச் செயநீர்குத்தே. (250)

குத்தியே அஞ்சுநாள் ரவியிற்போடு
குணமாகச் சுண்ணாம்பு குகையிலிட்டு
புத்தியாய் வைதயிலே சுண்ணமாகிப்
பூப்போலே வெந்துவிடும் புகளக்கேளு
நத்தியே யெடுத்துமே பீங்கானிட்டு
நலமாக கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
பத்தியே முன்போலே குமுறாகு
பாதையிது வெகுபோக்குக் காருந்தானே. (251)

ஆகுமே சுண்ணத்தைப் பணியில்வைக்க
அடைவாகச் செயநீரா மிளிந்துகொள்ளு
வேகுமே செலமாகு மிந்தநீரில்
திறமான வழலையென்ற சுண்ணங்காக
போகுமே பூரமென்ற சுண்ணங்காக
போக்கோடே வீரமென்ற சுண்ணங்காக
பாகுமே செயநீரிற் காசிடைதான்போட்டு
பக்குவமாய்ச் சரக்குகளிற் சுருக்குப்போடே. (252

போடவே அறுபத்து நாளுங்கட்டும்
    பேர்க்கோடே சரக்கெல்லாம் வரடைதன்னில்
வாடவே உபரசங்கள் சத்தேயாகும்
    வடிவான சரக்கெல்லா மீப்மாகும்
நாடவே செவுரிவெள்ளை, லிங்கம்வீரம்
    நயங்காத் தாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி
பாடவே நாகத்தைப் பதையாமற்கொல்லும்
    பணபேதி சணபேதி யாகுந்தானே. (253)

ஆருமே சருவங்க மதனைக்கொல்லும்
    அடைவான சணத்திலே சித்தியாகும்
ஏருமே உப்பதுக்கு உருதிகேளு
    ஏத்தமாம் வெடியுப்பு சினக்காரம்
தாருமே கடல்நுரையுஞ் சூடனிந்து
    தடைபறவே வெங்காரம் அருசுதாரம்
பாருமே வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
    பதிவாக அரைத்திடவே சொல்லக்கேளே. (254)

சொல்லவே ஏழுநாள் அரைத்துநீயும்
    சொற்பெரிய ரவியிலெழு நாளும்போடு
மெல்லவே சரக்கெல்லாம் வெந்துநீறும்
    வேதையிதின் முடிவுசொல்ல விண்கொள்ளாது
கல்லவே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
    கருத்தாகச் சொல்லுகிறேன் கண்டுகொள்ளு
நல்லவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
    நமதிந்த போக்குத்தான் நல்லிதேமே. (255)

நல்லியே உப்பேது வென்றாற்கேளு
    நலமான வாருதியிற் சத்திதம்
வல்லியே மலைபோலே நிற்கும்பாரு
    வடிவாக அதையெடுத்துப் பாக்குப்போலே
கல்லியே பழச்சாறு தினமுமூன்று
    கனிவாகத் தோய்க்கநீர் காயவைத்து
நல்லியே உப்பங்கே சத்தியாச்சு
    நாட்டிகமாய்ப் பின்புதான் நகைமைகேளே (256)

கேளப்பா சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
    கெடியான வீரமொன்று பூரமொன்று
வாளப்பா சவுக்காரச் செயநீர்விட்டு
    மைந்தனே குளம்புபோல் கல்வத்தாட்டி
கோளப்பா கல்லுப்பைத் தோச்சுவாட்டு
    கொல்லியந்த் தணலுக்கு ளடர்ந்துவாட்டு
நாளப்பா குளம்பையெல்லாம் பூசிவாட்டி
    நலந்தபின்பு முன்னெட்டு மருந்தைப்பூசே. (257)

பூசியதை வாட்டுதற்கு விபரங்கேளு
    பொலிவான வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
தாசியதை கல்வத்திற் குழைப்பிக்கொண்டு
    சரக்கெல்லா மிரட்டிநன்றாய் வாட்டிப்போடு
மாசியதைக் கல்லுப்பு நிரையைக்கேளு
    மயமாக பலமூன்றில் பூசிப்போடு
தேசியதை அடுக்கடுக்காய் முதிரவாட்டு
    சிறப்பாகத் தணலுக்குள் ளடர்ந்துவாட்டே (258)

வாட்டிடவே கல்லுப்பு வெடிக்காதப்பா
    மருவியதோர் வசமும் உப்புங்கேளே
நாட்டிடவே நாயுருவி பிரண்டைச்சாம்பல்
    நலமான இலிஞ்சிநீர் சரியாய்க்கூட்டி
ஆட்டிடவே அமுரிவிட்டு மெழுகாய்ப்பண்ணி
    அடைபோலே ரெண்டாக்கிச் சட்டியிட்டு
நீட்டிடவே அடைமேலே உப்பையிட்டு
    நேராக அதுமேலே அடையாய்மூடே. (259)

மூடியே மேற்சட்டி சீலைசெய்து
    முசியாதே அடுப்பேத்தி யெரிநாற்சாமம்
ஆடியே தீபம்போ லெரித்துவாங்கி
    ஆறவிட்டு யெடுத்தந்தப் படியேவைத்து
நாடியே கெசபுடத்திற் போட்டாயானால்
    நலமான வயிரம்போ லாறுகிக்கட்டும்
தேடியே ஆரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
    சிறியபிள்ளை தானறியும் உப்பினூட்டே. (260)

ஆட்டிடவே முத்துப்போ லுருகிப்போம்
அறிவாகப் பொய்போலே கரியிலாடும்
நீட்டியே வயிரம்போ லிறுகிக்கட்டும்
நிலையாக உப்புத்தான் வறுத்தக்கட்டு
கட்டியே வயிரமணி தன்னைத்தானும்
குறிப்பாகக் கோர்த்துமே கழுத்திலிட்டால்
வாட்டியே ரிஷிமார்கள் வணங்குவார்கள்
வழியான மார்க்கமிது வன்மையாமே. (261)

வன்மையாய் நிச்சடிச் சோறுமாக்கி
வழியோடே பரத்தியா றதிகன்றாய்
தன்மையாய் ரிஷிமாரை மிகவும்வோதி
தடையறவே அல்லானைத் தொழுதுபோற்றி
கன்மையாய் மூக்காலும் வணங்கிபேற்றி
காரணமா மகமதுவைக் கருத்திற்போற்றி
உண்மையாய்ச் செய்துமே பனிமையத்தானும்
உறுதிபெற முதிடவே சித்தியாமே. (262)

சித்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
பத்தியாய்க் கற்பூர சுண்ணமொன்று
பகரரிய வீரத்தின் சுண்ணமொன்று
சுத்தியாய்ப் புழுகொன்று சினமொன்று
கனிவான சவுக்கார செயநீராலே
முத்திபெற அரைசாமம் நலத்தாக
முடிவான உப்பிறுட மணிக்கிப்பூசே. (263)

பூசியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
புகழாக சுண்ணாம்புக் குகையிற்றானும்
ஆசியே வைத்திட்டுக் குகையைமூடி
அடைவாகச் சீலசெய்து புடத்தைப்போடு
தாசியே யெடுத்துப்பார் கவசத்தன்னை
தகமைபெறப் பிரித்திடவே சுண்ணமாகும்
பாசியே குலத்தளக்குக் கோடாவிக்காம்பு
பகமையாம்போலவே பார்த்திடாயே. (264)

பார்த்திடவே சரக்குக்குக் காலனாகும்
பதிவான கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
ஏத்திடவே நாளேழு கடந்தபின்பு
ஏழைமதி போகாதே உலரப்போடு
பார்த்திடவே தினமேழில் பூப்போலாகும்
பதிவான சுண்ணத்தி னிடையேசாரம்
சாத்திடவே இலமொன்று அரைத்தாயானால்
நல்மான வருணசலம் போலேயாமே. (265)

ஆகுமே ரவிதனிலே உலர்ந்தபின்பு
அடைவான சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
பாகுபெற மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
ஏகுமே யிச்சுண்ணம் புவியில்லைக்க
பிதமான செயநீராம் வீரச்சுண்ணம்
தாகுமே போட்டுவிடு சவுக்காரச்சுண்ணம்
சரியான ஒளியாகும் பூரம்போடே. (266)

பூரமாஞ் சுண்ணத்தைப் போட்டுவைத்து
பொலிவாகக் கலக்கியே பின்புதானும்
பாரமொடு கலக்கியொன்றாய் மத்திக்கத்தான்
பதிவாகத் தொட்டரைக்க வெல்லாஞ்சுண்ணம்
வாரமென்று பேசுமுன்னே சரக்கெல்லாந்தான்
வடிவாகக் கட்டிநின்று கரியிலாடும்
காரமொடு உபரசங்கள் சத்தேயாகும்
கனிவாக லவணமெல்லாஞ்சுண்ணமாமே. (267)

சுண்ணமா மிந்நூல்ப் படியேதானுக்
கூடியாக ஒருசுண்ணஞ் செய்துபாரு
நன்னயமே நான்சொன்ன தெல்லாஞ்செய்யில்
நலமாக ஒன்றுதப்பில் சொல்லக்கேளு
கன்னலாய்க் கடைகெட்ட யாக்கோபென்று
கருணைபெறச் சொல்லிவிடு கணக்குமாகும்
பன்னவே பாகமது தப்பித்தானால்
பகரரிய சுண்ணமது தப்பும்பாரே. (268)

தப்பிதமாய்ச் செய்யாமல் நூலைப்பார்த்து
    தருகாவி லேசெய்தாப் போலேசெய்து
முப்பினுட குருமுடித்து சரக்குக்கட்டி
    மூவுலக மெய்க்கவே சுண்ணம்பண்ணி
எப்படியும் நபிமாரைப் போலேசெய்து
    யிருந்திடத்தில் ரசவாதம் செய்துவித்து
உப்பினுட பொருளறிந்து பாத்துத்தேறு
    உறுதிபெற் யகோபு ரிஷிநானே. (269

வளலைவிபரம்.

ஓதினார் வளலைபது வென்றபேரு
    உறுதியாய்ப் பூனீரில் சுண்ணங்கூட்டி.
பாதியே பாணியிட்டுத் தொட்டுப்பாரு
    பதிவாக வழவழப்பு கையில்தோணும்
சோதிபொ யிதுக்குப்பேர் வழலையாகும்
    தொல்நூலறி லறியாத மூடர்தானும்
போதித்தார் பிண்டமென்றும் நீட்டாமென்றும்
    போக்கோடே யெடுத்துமே சுடுவார்தானே. (270

சுடுவாய்நீ அமுரியென்ற மூத்திரத்தைச்
    சொற்பெரிய மூத்திரந்தான் புகைந்தநீராகும்
ஆடுவார்கள் சுத்தசெல மாச்சதப்போ
    அன்பாக வயித்திய மெழுதாரிற்சொன்னேன்
படுபாவி சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
    படிப்புத்தான் தெரியாமற் போனதாலே
கடுமையாய்ச் சொல்லிடுவார் உலகவாதி
    கனிவாகத் தெரியாதார் மட்டிதானே. (271

மட்டியென்றால் சுண்ணாம்புக் குதவும்பாரு
    மட்டியல்ல குட்டியென்ற சுவருக்கொப்பாம்
முட்டியாய்ச் சுவரென்றால் ஒருவருக்கு
    துணையாக மறைக்குமது சுவருமல்ல
முட்டியாய்க் கழுதையென்று சொல்லவேணும்
    முனையான கழுதையது பொதிதான்தூக்கும்
பட்டியாய்ப் பலற்குமுப காரமாகும்
    படிப்பில்லா னொன்றுக்கு முதலான்தானே. (272

ஒன்றுக்கு முதவாதார் சுடுவான்சுட்டு
    உறுதியில்லா தொருவருட பேச்சைக்கேட்டு
கண்டுமே சுடுவார்கள் கணக்குக்காரர்
    காதலாய் மூலிகையைத் தேடுவார்கள்
நன்றாக யிருக்குதென்று முழுத்தேங்காயை
    நாயுருட்டி உடைக்கரியா விதமாகற்றுன்
உண்டுடுத்த அலைந்துமே திரிவாரப்பா
    உண்மையில்லா மடவாதி உத்துப்பாரே. (273)

உத்துப்பார் உப்பினுட மணியைக்கேளு
    உறுதிபெறக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
சத்துப்போ அருகுமப்போ தங்கமொன்று
    சரியாகக் கொடுத்துருக்கி நாகந்தாக்கு
பத்துமே தங்கமிடை சேர்த்துருக்கி
    பதிவாகச் சூதமொரு பலமும்போட்டு
சித்துமே வீரமோ ரிடையைப்போடு
    திரண்டுருகி வாங்கயிலே கெந்திபோடே. (274)

போட்டுடனே களங்காகும் உப்புக்கட்டு
    பொலிவான நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
ஆட்டுமே பத்தரைதான் வயசுகாணும்
    அடைவாகக் கண்டுடனே கெற்சிக்காதே
பாட்டுமே அன்னமரை தண்ணீர்கொள்ளு
    பக்குவமாய்ப் புளியுப்பை யிகழ்ந்துதள்ளு
நாட்டுமே நபிசொந்தை வருமைபோலே
    நலமாக உண்டுடுத்த நல்லதாமே. (275)

நல்லதாம் சமாதியிலே நின்றுதேறு
    நானிலத்தி லொருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம்
வெல்லவே யேழைபோ லிருந்துதேறு
    வேதாந்த நிட்டத்தின் விரிவுகேளு
கொல்லவே ஆதியுப்பைக் குறியாய்ப்பாரு
    குணமாக உன்மனையி லிருந்துவாழு
வல்லமைகள் சொல்லாதே மாண்டுபோவாய்
    வடிவான சித்தியாம் வண்மையாமே. (276)

உப்புச்செந்தூரம்.

வன்மையா யுப்பினுட செந்தூரத்தை
 வகையாகச் சொல்லுகிறே னுலகோர்க்காக
தன்மையாய்ச் சூதமொன்று நாகமொன்று
 தடையறவே உருக்கியல்லோ பொடியாய்ப்பண்ணி
திண்மையாய் வீரமொன்று சுண்ணமொன்று
 திறப்பாக மத்தித்துப் பனியில்வைக்க
கன்மையாய்ச் செயநீரா யிதனைவாங்கி
 கலந்த உப்புமணி தன்னைத்தீரவே. (277)

தன்னையே தோய்ச்சுமே பரித்தகட்டை
 தடையறவே உப்புமணிதன்னிற்சுத்தி
வன்னியா யிருப்பைசெய்யில் விளக்கெண்ணைத்து
 வடிவாக நாலுநாற் றிரியைப்போட்டு
தன்னியா யெரியவிட்டு வாட்டித்திரு
 கனிவாக உள்புகுந்து தங்கத்தாலும்
சன்னையாம் அருணன்போற் செந்தூரமாகும்
 சரியான செந்தூரந் தாக்கிடாயே. (278)

தாக்கிடவே நவலோகம் நீற்றுக்கொள்ளு
 தடையறவே சொகுத்திடவே பற்பமாகும்
நோக்கிடவே செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 கொடிக்குள்ளே சோதனை யிருக்குந்தேகம்
பரக்கிடவே சுக்கிலத்தை யிருக்கிப்போடும்
 பதிவான கரைநிரையு மில்லைகண்டீர்
வாக்கிட்டுச் சொல்லார்கள் சித்தரப்பா
 வடிவான பொருணிந்த மார்க்கமாமே. (279)

மார்க்கமாம் சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
 மயமாக உரைத்தேனே குருநாடித்து
தீர்க்கமாய் சுண்ணமது செய்தாலியும்
 செயலான சரக்கெல்லா மிருக்கிக்கட்டி
வார்க்கவே செந்தூரம் உப்புப்பன்று
 வடிவாகச் செயமாகும் வழக்கமெத்த
ஆர்க்கவே சொன்னதுக்கா லென்னசெய்வான்
 தொல்நூலதில் யாகோபு சொன்னவாரே. (280)

சொன்னதொரு மலைகளிலே சித்தர்கோடி
 சுருதிபெற நபிமாருங் கோடாகோடி
கன்னயமா யண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
 கலமான மலைதோறும் நாதாக்கள்கோடி
சின்னதொரு மலையெல்லாந் தைக்காவுண்டு
 சிறப்பான மலையருகே வாசமாகும்
முன்னமே மலையிலுள்ள மூலிகோடி
 மூனையான சாஸ்திரங்கள் கோடிதானே. (281)

தானென்ற மலைதோறும் பாஷாணங்கள்
 தாட்டிகமா யுற்பத்தி நிலத்திலுண்டு
வானென்ற அவிடத்தில் முளைக்கப்பட்ட
 வடிவான மூலிகைதான கொடியவேகம்
கானென்ற அதைப்பிடுங்கிச் சாருவாங்கி
 கடிதாகச் சரக்குக்குச் சுருக்குப்போட்டு
வாவென்ற நவலோகந் தன்னிலீய
 வடிவான தங்கமாம் வழக்கமாமே. (282)

வழக்கமாங் கிழக்கிலுள்ள கடலிற்றானும்
 வடிவான கல்லுப்பு வெடியுப்புத்தான்
தழக்கமாய் விளைகின்ற பூமியிற்றான்
 தடையில்லா உமுரியிலே பிடுங்கிவந்து
துழக்கமாய்ச் சாரமும் பிழிந்துபின்பு
 துணையாகச் சரக்குக்குச் சுருக்குப்போட்டு
பழக்கமாய்க் கொடுத்தாலும் பலிக்கும்பாரு
 பதிவாக யிதற்காக உப்பைப்பாரே. (283)

உப்பையே சுண்ணந்தான் பண்ணிப்பின்பு
 உரமாகச் செயநீரைப் பண்ணிக்கொண்டு
அப்பவே அருசுவை நீத்திநியும்
 ஆனபின்பு மூலிகையி லிட்டுக்கட்டி
கொப்பவே நவலோகந் தன்னிலீய
 கொள்ளியே மாத்தவும் காணும்பாரு
செப்பமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் யின்னூல்தன்னில்
 செயமாக யாகோபு சொன்னேன்யானே. (428)

சொன்னதொரு மலையடுத்து மூலிதேடி
சொற்பமாய்ப் பிடுங்கியே பாசாணங்கள்
ன்னயமாய்ச் சுருக்கிட்டு லோகத்துள்ளே
நாடியே கொடுத்துவிடத் தங்கமாகும்
மின்னிலத்தில் வெகுசுருக்கு மலையின்மூலி
விதமாகப் பத்துத்தான் மாத்துமாகும்
சின்னமாய் நிமிஷத்தில் முடியுங்கண்டீர்
சித்திபெற யாகோபு மொழிந்தவாரே. (285)

மொழிந்திடவே உப்பைத்தான் நீத்திமுன்னே
உறுதிபெறக் களங்குபண்ணு சத்துப்பண்ணி
வழிந்துமே செம்புபண்ணு மதியிற்றாக்கு
வடிவான பொன்னாகும் பொன்னைவித்து
தழிந்திடாச் சொன்னபடி உண்டுபின்பு
தாட்டிகமாய்ச் சுண்ணமென்ற துறையைநாடு
கழிந்திடா நவலோகம் கண்முன்றான்பெம்
கருத்தரிய யாகோபு சொன்னார்தாமே. (286)

தாமேதான் வடகடல்தென் கடலுமோடி
தடையறவே மேற்கிலுள்ள சமுத்திரத்தில்
வாமேதான் குளிகையிட்டு ஓடிநாலும்
வகையான வாதங்கள் மிகவும்பார்த்தேன்
காமேதான் கிழக்கிலுள்ள கடலிலோரம்
கருத்திலே நினைத்துமே வந்துநாலும்
பாமேதான் சுண்ணமென்ற காண்டம்பாடி
பதிவாக அறுநூறுப் பாடினேனே. (287)

பாடினேன் புத்தியுள்ள வாதிமார்கள்
பலகாலும் பார்த்துமே கருணைகூர்ந்து
தேடியேஉப்புயிரு பத்தி அஞ்சுந்
திடமான உபாசம் நூற்றிருபதுந்தான்
கூடியே பார்த்தாலோ குறியுந்தோணும்
குறியான வாதமிதி லடங்கிப்போகும்
வாடியே திரியாதே நூலைப்பாரு
வடிவான பொருளறிந்த லெல்லாமாகும். (288)

ல்லாமு மாகுமே சவுக்காரத்தை
விதமாக வைத்துமே சொல்லக்கேட்டு
ல்லறிவாய்ப் பேசாமற் பாகந்தன்னை
பிரித்துமே கைபாக வரிசையாக
ல்லாகப் பார்த்துமே வழலையோடே
நலமாகச் சேருகிற மருந்துசேர்த்து
ல்லாகச் சவுக்காரம் பூக்கவைத்தால்
கனிவாகச் செயமாகும் கண்டுகொள்ளே. (289)

உப்புமெழுகு.

கண்டுமே உப்பினுட மெழுகைக்கேளு
கனிவான கல்லுப்புப் பலமுமொன்று
பண்டுமே குகையில்நின்று உருகும்போது
பதிவாகச் சாரமது பலமுங்கால்தான்
துண்டுமே நீச்சென்ற வெங்காரந்தான்
தலமாகப் பலங்காலாம் நாடிப்போடு
கொண்டுமே கெந்திபல மரைதான்போடு
குணமான சவுக்கார நீரைவாரே. (290)

வாத்துமே கலந்தரைத்துக் குன்றிபோலே
வளமாக உண்டைசெய்து மருவக்கேளு
காத்துமே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
கரியான உப்புநின்று உருகும்போது
சேத்துமே ஒவ்வொன்றாய்க் குடுத்துவாங்கும்
சிறப்பான உண்டைபுகை யாமலுள்ளே
சாத்துமே மயனம்போல் கண்டுகொள்ளு
தனிவாக யிப்பாலே வாங்கிக்கொள்ளே. (291)

கொள்ளவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கொட்டிடவே தசமாத்து கூர்ந்துபாரு
துள்ளவே உப்புக்கும் காவிக்குந்தான்
துடியாக ஓடாது தொடுசிராது
உள்ளபடி யிருந்திடுங்காண் உப்புவேதை
ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே உற்றுப்பாரு
கள்ளமாய்ச் சொல்லவில்லை கருவின்வேதை
கைகண்ட படிசொன்னேன் கண்டபாரே. (292)

கண்டபோ ருப்பினுட மெழுகுதன்னை
    கருவேலைபெறக் குன்றியுலன்று கனிவாய்க்கேளு
கொண்டபோர் புளியுப்பு பெண்ணுமுக்கன்று
    கூறிய காற்பருனா எந்திசந்தி
பண்டுமே உள்ளரையிற் பதித்துக்கொள்ளு
    பதிவாக உள்நின்று தொழுதாசியும்
தின்றாகிடச் சட்டைகக்கும் பாலனுவாய்
    திறமான நபிமார்போ லிருக்கலாமே. (293)

இருக்குமே உப்பினுட மெழுகைச்சொன்னேன்.
    யிதமாக உண்டிடச் சந்திரன்போலாம்
செருக்குமே சூரியன்போல் தேகமாகும்
    நேரான நரைதிரைக ளற்றுப்போகும்
கருக்குமே நரம்பிருக்கும் பசுமையாகும்
    காரணமாய் நோயெல்லாஞ் சொல்லாதோடும்
பெருக்கவே யோசித்துச் செய்துபாரு
    பேரான நாலறிந்தாற் பெரியோருமே. (294)

பெரியோரு மிருந்ததுவு மெதுவென்றுக்கால்
    பிறந்துநின்ற நூலெல்லாம் படித்துத்தேறி
வரியாகப் பொய்சொல்லா வசனத்தாலே
    வடிவான வாதம்வந்த வடிவத்தாலே
சிரியவரும் பெரியவராய்ப் போவார்கண்மர்
    சிறப்பான பொருளறிந்தோன் சித்தன்சித்தன்
அறிவாலே சொன்னாலே பலனுமாகும்
    ஆதியாம் உப்பைத்தான் அறிந்துபாரே. (295)

அறிந்துபார் உப்பைமுந்திக் கட்டியாடு
    அடைவாகப் பின்னொன்றைப் பார்க்கவேண்டாம்
திரிந்துபார் பிரண்டுருண்டு உப்புத்தன்னை
    திடமாகச் செய்தாக்கால் சித்தன்சித்தன்
வரிந்துபார் யெல்லாமும் உப்பினாலே
    வகைகெட்டுத் திரியாதே நூலையுற்று
குறிந்துபார் யெல்லாமுஞ் செய்துதேறு
    கூறிய உப்பினுட பொன்மைதானே. (296)

தானென்ற உலகத்தில் வாதமெய்தில்
    தருவரும்ப ளாய்த்திருந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து
பானென்று அதரமுண்ட மைந்தனாகி
    பலநினைவாய்க் கவலையுற்றுப் பாசமெய்தி
கோனென்ற குருவேது காயசித்தியேது
    குறிப்பான ஆதார வழிதானேது
வானென்று ஆடுகிற குளிகையேது
    வாய்பேசா திருந்தலைந்து மருளுவானே. (297)

மருளாமல் போகவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன்
    மாண்டிறந்து போகாமற் காயசித்தி
இருளான வெளிகாண யோகஞ்சொன்னேன்
    எப்போதுங் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணு
பொருளான ஆனந்தமா வதற்கு
    பொருந்தவே நபிமாரைப் புகழச்சொன்னேன்
கருவான நூலறிந்தோன் வாதியாகும்
    கருத்தாக உப்பைமுந்திக் கட்டியாடே. (298)

கூட்டவே உப்பென்ற சுண்ணமொன்று
    அனைத்திடுநீ சாரத்தை யொன்றுசேர்த்து
நீட்டவே கல்வத்தி லரைநாற்சாமம்
    நேர்ந்தபின்பு சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
நாட்டவே கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
    நாள்மூன்று மத்தித்து ரவியில்வைப்பாய்
ஊட்டவே பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
    உத்தமனே யின்னீரி லோட்டங்கேளே. (299)

கேளப்பா யின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
    கெடியாக மத்திக்கத் தலந்தான்பூரம்
நாளப்பா பீங்கானில் பூரம்போடு
    நலமாகச் செயநீரை அதிலேவாரு
நீளப்பா மூன்றுநாள் நிழலில்வைத்து
    நேர்மையா ரவியிலேந்து நாள்நான்போடு
வாளப்பா அரைத்துகன்றாய் வில்லைகட்டி
    வளமான கவுக்காரச் சுண்ணம்பூசே. (300)

பூசியல்லோ சுண்ணமென்ற குகையில்வைத்து
　　பொருந்தவே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
ஆசியல்லோ யீசானம் பூசைபண்ணு
　　அஞ்செருவிற் புடம்போடப் பூரம்நீரும்
வாசியல்லோ கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
　　மகத்தான ரவிதனிலே உலரப்போடு
தேசியல்லோ நபிமார்கள் சொன்னமார்க்கம்
　　திறமான ததின்வேகஞ் செப்பினேனே. (301

செப்பியதோர் பூரமது பலந்தானென்று
　　தெளிவான சாரமது பலந்தானென்று
ஒப்பியதோ ரிதுரெண்டும் கல்வத்திட்டு
　　ஓங்கியதோர் கெட்டடங்க மட்டும்மாட்டு
தப்பியதோர் சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
　　சார்வாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து
அப்பியதோர் புடம்போட வெந்துநீறும்
　　ஆச்சரியம் பவியில்வைக்கச் செயநீராமே. (302

ஆமப்பா யின்னீரில் வீரச்சுண்ணம்
　　அட்டியில்லா தகைக்கலக்கி வைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா சாக்கான அறுபத்துநாலு
　　உற்றுமெள்ள வாட்டிடவே மணியுமாகும்
சாமப்பா சாரமுதல் லவணமெல்லாம்
　　சணத்திலே சுண்ணம்பாய் விரிந்துபோகும்
வேமப்பா கண்டருமே வெள்ளையாகும்
　　வேதையாம் தாளகத்தின் மஞ்சள்போமே. (303

மஞ்சளென்ற கெந்தகமோ வெள்ளையாகும்
　　மாசற்ற வீரமது குருவுமாகும்
அஞ்சலென்ற லிங்கமது மெழுகுமாகும்
　　சோதியாங் கல்லுப்பு மணியுமாகும்
பஞ்சமொன்ற உபரசங்க ளியமாகும்
　　பழுமன்னே குதமது விரைந்துப்போகும்
கஞ்சமென்ற லோகங்கள் சுண்ணமாகும்
　　காட்டிடவே நாற்றுக்கு ஒன்றயிமே. (304

சயவே ஏமமாம் பொய்போகாது
　　யிருந்த யிடந்தன்னிலே யிருப்பாய்நில்லு
மாயமாய் நிலையில்லா தலையவேண்டாம்
　　வடிவான கல்லுப்பை யுருக்கிக்கட்டு
காயமா யுப்பில்லாக் கட்டுயெல்லாம்
　　தலைசுத்தித் தூரவெறி தாணியோர்க்கு
நாயமார் தான்சொன்ன ரிந்தநேர்மை
　　நாடறியச் சொல்லுகிறேன் நம்பிப்பாரே. (305)

நம்பியே யிருக்கவென்றால் சொல்லக்கேளு
　　நாதாந்த நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
வம்பு செய்யாமலே தொந்தமேற்ற
　　வடிவாகச் சுண்ணமது வலுக்கும்பாரு
கொம்பிலே யிருந்தகனி கைக்குக்கிட்டும்
　　கொள்கைபோல் மனதுதனை ஒன்றுபண்ணி
தம்பிரான் செயலாலே வாழ்ந்துதேரு
　　தடையறவே யாகோபு சொன்னவாரே. (306)

வாரேது யென்றாக்காற் சொல்லக்கேளு
　　வடிவான சவுக்கார முடியாப்போனால்
தாரேது சொல்லாதே வெகுவாய்க்கேளு
　　தடியான களங்கொன்று சொல்வோமய்யா
யாரேநீ யிதைநம்பிச் செய்துகொண்டு
　　பக்குவமாய்ப் பெரியதொரு வேலைபார்த்து
தேரேநீ பிழைக்கவே சொன்னேன்வாவா
　　தளிவாகு மிதன்கூறு கூறொண்ணாதே. (307)

களங்குவேலை.

கூறொணாக் கல்லுப்புப் பலமும்பத்து
　　கொடியதொரு சீனமது பலமும்அஞ்சு
ஆறொணாப் பழச்சாறு விட்டுநீயும்
　　அன்பாக முச்சாமம் ஆட்டிநல்லாய்
காறொணா யெடுத்துமே காண்டியிட்டு
　　கனிவாக உருக்கிடவே சொல்லக்கேளு
பாறொணாச் சிவந்துமே உருகிநிற்கும்
　　பண்பாக வழித்துமே பகரக்கேளே. (308)

பகரவே துருசதுவும் பலமும்அஞ்சு
புதிதான கெந்தகமும் பலமுறைக்கால்
நகரவே சேர்த்துஅரை பழச்சாற்றிலே
நாடியே உண்டைபண்ணி மணிபோல்த்தானும்
வகரவே காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
வடிவான முன்னுப்பு உருகும்போது
தகரவே யிடைக்கிடைதான் தாக்குஉண்டை
தகமையா யுருக்கிவெடி தன்மைதானே, (309)

தன்மையாய்க் கரிபோலே தானாய்நிற்கும்
தடையறவே வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
உண்மையா யரைத்துமே உருக்கிப்பாரு
உரைநின்ற சத்தாகும் ஒழுங்குமாகும்
வண்மையாய் சத்துதனைச் செம்பெடுக்க
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மைகேளு
கன்மையாய் வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
கடிதாகச் சத்ததுவும் பாதிசேரே. (310)

பாதிதான் சேர்த்துமே பழச்சாற்றிட்டு
பதிவேமூன் றுநா ளரைத்தரையும்
வாதியாய் வில்லைகட்டிக் கதிரிலிட்டு
வளமாகக் காயவைத்து வண்மைகேளு
காதியா யகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
தாக்கிட்டவே கரிபோலச் சிவந்துபோகும்
மோதியே கொஞ்சமா யுருக்கிப்பாரு
மோசமில்லை செம்பாகும் முறையுமாமே. (311)

முறைமையாய்ச் செம்பாகுங் கொஞ்சஞ்சத்து
மோசமா யிருக்குதென்றால் பின்னுஞ்சேரு
வறமையா யரைத்துமே வில்லைகட்டி
வளமாகக் கதிரில்வைத்து புடமும்போடு
பறமையாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
பதையாமல் குகையிலிட்டு உருக்கக்கேளு
நறமையா யுருக்கிடவே செம்புமாகும்
நலமாக மதிவெட்டில் முன்பதாக்கே. (312)

தாக்கிடவே பொன்னாகும் பொன்னினோடே
தடையறவே சேர்த்தூது தங்கமாகும்
வாக்கிடவே வித்துமே செலவுசெய்து
வழியாகப்பார்த்துமே முன்னேசெய்து
காக்கவே பிளத்துமே பின்னேநல்லாய்
கனிவாகப் பார்த்திட்டுச் சொல்லக்கேளு
நோக்கிடவே பின்னேபார் சுண்ணப்போக்கை
நொடியிலே பார்த்திடவே செயமுமாமே (313)

செயமாகச் சோத்துக்கு வைத்துக்கொண்டு
செழிப்பாக யெல்லாமும் விரையும்பண்ணு
பயமாகச்செய்துமே பிளத்துக்கொள்ளு
பதிவாக யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
உபமாக நூல்தன்னில் உரைத்துப்பார்த்து
உத்துமே சொன்னக்கா லுறுதியாகும்
வயமாக யிப்படிக்குப் பார்த்துத்தேற
வடிவான பொருளாகும் வண்மையாமே (314)

பொய்வாதி

வண்மையா யுலகத்தில் வேதந்தானும்
வடிவாகக் குருமார்கள் வகுத்துவைத்தார்
தன்மையா யதைத்தானுந் தெரியாமற்றான்
தரணியிலே பொய்க்குருவின் சொல்லைக்கேட்டு
பன்மையா யுலகத்தோர் கெட்டாரப்பா
பாதையிது வென்றுநீ தெரிந்துசெய்வாய்
உண்மையா யுலகத்து குருமார்தானும்
உறுதியாய்ப் பொய்சொல்வார் உலுத்தர்தானே (315)

உலுத்தரப்பா குருமார்கள் வேலைசெய்யார்
உறுதியாய்க் குருமார்க்குப் புத்திரெம்ப
அலுத்துமே உலகத்தில் வேலைசெய்து
அடைவாகப் பிழைப்போர்க்கு வேதமென்று
வலுத்துமே சொல்லியே பணம்பிடுங்கி
வடிவாக வாழ்வோர்க்கு நரகமாகும்
கலுத்துமே உழைப்போர்க்கு யிடஞ்சல்சொல்லி
கனிவாகப் பிழைப்பவர்க்கு நரகந்தானே. (316)

நரகமிலா நால்வேத மாகத்தானும்
நாட்டிலே ஆதியிலே ரெண்டுபேரு
ஈரகமா யுற்பத்தி அல்லாசெய்த
கணக்கிருக்கக் குருமார்கள் பணத்தைநம்பி
வரகமா யவரவற்குப் பொய்கள்சொல்லி
வடிவான பணத்தையே பிடுங்கவென்று
சர்கமாய்ச் சொல்லியே பணம்பிடுங்கும்
சண்டாளக் குருமாரை நம்பிடாதே.

நம்பினவர் முட்டாளாம் உலகத்தோர்கள்
நலமான நால்வேதம் பார்த்துத்தேறு
தெம்பிட்ட குருமார்சொல் நம்பிநம்பி
திருட்டாகக் கலியாணம் பண்ணும்போது
வம்பிட்டுப் பணம்பிடுங்கு வார்களப்பா
வடிவான குருமாருங் கெட்டாரப்பா
தம்பமா யுந்தனுக்குச் சொல்லிவிட்டேன்
சரியான படிபாகம் பார்த்துச்செய்யே.

பாகமாய்ப் பணங்கொடுக்க வேண்டாந்தானே
பதிவாகப் பொருள்கொடுத்தால் நரகமெய்தும்
வாகமாய்ச் சமுசாரந் தன்னிலேயே
வடிவாக யிருந்தல்லோ வாழவேணும்
சேகமாயிப்படிக்குப் பொய்கள் சொல்லும்
செகசாலக் குருமாரை நம்பிடாதே
தேகமது நிலைப்பதற்கு வழியைப்பாரு
ஜெகக்குருவை நம்பாதே நரியைப்போற்றே.

நம்பாமல் நபிமாரை வணங்கிப்போற்று
நலமாக லெப்பைதனை வணங்கவேண்டாம்
வம்பாக உலகத்திற் பொய்கள்சொல்லி
வந்துநின்ற பொய்க்குருவை நம்பவேண்டாம்
தம்பமாம் நால்வேதக் குருக்கள்தன்னை
தடையறவே நம்பினால் கெட்டுப்போவார்
உம்பமாம் அல்லாவை நம்பவேணும்
உறுதியாய் வாதங்கள் மிகவுமாமே

அல்லாவாம் ஒருவனன்றி வேரேயேது
அவனியிலே பொய்குருக்கள் வருவாரப்பா
கல்லாமை ஒருவரையும் நம்பவேண்டாம்
கருத்துறவே பணங்கையி லிருந்தானால்
தெல்லாகக் குருமார்கள் வந்துகூடி
திடமாகப் பொருள்பறிப்பார் உலகத்தோர்கள்
வல்லபமா யல்லாவும் பார்த்துக்கொண்டு
வகையாகச் சிரிப்பாராம் அல்லாதானே. (32

தானென்ற நூல்தனிலே வாதந்தன்னை
தடையற்றுச் சொல்லியே தானிருக்க
வானென்ற வகையறியா வாதிமார்கள்
வையகத்திற் கேட்டுமே சுடுவார்கோடி
கானென்று கேட்டுசொல் தூரத்தைவாங்கி
கண்டறியா மற்சுடுவார் கோடிபேர்கள்
ஊனென்ற சோத்துக்கு யில்லாமற்றான்
ஒருகோடி போலலைந்தா ருண்மைதானே (322

தானென்ற கோடியிலே யொருவருண்டு
தாட்டிகவா னாயிருப்பான் தன்மைசொல்லி
வானென்ற வாதங்கள் மிகவுஞ்செய்வான்
வடிவான பொருளறிவான் மார்க்கமாக
ஊனென்ற களங்குமுதல் சத்துமார்க்கம்
உறுதியாய்ச் செந்தூரஞ் சுண்ணமோடு
கானென்றே செய்தாக்கால் வாதமாகும்
கைகண்டால் உலகதனில் நம்புவாரே. (323

நம்பவே பொருளறியார் வாதப்போக்கை
நலமில்லை யென்பார்கள் புத்தியில்லார்
தம்பமாய் வாதங்கள் மிகவுஞ்சுட்டு
தாட்டிகமாய்ப் பொருளறியார் உளுத்தவாதி
நம்பியே ஒருவருடன் சொல்லிச்சொல்லி
நாதாந்த வாதங்கள் தன்னைத்தானும்
வெம்பியே விந்தில்லார் பெண்கள்தானும்
விரும்பினது போலாகும் விபரக்கமாமே. (324)

கல்லுப்பு விபரம்.

விளக்கமாய்க் கல்லுப்பு யென்றுசொன்ன
விதமான பரிபாஷை விளம்பக்கேளு
தளக்கமாய் சித்திரைவை காசிமாதம்
தவியான பனிபெய்யுந் தன்மைபார்த்து
களக்கமாய் வெடியுப்பு விளையும்பூமி
கவனாகக் கல்லுப்பு விளைவுசொல்வேன்
இளக்கமாய்ச் செங்கலது விடுகட்டி
யிதமான செங்கலிலே விளையுந்தானே.

விளையுமே பனிபதாவும் பேயும்போது
விருப்பமாய்ச் செங்கலிலே பூத்துதிர்த்து
களையுமே யிருக்கின்ற மண்ணைவாரி
கனிவாகப் பாண்டத்தி லிட்டுநீயும்
புனையபடி ஒனறுக்கு யெட்டுத்தண்ணீர்
பதிவாக வாத்தியே கொதிக்கவைத்து
தளியவே தெளிவிருத்து உப்பாய்க்காச்சி
தாட்டிகமா யெடுத்துமே பின்புகேளே. (32

கேளுமே காச்சினதோ ருப்புத்தானும்
கெடியாகப் படிநாலு அளந்துவிட்டு
வாளுமே வெள்ளைக்கல் சுண்ணமொன்று
வடிவான கல்லுப்புப் படியுமொன்று
தாளுமே பாலியது யெட்டுவார்த்து
தடையறவே பாண்டத்தி லடுப்பிலேத்தி
பாளுமே போகாம லெரிநேர்பாகம்
பதிவாகப் பொங்காமற் காய்ச்சிக்கொள்ளே. (32

காச்சியே குளம்பான பதத்திலிறக்கி
கனிவாகச் சாம்பலைத்தான் சிமிழயிட்டு
நாச்சியே குளம்பதனை மேலேவைத்து
தப்பாமற் சில்லைதான் மூடிப்போடு
வாச்சபடி அதன்மேலே சாம்பலிட்டு
வகையாக மூடிவைக்க நீர்களத்து
பாச்சிடவே யிருக்குமது உப்புத்தானும்
பதிவாக உண்டைசெய்து கதிரில்வைப்பாய் (32

வைத்துமே உண்டைக்குக் கவசங்கேளு
வகையான கடல்நுரையுஞ் சீனமோடு
நைத்துமே மேனிச்சார் விட்டரைத்து
நலமாக முன்னுண்டை மேலேகட்டு
கைத்துமே வலுவாகக் கட்டித்திரு
கனமாகப் புடம்போட்டுப் பிரித்துப்பாரு
மைத்துமே உருகியது மணியாயிருக்கும்
வகையாக உண்டைமேல் கவசங்கட்டே (329)

கவசமாம் முன்போலே கட்டிநீயும்
கனைக்காகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
தவசமா யிப்படிக்கித் தாமுமஞ்சு
தடையறவே கட்டியே புடமுமிட்டால்
பவசமாயுருகியது மணியுமாகும்
பாங்கமாய்க் குகைதனிலே வைத்துருக்கி
துவசமாய் வெள்ளிபொன்மேல் கண்விட்டாலும்
துடியான வாதமிது தொன்மைதானே. (330)

கல்லுப்புமெழுகு,

தாவென்ற உப்பைத்தான் குகையில்வைத்து
தாட்டிகமா யுருக்கியே தன்மைகேளு
வாவென்ற மெழுகாலே குகைதான்பண்ணி
வகையான குகையினுட மார்க்கங்கேளு
பவென்ற உப்புருக்கி குகையில்சாய்த்து
உருதியாய் வார்த்தபின்பு யெடுத்துநீயும்
காவென்ற குகையோட்டை யில்லாமற்றான்
கனிவாகப் பார்த்துநீ வைத்துக்கொள்ளே. (331)

ரசச்செந்தூரம்.

கொள்ளவே சூதமென்ற ரசாதன்னை
குணமாகச் செந்தூரங் கூறக்கேளு
வள்ளலார் சொன்னபடி சூதந்தன்னை
வகையா யூமத்தஞ்சார் விட்டரைத்து
உள்ளபடி யிருசாம மரைத்துநீயும்
உறுதியாய் உப்பான குகையிலிட்டு
துள்ளவே அடுப்புதனில் சட்டியிட்டு
துடியான மண்வியாஞ் சொல்லக்கேளே. (332)

சொல்லவே சட்டிதனில் மணலைத்தானும்
    அடியாக நாலுவிரற் கடைதானிட்டு
கல்மருங் குகைதனை யதன் மேலேவைத்து
    கணக்காக மணலைத்தா னிரம்பயிட்டு
வல்லவே குகையின்வாய் தெரியவிட்டு
    வடிவாக தீயெரிப்பாய் கமலம்போலே
சொல்லவே முத்தியு முட்டிப்பின்பு
    சுகமாகப் பணிரெண்டு சாமந்தீயே.

தீயிட்டு ஆக்கியபின் சொல்லக்கேளு
    திடமான உப்பான குப்பிதன்னை
சாயிட்டு ஆக்கியே யெடுத்துக்கொட்டு
    கனிவான சூதகஞ்செந் தூரமாகும்
பாயிட்டு முருக்கம்பூப் போலாம்நல்லாய்
    பதியவே யெடுத்துநீ பாகங்கேளு
வாயிட்டு மகமதுவை வணங்கியேற்றி
    வடிவான நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றே. (334)

போற்றியே நசானைத் தன்னில்நின்று
    பொருந்தவே ஆறுசேர் செம்புருக்கி
கோற்றியே சூதசெந் தூரமொன்று
    குடுத்துவிடு உருக்கியெடு யெடுத்தானும்
மாற்றியே பத்தரையாம் ஆணிக்கொக்கும்
    மதிஎன்ற உப்புங்குங் காவிக்குந்தான்
நாற்றிசையு மெய்க்கவே யிரங்கிப்போகும்
    நாதாந்த யாகோபு சொன்னவாறே. (335)

சொன்னதொரு செந்தூரந் தன்னைவைத்து
    சொற்பெரிய நபிமாரைத் துதித்துப்போற்றி
மன்னயமாய்ப் பாகஞ் செய்துகொண்டு
    நாட்டிலே சொல்லாமல் மனம்பொருந்தி
இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டு முண்டுதேற்றி
    இதமாகச் சோத்துக்கு இடமேதேடி
கன்னல்போல் சூதசெந் தூரம்வைத்து
    கருதியே கலக்கமது இல்லைதானே. (336)

இல்லையென்று சொல்லாமற் செந்தூரத்தை
    யிதமாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
நல்லறிவாய் நரைதிரைகளத்துப்போகும்
    நாட்டமுடன் புளியுப்பு எண்ணைதள்ளு
பொல்லாமை யில்லா நல்மார்க்கமாக
    போக்கோடே பாகமாய்ச் செய்துநீயும்
கொல்லவே சரக்குத்தான் செந்தூரமாகும்
    கோடிகவ ருடலாங் கொள்கைதானே. (337)

தானென்ற கல்லுப்பா லெல்லாமாச்சு
    தனியான சூதமது தாக்கப்பட்டு
வானென்ற சாகுமது செந்தூரித்தால்
    வகையான கவர்கோடி ஆடலாகும்
ஊனென்ற உடல்தனிலே செந்தூரத்தை
    உண்டிடவே காயமது கல்த்தூணாகும்
கானென்ற நபிமார்க ளாடுமோட்டு
    கருத்தான மகமதுவைக் கண்டுபோற்றே. (338)

கண்டுமே மேற்குமுக மாகிநின்று
    கருத்துதனை நிலைநிறுத்திக் கவலையுற்று
பண்டுமே கால்மடித்துக் கரத்தைநீட்டி
    பதிவாக யெழுந்தருளும் பாகமாக
செண்டுமே வானத்தை நோக்கிநீயும்
    செவ்வையாய்த் திரும்பியே தொழுதுபோற்றி
முண்டுமே செய்யாமற் காண்பாரல்லால்
    முத்தியுண்டு தொட்டதெல்லாஞ் சித்திதானே. (339)

சித்தியது ஆகவென்றால் கல்லுப்பைத்தான்
    சீர்தூக்கிப் பாத்துமெள்ளப் பாகத்தோடே
முத்தியாய்ச் செய்திடிலோ மூர்க்கமாகும்
    முத்திபெறக் கல்லுப்பில் முத்தியுண்டு
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னின்னூல்தன்னில்
    சரியான கைபாக வரிசைகண்டு
நத்தியே செய்திட்டாற் பலனுமாகும்
    நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. (340)

செப்புத்தொழில்.

நலமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணத்தாலே
காடினால் சகலமித்து நல்லும்பாரு
அலமாக வாதவித்தை அலைச்சலில்லை
ஆடினால் கவர்கோடி யாடலாகும்
செலந்தனிலே கடந்தாப்போ லிருந்துவாழ்வீர்
சீக்கிரமாய் சவுக்கார சுண்ணம்பண்ணு
பிலமாகச் சூதத்தைக் கட்டித்திரு
பிரபலமா யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. (341)

சித்தியாய் வெடியுப்பு சுண்ணம்பண்ணி
செயநீர யாக்கியே விரமிட்டு
பத்தியாய் வெருதொந்த மாகப்பண்ணி
பதிவாகச் சவுக்காரந் தன்னில்விட்டு
நத்தியே அரைத்திடவே கடுஞ்சுண்ணந்தான்
நலமாக ஆவிபிடிக் குருகுமேலே
கத்தியே கட்டிவிடுங் குருகுநீறும்
கனிவாக நீதியபின் சொல்லக்கேளே (342)

சொல்லவே குருகுநீர் தன்னில்கேளு
சுருதிபெறச் சூதத்தைக் கட்டிநீயும்
நல்லவே செந்தூரம் பண்ணித்திரு
நலமாகச் செம்புதனிற் குடுத்துப்பாரு
வல்லமையாய்த் தங்கமது வெளியிலாகும்
வாய்ப்பேச்சால் சொல்லாதே உழைத்துநீயும்
புல்லரிவாய்ச் செந்தூர முண்டுபாரு
பொருண்மையாரும் நபிமார்போ லிருக்கலாமே. (343)

இருக்கவே கல்லுப்பு தன்னைவாங்கி
யியலான சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
கருக்கென்று கட்டியே புடமுமிட்டு
கனமாக வெடுத்துருக்கி மேருபண்ணி
பருக்கவே சூதத்தை அதிலேவிட்டு
பதிவாக வெரிந்திடச் செந்தூரமாகும்
கருக்குமே நவலோகம் பழுக்கும்பாரு
கணக்காகச் சொல்லிவிட்டேன் கருதிப்பாரே. ()

கருதிப்பார் நாலைந்து குழந்தைக்கெல்லாம்
கணக்குப்போல் வாதத்தைப் பத்திசொன்னேன்
இருதயத்தில் வாதிமார் வைத்திருந்து
யிதமாக யிக்காண்டந் தனிலுரைத்து
பருதிப்பார் பலனெல்லாம் கண்டுதேறி
பதைப்பற்று உலகத்தில் பத்திப்பார்க்க
குருதிபோல்ச் செய்திட்டுச் செந்தூரத்தை
குணமாகக் கொண்டிடவே சித்தியாமே (345)

சித்தியாம் யேழைக்கும் வாதிக்குந்தான்
சிறப்பாக உப்பொன்று சொல்லக்கேளு
பத்தியா யிந்தஉப்பி லுழைத்துநீயும்
பதிவாகச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு
நத்தியே செம்புதனிற் கொடுத்துப்பாரு
நானிலத்தில் வெருவேதை யாடித்தேரு
முத்தியது வந்துவிடும் நபிமார்போலாம்
முனிவான சாக்கரிய முத்திதானே. (346)

கரியுப்புக்கட்டு.

முத்தியாய்க் கல்லுப்புச் சேருஒன்று
கனிந்துமே மேனிச்சார் தன்னாலாட்டி
நத்தியே சூதமது பலமும்நாலு
நலமான நாகமது பலமுமொன்று
சித்தியாம் நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
சிறப்பாகச் சூதத்தை அதிலேவாரு
பத்தியாய் புட்டுப்போ லுண்டையாகும்
பகாறிய உண்டைமேற் கவசங்கேளே. (347)

கவசமாய் மேனிச்சார் விட்டரைத்து
கனிவான உப்பைத்தான் கவசங்கட்டி
தவசமாய் வலுவாகச் சேலைசெய்து
தாட்டிகமா ரவிதனிலே காயவைத்து
பவசமா யதின்மேலே சவுக்காரத்தை
பதிவாகக் கட்டியே காயவைத்து
அவசியமாய்க் காடையென்ற புடத்திலிட்டால்
அடைவாக மஞ்சள்போ லாகுந்தானே. (348)

ஆகுமே மஞ்சளாம் உப்பிலேறி
அடைவாக ரசஞ்சொக்கும் அபின்றானியும்
வேகுமே கல்வமிட்டு அரைசால்சாமம்
விதமான பொற்றலையி லிறுனிலே
பாகுபோ வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து
பதிவாகச் சுண்ணமென்ற கவசங்கட்டி
வாகுமே முன்புடம்போல் போட்டெடுத்திரு
வடிவாக வெடுத்திடவும் வகையதாமே.

வகையாக விப்படிக்கிச் செக்கமட்டும்
வல்லமையாய்ப் புடம்போட்டு வெடுத்தானியும்
தகையாக நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
தன்மைபெற மனமறுதா யுருகியும்
துகையாகச் செம்பதுதான் பத்துக்கொன்று
தூடியாகக் குடுத்தருக்க எட்டுமாத்து
நகைசெய்து வித்தமே செலவுசெய்து
நலமாகச் சுளிமுனையை நாடிப்பாரே.

நாடிப்பா ரிப்படிக்கிச் சூதங்கட்டி
நலமான ஞானவழி அடுத்துக்கூடு
தேடிப்பார் நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
திறமாகப் பத்தியே தொழுதலியும்
கூடிப்பார் மனதுருகிப் பார்க்கும்போது
குணமாகத் தீபஒளி குணமுந்தோறும்
பாடியே நிற்றொக்க மாடியும்
பதிவான வாதவித்தை பயின்றுசெய்யே.

செய்யவே வாதந்தா னெளிதோவல்ல
செப்பிட்டால் வெகுபேருக்கு சித்தியோர்க்கு
பையவே கம்பமென்ன உச்சமாகும்
பதிவாக பேசியே ஆடுவோர்க்கு
கையவே வெகுசுருக்கு பழகினோர்க்கு
நாட்டிலே பழகாதார் பயமுமாகும்
மெய்யுமே சொன்றாலும் பொய்யென்பார்கள்
மெய்மையில்லா வாதிக்கிப் புத்திசொல்லே.

வாதிசெய்கைகள்.

புத்திதா னேதென்றாற் சொல்லக்கேளு
புகலரிய வாதிமார் செய்யுங்கூத்து
பத்தியாய்ப் பூநீரை யெடுத்துவந்து
பதிவான மூத்திரத்தை அதிலேயிட்டு
சத்தியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
நலமாகச் சுண்ணாம்பு நீருங்கூட்டி
சித்தியாய் கல்லுப்பு மதிலேயிட்டு
சிறப்பாகத் தீயெரித்துக் காய்ச்சுவாரே. (353)

காச்சியே குளம்பான பதத்திலப்போ
கருணைபெற நல்லெண்ணை தன்னைவார்த்து
வாச்சிதுகா னென்றுசொல்லி ட்ண்டைபண்ணி
வடிவான வெண்ணைதனைக் கழட்டுவேன்பார்
தாச்சியோ வென்றுசொல்லிக் களட்டும்போது
தனியாகக்கொழுகொழென்று வந்ததென்று
பாச்சியே சொல்லிவிட்டுப் மயங்கித்தானே
பதிவாக விப்படிக்கிப் புலம்புவாரே. (354)

புலம்புவார் பாகத்தை யறியாமற்றான்
போக்கோடே புடம்வைத்துப் பின்பெடுத்து
அலம்புவார் ஆயாசப் பட்டுப்பட்டு
ஆடியே மனதுபுண்ணா யலைந்துகெட்டு
தலம்புவார் சவுக்கார சுண்ணமாச்சு
தடையறவே வெடியுப்பு நீரிப்போச்சு
உலம்புவார் யின்னமென்ன பாடுயென்பார்
உற்றுணர்ந்து பாராத உலுத்தர்தானே. (355)

உலுத்தராய்த் துருசுதனில் கட்டிப்போட்டு
உண்மையாய் புடம்போடத் தருசைத்தானும்
அலுத்துமே சரியாச்சு தென்றுபார்த்து
அடைவாகச் சொல்லியே புலம்புவார்கள்
பலுத்துமே பல்லைத்தான் கடிப்பாரப்பா
பதமறியார் செய்யுகிற பாகம்போக்கி
உலுத்தரவர் கனபாடு படுவாரப்பா
உண்மைதான் தெரியாத வாதிதானே. (356)

வாதியாம் புத்தியுள்ள வாதிதாறும்
　　வடிவான சாஸ்திரமா ராய்ந்துபார்த்து
கோதியே நூல்வர்மங் கண்டுதேறி
　　குணமாகப் பொறுமையாய்ச் செய்வாரப்பா
சோதியென்றப் பூநீரை அறிந்தெடுத்து
　　சுருக்காகச் செய்துமே சுண்ணம்பண்ணி
ஆதியாம் சுக்கான்கல் லறிந்தெடுப்பார்
　　அடைவான ரசவாதி ஆண்மைதானே. (357)

ஆண்மையாய் உலகோர்க்கு வாதமெய்தில்
　　அளிம்பான புத்திகளை மனதிலெண்ணி
நாண்மையாய்க் கொலைகளவு பொய்மார்க்கங்கள்
　　நாட்டியாய்ச் சாருயங் கள்ளுதன்னை
வூண்மையாய் அபினியொடு கஞ்சாவெல்லாம்
　　வடிவாக உண்டுமே மயங்குவார்கள்
காண்மையாய் குடிகேடு செய்வாரப்பா
　　கனிவான குறும்பாவர் கணக்குமாமே. (358)

கணக்காக பொய்க்குரும்ப வாதிதாறும்
　　கனிவாகச் சவுக்கார முடிப்பேனென்று
இணக்கமாய்ச் சொல்லியே பூவீத்திற்தான்
　　யிதமாக உழைக்காமல் மிலைத்ததெல்லாம்
பணக்கமாய்ச் சொல்லியே செய்துபார்த்து
　　பலனில்லையென்பார்கள் பதிவிலாதார்
உணக்கமாம் யிற்முட வரதிக்கித்தான்
　　உறுதியாய் நூல்தனைக் கொடுத்தாரபாமே. (359)

பாழான கர்கமுண்டு நூல்கள்தன்னை
　　பரிகாசஞ் செய்தவற்கு அல்லலுண்டு
கூழான கஞ்சிக்கு யேங்கியேங்கி
　　கொடுப்பாரைக் காணமற் றிரிந்தலைந்து
வாழான வாழ்வதனைத் தாவிழந்து
　　வடிவான மேனிருந்து தயங்கிநிற்பார்
தாழாத நபிமார்க விட்டசாபந்
　　தனையகற்ற ஒருவரால் முடியாதென்னே. (360)

முடிவாகச் சொன்னதொரு சுண்ணக்காண்டம்
　　முதலாகக் கைபாக வரிசைகண்டு
அடியாகச் செய்திட்டுச் சவுக்காரத்தை
　　அன்பாக முடித்துமே அறிந்துநீயும்
மிடிபாடாய்ச் சொன்னதுபோல் முருசைநீத்தி
　　பின்புதான் குருத்தைக் கட்டிப்பாரு
முடிவாக வாதமது யேவல்கேட்கும்
　　முதண்ட நபிமார்கள் சொன்னதாமே. (361)

உப்புக்கட்டு.

ஆமென்ற கல்லுப்புக் கட்டக்கேளு
　　அடைவான பாறையுப்பு படியும்நாலு
காமென்ற கடல்தண்ணீர் படியும்யெட்டு
　　கனிவாகப் பாண்டத்தி லிட்டுநீயும்
தாமென்ற உப்பையெல்லா மதிலேபோட்டு
　　தப்பாமல் கடல்நுரையும் நீத்திப்போடு
வாமென்ற உப்புக்கு நாலத்தொன்று
　　வடிவாகப் போட்டுமே மார்க்கய்கேளே. (362)

மாற்கமா யடுப்பேத்திப் பொங்காமற்றான்
　　மயமாகக் காச்சியே குளம்புதாக்கி
வாற்கவே மருகத்தான் உப்புத்தண்ணீர்
　　வடிவாகப் படியெட்டு அளந்துவிட்டு
தாற்கவே கதிரதுபோ லெரித்துக்காச்சி
　　தப்பாம லிப்படிக்கித் திரத்தைநக்கேளு
ஆற்கவே முப்பத்தி ரெண்டுநேரம்
　　அடைவாகக் காச்சினபின் அறியக்கேளே. (363)

அறியவே காச்சினபின் கடல்தண்ணீரை
　　அடவாகப் படியெட்டு அளந்துவிட்டு
பறியவே கொதியிடவே கரைந்துபோகும்
　　பக்குவத்திற் றணிபோட்டு வடிப்புகட்டி
கறியவே மறுசட்டி தன்னிலிட்டு
　　கலமாக ஓட்டவே காச்சிநீயும்
வறியவே யெடுத்துப்பார் தந்தம்போலே
　　வடிவாக யிருக்குமது வண்மைகேளே. (364)

வண்மையாய்க் காச்சினதோ ருப்புதன்னை
  வகையான கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
உண்மையாய்ப் பொன்போலே கண்விட்டாடும்
  உறுதிபெற வயிரம்போ லாகியாடும்
தண்மையாய் முத்துப்போ லுருண்டோடும்
  தாட்டிகமாய் நமிமார்கள் பாகமாகும்
துண்மைபெற உலகுதனில் சொன்னேன்றி
  துடியான பாகமது துயர்ந்துபாரே. (365)

துயர்ந்துதா னுப்பாலே செகைநான்செய்து
  துடியாய்நால் பட்டைவைத்து மண்ணைக்கட்டி
பயந்துமே சாயவைத்து மெழுகுகட்டி
  பதிவான உப்பைத்தா னுருக்கியேயும்
நயந்துமே கருக்கட்டி அதிலேவைத்து
  நலமாக நால்பட்டை யாகத்தோனும்
வைத்துமே உப்பதுவும் உருகிப்பாஞ்சு
  வடிவான செகையாகும் வண்மைதானே. (366)

வண்மையாய் நாலுபட்டைச் செகையுமாகும்
  வடிவான பட்டைக்குச் சாயமேத்த
உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னொருபட்டைக்கு
  உறுதியாய்த் துருசுதன்னை யரைத்துப்பூசி
தண்மையாய்ப் புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
  தடைபறவே நீலநிற மாகும்பாரு
கண்மையாய் மறுபட்டை தன்னிலேதான்
  காரணமாய் வீரமது காலுமிட்டே. (367)

இட்டுமே வெடியுப்புச் செயநீராட்டி
  யிதமாக மறுபட்டை தன்னிற்பூசி
நட்டுமே புடம்போடு வெள்ளையாகும்
  நலமாக எடுத்துமே அப்பாற்பாரு
பட்டுமே மறுபட்டை தன்னிற்கேளு
  பதிவான தாளகத்தை அரைத்துப்பூசி
கட்டுமே கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டால்
  கடிதாகச் செந்தூர மாகுந்தானே. (368)

ஆகுமே மறுபட்டை தன்னிற்றானும்
  அடைவான கெந்தகத்தைச் செயநீராட்டி
பாகுபெறப் பட்டைதனிற் பூசிப்பூசி
  பதிவாகப் புடம்போட மஞ்சளாகும்
தாகுமே நாலுபட்டை வர்ணமேத்தி
  தாட்டிகமா யெடுத்துமே கழுத்தில்வைத்து
வாகுபெற மலைகளெல்லாம் போகும்போது
  வடிவாகச் சிலவுக்குச் சொல்லக்கேளே. (369)

சொல்லவே வயர்பசித்து தென்றால்கேளு
  சுகமாக வூர்தனிலே சென்றுபுக்கி
நல்லவே கம்மாளன் வீட்டிலேகி
  நலமாகச் செம்புதா னொன்றுருக்கி
கல்லவே நீலவர்ணம் ஒன்றுதாக்கு
  கருணைபெற மாத்தாறு காணும்பாரு
வல்லமையாய் வித்துமே சிலவுசெய்து
  வடியாக மருதேசம் போகக்கேளே. (370)

போகவே செலவுக்கு யில்லாப்போனால்
  போக்கோடே மறுபட்டை யிரத்தன்னை
ஆகவே பிட்டுமே செம்புதானு
  அடவாக லொன்றுமே குடுத்துப்பாரு
யோகமாய் மாத்ததுவும் யேழுமாகும்
  ஒழுங்காக உண்டுமே வழிநடந்து
தாகவே தருகாவிற் சென்றுபுக்கி
  தாட்டிகமாய்ச் சிலவுக்குச் சொல்லக்கேளே. (371)

சொல்லவே கம்மாளன் வீட்டிலேகி
  சுருதிபெறக் கெந்தகத்தின் பட்டைதன்னை
நல்லவே பிட்டுமே கையில்வைத்து
  நலமாகச் செம்புதா னொன்றுருக்கி
கல்லவே கொடுத்துவிடு மாத்துவெட்டு
  கனிவாக யிருந்திடும் காண்வித்துவேயும்
மெல்லவே கத்திரியும் ஆக்கித்தானும்
  மேன்மையாய்க் குடுத்துவிட்டுப் பின்புகேளே. (372)

பின்புமே மறுதேசம் போகும்போது
போக்கோடே செலவுக்கு மில்லாப்போனால்
அன்பதாய்த் தாளகத்தின் பட்டைதன்னை
அடவாகப் பிட்டுமே கருமான்வீட்டில்
தென்புடனே போகியே செம்புருக்கி
திடமாக நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கு
அன்புடனே மாத்தெட்டுக் காணும்நல்லாய்
அறைவித்துச் செலவுக்கு வைத்துக்கொள்ளே. (373)

வைத்துமே யிப்படிக்கி மக்காதேசம்
வடிவாகப் போனமட்டும் நபிசொத்தைத்தான்
வைத்துமே செலவழித்துக் கந்திரிபண்ணி
வகையாக வைத்துமே நடந்துபோயி
சித்துவா மக்காவின் அல்லாவீதி
சிறப்பாக வாசலிலே போகும்போது
சுத்துமே நபிமார்க ளிருப்பாரப்பா
நலமாக அவர்களுக்குச் சொல்லக்கேளே. (374)

மக்காதேசப்பெருமை.

சொல்லவே யெங்கிருந்து யெங்கேபோறே
கருதியாய்க் கேட்பார்க ளவர்களோடே
நல்லபுத்தி யாகவே பேசிநீயும்
நலமாக யிகலாத்தி லானபின்போ
கல்லவே மகமதுவைத் துதிக்கப்போறேன்
கனிவாக விட்டுவிடு மென்றுகேளு
தல்லவே விடமாட்டே னென்றுசொன்னால்
தடையறவே நான்சொல்லக் கேளுதானே. (375)

கேளுமே வெகுகோடி காலம்நானும்
கெடியாக நபிமாரைக் காத்திருந்தேன்
ஆளுமே அவர்கள்தான் மனமிரங்கி
அடைவாக ஒருடப்புச் சொன்னார்தாமும்
கூளுமே கெதைசெய்து குடுத்தாரென்று
குறியாகச் சொல்லிடவே காட்டுவென்பார்
தாளுமே காட்டிடவே விடுவாரப்பா
நலமாக உள்ளேதான் சென்றுபுக்கே. (376)

சென்றுமே உள்ளேதான் நின்றுநீயும்
சிறப்பான வீதியிலே நபிமாரெம்பக்
கண்டுமே அவர்களுக்கு வணங்கிப்போற்றி
கனிவாகத் தொழுதிறைஞ்சிப் பள்ளிதன்னில்
அன்றுமே போகியே அடிவணங்கி
அடைவான மனதுருகிச் சென்றுமேகி
நின்றுமே உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டு
நினைப்பைத்தா னுறுதியாய்ச் செய்திடாயே. (377)

செய்திட்டு நிற்கையிலே நபிமாரெல்லாம்
திடமாகப் பள்ளிதனிற் கொண்டுபோவார்
பைதிட்டுப் பதினெட்டுப் படியிலேதான்
பதிவாக யேறுதே அடியில்நின்று
கைதிட்டுக் கால்மடித்துத் தொழுதுநீயும்
கனிவாக யெழுந்திருந்து வானம்பார்த்து
பைதிட்டு மகமதுவை நினைத்துப்பூசி
பதியான விதிதேர்ன்றும் பழைமையாமே. (378)

ஆமேதா னொருசத்தங் கேட்டுப்பாரு
அடைவான அதின்பேரு வாங்குசொல்வார்
நாமேதா னதைக்கேட்டுத் தொழுதுபோற்று
நலமான வானத்தி னொளியைப்பார்த்து
காமேதான் சுடர்போலே கண்ணிற்தோன்றும்
கலக்கமற்று உன்மனதை திடமேசெய்து
வாமேதான் லாயிலா யில்லல்லாகூ
வடிவாகச் சொல்லியே தொழுதுபோற்றே. (379)

தொழுகிறது அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
துப்பறவா யுப்பைத்தான் தொழுதுபோற்று
அழுகிறது போலழுது புலம்பியேற்றி
அடிபணிந்து மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
நழுவியே போகாமல் சவுக்காரத்தை
நாடியே தொழுதிறைஞ்சி நன்மையாக
பழுகுமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
பதிவாக நால்வேதம் பொய்போகாதே. (380)

பொய்க்குருக்கள்.

பொய்போகா நால்வேதக் குருக்கள்தானும்
போக்கோடே யெதிர்வருவா ரவரைக்கண்டு
மெய்யான நடக்கையாய் நடந்துகொள்ளு
மேதினியி லிப்படிக்கி நடக்காப்போனால்
கையினால் கல்லைத்தான் வாங்கித்தானும்
கனிவாக பெரியவர்கள் சாதிதன்னில்
வையகத்திற் சேர்க்கார்கள் நினைப்புப்பாரு
வடிவாக உலகத்தில் மாண்பர்தானே (381)

தானென்ற யிதற்கடுத்த வித்தைகேளு
தாட்டிகமாய் வாதமது அஞ்சாம்வேதம்
வானென்ற யிதைக்கத்து கொண்டாயானால்
வடிவான அல்லாவாம் வேறொன்றில்லை
கானென்ற யிவ்வேதம் நிசமதாகும்
கனிவான அட்டகர்ம வித்தைக்குள்ளே
நானென்ற வாதமது முதலாஞ்சித்தி
நபிமாரும் யிப்படிக்கி காட்டினாரே. (382)

நாடியே வேதமென்ற சொல்லைத்தானும்
ஞானிலத்தி லானும்பெண் ரெண்டுபேரு
கூடியே வாழ்வதனால் விந்துதங்கி
குடியான மனிதனவன் பிறந்தபோது
ஆடியே ஆதிமுதல் ரெண்டுபேரு
அடைவாகப் பிறந்துமே அதன்பின்கேளு
கோடியே பெருண்டாம் பேரிற்முறும்
குடிகேடு அவரவற்குப் புத்திதானே (383)

தானென்ற புத்திரெண்டா யவற்குத்தானும்
தடையறவே யோசனைகள் தானும்பண்ணி
வானென்ற பொய்நூல்கள் படிக்கவைத்த
கள்ளரைநீ நம்பாதே அப்பாகேளு
பானென்று அவரையே நம்பினக்கால்
பதிவான பலனில்லா பயனுமாகும்
ஊனென்ற உலகத்துக் குருக்கள்பேச்சை
வெருநிற காகம்போ லெண்ணுவாயே. (384)

நாகமாமின் னாலே விரும்பிப்பாரு
நாடியே சுண்ணத்தைச் செய்துநேரு
யோகம்வருஞ் சுண்ணத்தால் வேதைகோடி
உற்றுணர்ந்தா லெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
பாகமதைக் கண்டாலே பலனுமாகும்
பாதைக்கோ யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
பூகமதை அறிந்தவனே வாதியாகும்
உற்றுணர்ந்த லெல்லாமுஞ் சித்தியாமே (385)

சித்தியா யாகவென்றுற் சொல்லக்கேளு
சிறப்பான மக்காவின் தேசந்தனில்
பத்தியாய்ச் செய்கின்ற மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பதிவான சவுக்கார வர்மஞ்சொல்வேன்
முத்தியாய்ச் சித்திரைவை காசிமாதம்
முனிவாகச் செய்கதிரில் பொய்கிறும்
சத்தியாய்ப் பூனிரு பதக்குவாரி
சரியாகப் பாண்டமிட்டுச் சொல்லக்கேளே. (386)

சொல்லவே பாணியது படிதானெட்டு
சுருதிபெறப் பாண்டத்திலிட்டுக்கேளு
கல்லவே வெள்ளைக்கல் படியாஞ்சுண்ணம்
கனிவாகக் கல்லுப்பு படியுமொன்று
நல்லவே போட்டுமே திரிநாள்வைத்து
நலமாகத் தெளிவிருத்து காட்டக்கேளு
பல்லவே புழுப்பாண்டந் தன்னிலிட்டு
பதிவாகக் காச்சியே பருவங்கேளே. (387)

பருவமாய்க் குளம்பான பதத்தில்வாங்கி
பதியவே முன்போலே சாம்பலிட்டு
அருவமா யதின்மேலே குளம்பையிட்டு
அதின்மேலே துணியைத்தான் போட்டுநீயும்
வருமாவு யதின்மேலே சாம்பலிட்டு
வகையான சவுக்கார நீரைவாங்கும்
அருவமாய் விளாங்காய்போ லுண்டைபண்ணி
சுருக்காக வெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (388)

சொல்லவே உண்டையதின் மேலேதானும்
    சுருதிபெறக் கலசமது சொல்லக்கேளு
நல்லவே அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டி
    நலமாகக் கதிரிலிட்டுக் காயவைத்து
கொல்லவே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
    கொடுமையாய் சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
மெல்லவே யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
    வெருளாதே யின்னமொன்று விளம்பக்கேளே. (389)

விளம்பவே புடம்போட்ட சவுக்காரத்தை
    விருப்பமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
தளம்பவே யிரமது காணுமிட்டு
    தாக்கிடவே வெடியுப்புச் செயநீராலே
குளம்பவே அரைத்துமுன்போல் வில்லைதட்டி
    கொடுமையாய் ரவிதனிலே காயவைத்து
வளம்பவே அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
    வளமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே (390)

எடுத்துமே பின்புதான் யிரங்காலாம்
    பிசைவாக முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
அடுத்துமே சேத்துநீ வெடியுப்பைத்தான்
    அடைவாக நீராலே அரைநீமூன்று
கடுத்துமே காளரைத்து வில்லைகட்டி
    கனிவாகக் கதிரில்வைத்து அஞ்சுசுண்ணம்
விடுத்துமே குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
    விதமாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே. (391)

சொல்லவே யெடுத்துமே யிப்படிக்கு
    சுயமாக அஞ்சுதரம் வீரஞ்சேர்த்து
நல்லவே அரைத்துவில்லை கட்டிநீயும்
    நலமாக யிப்படிக்குப் புடமுமிட்டால்
கல்லவே கடுங்கார மேறிநீறி
    கணமாக யிருக்குமே கனிவாய்த்தானும்
வல்லமையாய் சவுக்காரம் யெளிதிலாகும்
    வடிவான விதிவாளி சாண்பால்தானே. (392)

தானென்ற சவுக்காரம் கனிவுமாகும்
    தாக்கிடவே சகலமுந்தான் சுண்ணமாகும்
வானென்ற சவுக்காரம் பலமுமொன்று
    வடிவான துருசதுவும் பலமுங்கால்தான்
கானென்ற வெடியுப்புச் செயநீராலே
    கலந்தரைத்து துருசின்மேல் கட்டித்திரு
பானென்ற அஞ்சுசுண்ண மேலேகட்டி
    பதிவாகக் கதிரில்வைத்துப் புடத்தைப்போடே (393)

போடவே துருசதுவும் வெந்துநீறி
    பேர்க்கோடே சுண்ணம்பாம் புகலக்கேளு
நாடவே யிச்சுண்ணங் கடுமையாகும்
    நாதாந்த நபிமார்கள் சொன்னபுத்தி
யாடாடிப் பார்த்தாக்கா லெல்லாமுண்டு
    உறுதியாய்ச் சாதிதா னென்றுமாகும்
கூடவே சாதிதனை ரெண்டுசொன்ன
    குடிகேடன் லெப்பையைத்தான் நம்பாவாரே. (394)

வாறேது வென்றுக்கால் சொல்லக்கேளு
    வடிவான துரிசுருட னீருதன்னை
காறேது விராயியிலே தன்னிலிட்டு
    கடிதாகப் பிழிந்திடவே நீருமாகும்
ஆறேதுநீ ருதனை அயக் காவ்டியிட்டு
    அப்பனே ருதமது பலமுமிட்டு
பாரேது அடுப்புதனில் காயவைக்க
    பதிவாக மணிபோலே கட்டிப்போமே. (395)

கட்டினதோர் மணியெடுத்து உருட்டிநீயும்
    கனிவாக நல்லெண்ணை தன்னிலிட்டு
காட்டியே யெரித்திடவே யிருகிக்கட்டும்
    யிதமாகக் கட்டதனைக் கரியில்வைத்து
முட்டியே உருக்கிடவே ருதந்தானும்
    மூவுலக மெச்சவே உருகியிருக்கும்
கட்டியே போகாம லெடுத்துநீயும்
    நலமாகச் செய்யுகிற பாகங்கேளே. (396)

பலனாகச் சவுக்காரச் சுண்ணாந்தன்னில்
பாடுபட்டுச் செய்தாக்கால் பலனுமாகும்
புலனாகப் பாடுபட்டும் புத்தியில்லார்
போக்கோடே யில்லையென்பார் பிரட்டுவாதி
அலனாகப் பாடுபட்டும் பொருளோக்காணார்
ஆதிபாம் சவுக்காரம் வகையாயில்லை
தலனாகச் சொல்லியே புலம்பித்தானும்
தற்கமிட்டுத் திரிவார்கள் உலகத்தோரே. (405

உலகத்திற் பெண்ணோடே கூடிவாழும்
உறுதிபெற்ற வாதிக்குப் பொன்னுமில்லை
கலகத்திற் பெண்ணோடே மருவிச்சேர்வார்
கருதியோர் அவளோடே சத்தொளித்து
பலகத்தும் பலனில்லை மாய்ந்துமாய்ந்து
பதிவாகச் சரசமா யிருப்பார்கள்மூர்
சலம்போலே நீராக முறிந்துதிற்பார்
சாத்திரத்தில் கவனத்தை வைத்திடாரே. (40

வைத்திட்டோ ரவர்களுக்கு வாதமுண்டு
வடிவான பொருளுண்டு மயக்கமில்லை
கைத்திடவே பணமுண்டு வாதமுண்டு
கடுமையாய்ச் சந்தோச மிகவுமுண்டு
நைத்திட்டு வெகுபேரோ டிணக்கமுண்டு
நலமான குளிகையுண்டு நாட்டிலேதான்
பைத்திட்டு வன்னாட்க்கை மிகவுமுண்டு
பதிவான களங்குண்டு செம்புதானே. (40

செம்புதா னெடுக்குமுன்னே சொல்லக்கேளு
செயமான சத்துமுன்னே செய்துநீயும்
வம்புதான் செய்யாமல் சத்தெடுத்து
வடிவான செம்புசெய்யில் மதியிலேதான்
தெம்புடனே பொன்னாகும் பொலிவித்து
இடமாக உண்டுநீதிப் பின்னை நீயும்
தம்பமறச் செலவுசெய்து சுன்னம்பாரு
காட்டிகமா யாகோபுச் சொன்னார்பாரே. (4

சொன்னதொரு தங்கச்செந் தூரந்தன்னை
சுருதிபெறச் சொல்லுகிறேன் நபிமார்சொன்ன
இன்னிலத்திற் தங்கமது உருக்கிநீயும்
விதமாகத் தகடுதட்டிச் சொல்லக்கேளு
கன்னயமாய்க் கல்க்காவி பழச்சார்விட்டு
காடியே யரைத்துயிரு சாமங்கேளு
கன்னலாய்த் தங்கத்தின் மேலேபூசி
கடிதாகக் காய்ச்சியே தோய்த்திடாயே. (409)
தோய்த்திடவே தங்கமது சுத்தியாகும்
துடியாகக் குகைதனிலே உருக்கிப்பாரு
வாய்த்திட்டே யெடுத்துமே பலம்நிறுத்து
வடிவாக உருகையிலே நாகந்தன்னை
ஓய்த்திடவே முன்சொன்ன படியேநாகம்
உறவாகச் சுத்திபண்ணி உறுதியாக
காய்த்திடவே நாகமதை யெடுத்துநீயும்
கனிவான சாரத்தோ டையக்கேளு
பாய்த்திட்டே தங்கமது சுழித்துவாங்கும்
பதிவாகப் புட்டுப்போல் நொறுங்குந்தானே. (410)
நொறுங்குமே தங்கத்தில் நாகஞ்சேர்த்து
நொடிக்குமுன்னே கல்வமிட்டுச் சூதந்தன்னை
வறுந்துமே சேர்த்துஅரை மல்லிச்சாத்தால்
வடிவாகக் கெந்தியது சூதத்துக்கு
நறுங்குமே யிடைபோட்டு மல்லிச்சாத்தால்
நலமாக யிருசாமம் நலியவாட்டி
சுருத்துமே யிருக்குமது அரைத்துநீயும்
கதிரிலிட்டுப் பொடியாக்கிக் குப்பிக்கிட்டே (411)
இட்டுமே வாலுகையிலெரி நேர்பாகம்
விதமாக முத்தியு மாட்டுஆட்டு
ட்டுமே பணிரெண்டு சாமமானால்
கணக்காக அடுப்பெரித்து ஆத்திநீயும்
ட்டுமே யெடுத்துப்பார் அருணன்போல்
பதையாம மிருந்திடுமே முருக்கம்பூப்போல்
ட்டுமே நபிமாரைத் துதியேசெய்து
வசமாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே (412)

சொல்லவே செந்தூரந் தன்னைத்தானும்
சுருதிபெற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கல்லவே யிட்டிடவே பத்துமாத்து
கருணைபெறு மாத்தான தங்கந்தன்னை
மெல்லவே வித்துமே செலவுசெய்து
விருதுபெறப் பள்ளியையும் நன்றாய்க்கட்டி
நல்லவே தொழுதிரஞ்ச நல்லதாகும்
நாடினால் குருவாகும் நயந்துபாரே (413)

கோடாசொரி வீரவைப்பு

நயந்துமே சவ்வீர வைப்புதன்னை
நலமாகச் சொல்லுகிறே னூட்டுவோர்க்கு
பயந்துமே போகாதே சொல்லக்கேளு
பதிவாகச் சொன்னதெல்லாம் சணத்தில்சித்தி
கயந்துமே உபசரங்கள் தன்னைக்காட்ட
கனிவாகப் பழுத்துவிடும் கருவையோர்க்கு
வயந்துமே யிவ்வீரம் யெல்லாத்துக்கும்
வடிவாகச் செய்திடவே வலுவுமாமே (414)

வலுவாகக் கோடாசூரி வீரங்கேளு
வைத்திடவே பலனாகும் வல்லமையோர்க்கு
நலுவாக வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
நலமாக நாலுபத்துப் பலமும்நிறுத்து
கலுவாகச் சீனமது அஞ்சுபத்து
கனிந்துமே யிதுரெண்டுங் கல்வத்திட்டு
தழுவாக மணிச்சாறு விட்டுஆட்டி
தடையறவே வில்லைகட்டி உலரப்போடே (415)

போடவே சிறுதோண்டி தன்னிலிட்டு
புகழாக வாலையென்ற சட்டிமூடி
ஆடவே உழுந்தாலே மண்ணுஞ்செய்து
அடவாக அடுப்புதனி லேற்றிநீயும்
காடவே தீயெரித்துப் பிங்கான்வைத்து
கனிவாக வெள்ளைநீர் வருகும்பாரு
கூடவே வெள்ளைவைத்தான் வீசிப்போட்டு
குறிவாகப் பின்னீரை யெடுத்துக்கொள்ளே (416)

எடுத்துமே குப்பிதனி லடைத்துக்கொண்டு
பிதமாகச் சூதமது பலந்தானெட்டு
அடுத்துமே பெரும்பிங்கான் றன்னிலிட்டு
அடைவாகத் திராவகத்தை அதிலேவிட்டு
கடுத்துமே பிங்கானைக் கரிநெருப்பில்
கனிவாக வைத்துமெள்ளக் கொஞ்சம்வைத்து
தடுத்துமே வெள்ளைபோ லாகும்பாரு
தாக்கினார் யாகோபு தர்மவானே (417)

தர்மமாய்க் கல்லுப்புப் பலந்தானாலு
தாட்டிகமாய்த் துரிசியது பலந்தானாலு
வர்மமாய்ப் பூநீறுபலந்தான் ரெண்டு
வகையான வெடியுப்பு ஒண்ணரைதானப்பா
கர்மமாய்ச் சீனமது ஒன்னரையாகும்
கனமான அன்னமென்ற பேதிதானும்
பர்மமாய் ஒருபலந்தான் கூடப்போடு
பதிவான காரமது அரைபேபோடே (418)

போடுமே கல்லுப்புத் துருசிதன்னை
போக்கோடே வருத்துமே கூடப்போடு
நாடுமே யெல்லாமும் பொடியதாக்கி
நலமாகச் சூதத்தில் ஒன்றாய்ப்போடு
காடுமே யிதுயெல்லாம் பொடித்துநீயும்
கனிவாக வாலுகையி னுள்ளேபோட்டு
பாடுமே அடுப்பேத்தி யெரிநேர்பாகம்
பதிவாகப் பனிரெண்டு சாமந்தீயே. (419)

தீயெரித்து ரெண்டுநா ளாறப்போட்டு
சிறப்பாகத் தேங்காய்போ லேறிநிற்கும்
வாயெரித்துச் சவ்வீர மாச்சுதைய்யா
வடிவாக அதைமடக்க வண்மைகேளு
தாயகமாய் சவ்வீரப் பொடிதான்சேரை
தடையற்ற கல்லுப்பு ஒன்றுமுக்கால்
மாயகமாய்ச் சவ்வீரப் பொடிக்கிப்பாதி
மகத்தான துரிசியென்ற பொடிதான்பாரே. (420)

பாருமே துருசுக்குப் பாதிபூவீர்
பதிவான சீனமுக்கால் பாகமாக
காருமே வெடியுப்பு அப்படியேயாகும்
கனிவாக மூன்றிலொன்று சாரஞ்சேரு
வாருமே அன்னமென்ற பேதிதானும்
வடிவான பூவீற்குப் பாதியப்பா
ஆருமே யெல்லாமும் பொடிபதாக்கி
அடைவான குப்பிக்கி அரைவாசியிட்டே.

இட்டுமே வாலுகையில் வைத்தெரியும்
இதமாகத் தீயெரிப்பாய் கமலம்போல்
பட்டுமே பனிரெண்டு சாமந்தானும்
பதிவாகத் தீயெரித்து ஆத்திறியும்
கட்டுரு காலைக்கு ஆறப்போடு
கனிவாக வெடுத்திடவே கொச்சியென்றவீரம்
திட்டுமே யிப்படிக்கி அஞ்சுமுறைசெய்தால்
திடமான கோடாசூரி யாகுந்தானே.

தாசென்ற யிவ்வீரஞ் சுண்ணஞ்செய்தால்
தடையறவே தங்கமது பூப்போல்நீறும்
கோவென்ற சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
குழந்தைதான் ரசவாத மாமோடும்
காவென்ற வாதமது கொஞ்சமாகும்
கடிதான கபிமார்க ளெல்லாந்தானும்
வாவென்ற வெகுபாடு பட்டுப்பட்டு
உறுதியாய்த் தேறினூர் உரைசெய்தேனே.

உரைசெய்தேன் சவ்வீரத் தொந்தந்தன்னை
உத்தமே சொல்லுகிறே னுறுதியாக
பரைசெய்தேன் முன்வைத்த சவ்வீரத்தை
பதிவாகப் பலமதுதா னெட்டெடுத்து
கரைசெய்த கல்வத்திற் பொடியதாய்ச்செய்து
கனமான கல்லுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டு
வரைசெய்த நவிகியென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
வடிவான வெடியுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டே.

ரெண்டான சாரமென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
நேரான வெடியுப்புச் சுண்ணம்ரெண்டு
பண்டான சீனமென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
பாங்கான பொடியோடே யொக்கக்கூட்டி
சண்டான மேருவுக்கு அரைவாசிபோட்டு
சாதகமாய் வாலுகையின் மேலேவைத்து
செண்டான அடுப்பேத்தி யெரிப்பாயப்பா
செகமறியப் பனிரெண்டு சாமந்தானே. (425)

தானென்ற வீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால்
சாதகமா யடியிலே நிற்கும்பாரு
கானென்ற யிரும்புமே லணுப்போல்வைத்து
கனமான நீரையள்ளி அதிலேகுத்து
தேனென்ற குருவாகும் பாணிவைத்த
திடமான காகத்தி னிறகிற்பூசில்
கோவென்ற கொக்கிறகு போலேயாகும்
கொள்ளையே கொள்ளையிது வாதந்தானே. (426)

வாதந்தா னெப்படித்தான் வருகுமக்காள்
வடிவான துருசுக்குள் செம்பைக்கொல்ல
நீதியாய் மதிபழுக்கும் பொன்னேயாகும்
நீனிலத்தில் உண்டுடுத்தித் திரிந்துதானும்
காதமாய்த் துரிசதுவை நீத்திறியும்
கனக்கவே சூதத்தைக் கட்டிக்கொள்ளு
பாதமது பூமியிலே நடவாமற்பண்ணும்
பதிவான சித்திபாம் பாரிலோர்க்கே. (427)

பாரிலே துரிசெயது பலமேதாக்கு
பதிவான சோரமென்ற வீரந்தன்னை
நாரியாய் மூன்றுகா பிடைதான் தூக்கி
தப்பாமல் வாய்நீரால் வீரந்தன்னை
காரியமாய்க் குழைத்துநீ துரிசிற்பூசி
கதிரில்வைத்து பத்துநாள் போட்டபின்பு
வேரிலே நீரிருந்தால் ஊறும்போல
விதமாக நீறமது வித்தைதானே. (428)

தானென்ற சாருவாரத் தழைகளெல்லாம்
　　தாட்டிகமாய்க் குறுப்போட்டுப் பிழிந்துபாரு
போனென்ற ஆறுபோல் தண்ணீராகும்
　　போக்காகப் புஷ்டியில்லாச் செலமுமாகும்
வாமென்ற சரக்குகளிற் கருக்குப்போட்டால்
　　வடிவான சரக்கெல்லாஞ் சாருஞ்சாரும்
கோமென்ற நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
　　குணமான யாகோபு கூறினேனே. (429)

கூறினேன் விருவியிலே தனைப்பிடுங்கி
　　குணமாகத் துருசிவிட சுண்ணங்கொஞ்சம்
பாரிலே யிட்டுமே யிடிக்கத்தண்ணீர்
　　பதிவான ஆறுபோல் செலமுமாகும்
காரியமாய் அயச்சட்டி தன்னிலேதான்
　　காரணமாய்ப் பிழிந்துமே சூதமிட்டு
வாரியே சூதமது பலமுமிட்டு
　　வடிவாகக் காய்ச்சிடவே வழக்கமாமே. (430)

வழக்கமா யிட்டிபிபோல் வெண்மையாகும்
　　வடிவான போக்குத்தான் மெத்தவுண்டு
தழக்கமாய்ச் சூதமிதைக் கரியில்வைத்து
　　தனையுருக்கு பொன்போலே கவ்விட்டாடும்
இழக்கமாய்த் தங்கமிட்டுச் சேர்த்தியிட்டு
　　பிதமான தாளகமுஞ் சிலையுமிட்டு
பழக்கமாய் மல்லிகையின் சாற்றாலாட்டி
　　பண்புடனே குப்பியிலே பரிதிபோடே. (431)

போட்டுமே வாலுகையின் மேலேவைத்து
　　பொருந்தவே பனிரெண்டு சாமந்தான்
சாட்டுமே யெரித்துவெடு செந்தூரமாகும்
　　கனிவான செந்தூரம் நவலோகத்தில்
நாட்டுமே கொடுத்திடவே பத்துமாற்று
　　தடையில்லா நபிமார்கள் சொன்னநீதி
ஊட்டுமே உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
　　உறுதியா யிருக்குமது உண்மைதானே. (432)

உண்மைதா னுபாசங்கள் காரசாரம்
　　உத்தமே லவணமுத லிருபத்தஞ்சும்
நண்மையாய்ப் பாசாண மறுபத்துநாலும்
　　தடையறவே நவரத்ன மெல்லாந்தானும்
கண்மையா யிதுவெல்லாஞ் சத்துவாங்கி
　　காரணமாய்ச் சூதமதி லீய்ந்தாற்கேளு
பெண்மையாய்க் குளிகையாம் பெலக்கும்வேதை
　　பேர்பெரிய யாகோபு பேசினேனே. (433)

பேசினேனோர் துருசியென்ற சுண்ணந்தொட்டு
　　பெலக்கவே சாருவாரத் தழையிலிட்டு
ஆசியே பிழிந்துநீ வைத்துக்கொண்டு
　　அடைவாக நெடுங்கம்பி லிங்கம்வாங்கி
தாசியே பழச்சாறு கருக்குத்தாக்கு
　　தாட்டிகமாய் விராவிச்சார் சாமம்பத்து
வாசியே சுருக்கிடவே மெழுகுமாகும்
　　வடிவான நவலோகம் நாத்துக்கொன்றே. (434)

ஒன்றிட்டு உருக்கியே பார்க்கும்போது
　　உறுதிபெறத் தங்கமது உயரவும்
நன்றுமே உப்புக்குங் காவிக்கப்பா
　　நாடியே யிரங்கிவிடும் நன்மையாக
கன்றுமே போட்டதுபோல் கனிந்தாலும்
　　கருணைபெற நபிமார்க ளாடும்நேர்மை
பண்டுமே யிருந்ததுவை யாகோப்தானும்
　　பலன்பார்த்துச் சொன்னதிந்த வன்மைதானே. ()

வன்மையாந் துரிசினுட நீரினாலே
　　மகத்தான நபிமார்கள் கெவுனம்பண்ணி
தன்மையாய் ஓடினார் தானுமப்போ
　　தாட்டிகமாய் நான்கூடப் போனேன்பாரு
கன்மையாய் வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு
　　கனிவாக அடியேனைக் கருதிச்சொன்னார்
இன்மையா யிவ்வேலை கற்றுக்கொண்டு
　　யினிதான பாகமெல்லா மோதினேனே. (436)

ஓதினேன் வடமொழியைப் பார்த்துத்தேறி
உறுதிபெறக் கைபாக வரிசையோடு
நீதியாய் சுண்ணத்தின் செயலுங்கண்டு
நிதானித்துச் சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொல்லி
சோதிபெற வருத்தியே நபிமாரோடே
சுருதிபெறக் கைபாக வரிசைசொல்லி
வேதிபெறச் சொல்லிவிட்டேன் துரிசநீற்றை
விதமாகக் கைகண்டால் மிகமுமாமே. (437)

விதமாக விராகனிடை துருசுச்சுண்ணம்
விதிபெறக் கள்ளிப்பால் தன்னிலிட்டு
அதயாக மூன்றாள் வைத்துப்பாரு
ஆதியாய் சுத்தசெலம் போலேயாகும்
நிதமாக வெள்ளையென்ற பாசாணத்தை
கெடிதான அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
பதமாக நால்சாமஞ் சுருக்குப்போட
பதிவான வெள்ளையது மெழுகுமாமே. (438)

மெழுகான வெள்ளையைத்தா னெடுத்துநீயும்
வித்தகமாய் வெள்ளியைத் தனையுருக்கி
வழுவாக விடைக்கிடைதா னீய்ந்துபாரு
வடிவான வங்கமது கொருங்கிப்போகும்
அழுவான வங்கத்தை வெள்ளிதன்னில்
அடைவாக விடைக்கிடைதான் கொடுத்துருக்க
கழுகாமல்த் தூமாக கொருங்கிப்போகும்
காட்டிலே சொல்லாதே கன்மைதானே. (439)

தானென்று கொருங்கினதோர் வெள்ளிதன்னை
தாக்கிடவே சமனாகச் சூதம்சேர்த்து
காமென்ற பால்முறித்த நீராலாட்டி
கவிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
மனென்ற அயஅகலில் மூடிநீயும்
உருதிபெற மண்செய்து சொல்லக்கேளு
வானென்ற பத்தெருவில் புடமுமிட்டால்
வடிவான குருவாகும் வன்மைதானே. (440)

வன்மைதான் குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
வடிவான வங்கம்தா னுருக்கி
தன்மையாய்க் குருவொன்று குடுத்துப்பாரு
தடையறவே கிழத்தோல்போற் கிளம்புமீயம்
தன்மையாய் வெள்ளியது பத்துமாத்து
கனிந்துமே யென்றுதே செம்புதாறில்
தன்மையாய் ஒன்றருடு வெள்ளியாகும்
தாக்கிடவே நாகத்துக் கிப்படியேயாமே. (441)

ஆமேதான் நபிமார்கள் மக்காதேசம்
அடவாக வெள்ளியம் நீரைவாங்கி
போமேதான் வித்துமே செலவுசெய்து
போக்கோடே அத்தேச மெல்லோருந்தான்
வாமேதான் பிழைப்பார்க ளத்தேசத்தில்
வடிவாக வாதிக்கிச் சொன்னேனப்பா
காமேதான் துருசனுட சுண்ணத்தாலே
கைக்கடங்கா வித்தையெல்லாம் கருதிப்பாரே. (442)

கருதிப்பார் துரிசனுட சுண்ணந்தானும்
கதராமல் விராகனிடை யெடுத்துக்கொண்டு
கருதியே எருக்கினுட பாலுதன்னில்
நலமாகப் போட்டுதிறி ஞாளும்வைத்து
கருதியே பார்த்திடவே முறிந்துபோகும்
தாட்டிகமாய்ப்!புஷ்டியில்லாத் தகமையாகும்
வருதியே செலமாகும் செலத்தைத்தானும்
வடிவாக யிருத்துமே வழங்கங்கேளே. (443)

வழக்கமாய் அயச்சட்டி தன்னைவாங்கி
வடிவாகக் கெவுரியென்ற பாஷாணத்தை
பழக்கமாய் அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
பதிவாக நால்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
தழக்கமா யிருசாமஞ் சுருக்குப்போட
தன்றாலே மெழுகாகும் கண்டுநீயும்
கழக்கமாய்க் கெவுரியென்ற மெழுகுதன்னை
கணக்கிட்டுச் சொல்லாலே மூடிப்பாய்ப்பாரே. (414)